

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA



X legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 340
19 de febrer de 2014

Comissió de Cultura i Llengua

Presidència de l'l. Sr. Carles Puigdemont i Casamajó

Sessió núm. 11

SUMARI

Compareixença

d'Isona Passola, presidenta de l'Acadèmia del Cinema Català, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00193/10) (decaiguda) p. 4

Compareixença

del president de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00212/10) (decaiguda) p. 4

Compareixença

de Carme Zapata, de l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya, o de la persona en què aquesta associació delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00177/10) p. 5

Compareixença

de Daniel Martínez, director de Focus i president de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya, o de les persones d'ambdues entitats en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00179/10) p. 7

Compareixença

de Camilo Tarrazón, president del Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya, o de la persona d'aquesta entitat en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00180/10) p. 8

Compareixença

d'una representació de l'Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició

de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00182/10) p. 14

Compareixença

d'una representació de l'Associació Professional de Representants, Promotors i Màners de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00183/10) p. 15

Compareixença

de Santiago Lapeira, president del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00210/10) p. 17

Compareixença

de Joan M. Minguet, president de l'Associació Catalana de Crítics d'Art, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00220/10) p. 18

Compareixença

de Ramon Colom, president de Productors Audiovisuals Federats, o de la persona d'aquesta entitat en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00178/10) p. 25

Compareixença

del president de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00213/10) p. 26

Compareixença

d'Antoni Daura, president del Gremi de Llibreters de Catalunya, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'im-

→

post sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00192/10) p. 31

Compareixença

d'una representació del Grup Enderrock Edicions, SL, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00186/10) p. 32

Compareixença

de Maria Mercè Roca, escriptora, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00198/10) p. 34

Compareixença

d'Ernest Folch, editor, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00199/10) p. 35

Compareixença

d'Eduard Voltas, editor de la revista *Time Out Barcelona*, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00206/10) p. 35

Compareixença

de Pep Salazar, gestor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00189/10) p. 44

Compareixença

de Xavier Fina, consultor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00216/10) p. 45

Compareixença

de Francesca Llopis, presidenta de la Unió de Asociaciones de Artistas Visuales i artista visual, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00217/10) p. 47

Compareixença

de Blai Mesa, artista visual i gestor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00218/10) p. 47

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 11

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí. Presideix Carles Puigdemont i Casamajó, acompanyat del vicepresident, Marc Vidal i Pou, i del secretari en funcions, Sergio García Pérez. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Benet Maimí i Pou, Àngels Ponsa i Roca, M. Glòria Renom i Vallbona i Joan Maria Sardà i Padrell, pel G. P. de Convergència i Unió; Roger Torrent i Ramió i Teresa Vallverdú Albornà, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Capdevila Tatché, Joan Ignasi Elena Garcia i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; Juan Millán Querol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Carlos Carrizosa Torres i Carina Mejías Sánchez, pel G. P. de Ciutadans.

Assisteixen a aquesta sessió el president de l'Associació de Sales de Concert de Catalunya, Lluís Torrents Cruz; el director de Focus i president de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya, Daniel Martínez de Obregón; el president del Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya, Camilo Tarrazón Rodón; la presidenta de l'Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya, Anna Rosa Cisqueu Passada; el president de l'Associació Professional de Representants, Promotors i Mànagers de Catalunya, Jordi Gratacós i Rigall; el president del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya, Santiago Lapeira Gimeno; el president de l'Associació Catalana de Crítics d'Art, Joan M. Minguet Batllori; el president de Productors Audiovisuals Federats, Ramon Colom Esmatges; la vicepresidenta de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, Rosa M. Perelló; el president del Gremi de Llibreters de Catalunya, Antoni Daura Jorba; el gerent del Grup Enderrock Edicions, SL, Jordi Novell i Demestres; l'escriptora Mercè Roca i Perich; l'editor Ernest Folch; l'editor de la revista *Time Out Barcelona*, Eduard Voltas i Poll; el gestor cultural Pep Salazar Garcia; el consultor cultural Xavier Fina Ribó; la presidenta de la Unió de Asociaciones de Artistas Visuales i artista visual, Francesca Llopis Planas, i l'artista visual i gestor cultural, Blai Mesa Rosés.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Carme Zapata, de l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya, o de la persona en què aquesta associació delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00177/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
2. Compareixença de Daniel Martínez, director de Focus i president de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya, o de les persones d'ambdues entitats en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00179/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
3. Compareixença de Camilo Tarrazón, president del Gremi d'Empresaris de Cinema de Catalunya, o de la persona d'aquesta entitat en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00180/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
4. Compareixença d'una representació de l'Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00182/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
5. Compareixença d'una representació de l'Associació Professional de Representants, Promotors i Mànagers de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00183/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
6. Compareixença de Santiago Lapeira, president del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00210/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
7. Compareixença de Joan Maria Gual, president de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00215/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
8. Compareixença de Joan M. Minguet, president de l'Associació Catalana de Crítics d'Art, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00220/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
9. Compareixença de Ramon Colom, president de Productors Audiovisuals Federats, o de la persona d'aquesta entitat en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00178/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
10. Compareixença d'Isona Passola, presidenta de l'Acadèmia del Cinema Català, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00193/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
11. Compareixença del president de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00212/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.
12. Compareixença del president de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de

Ilei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00213/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

13. Compareixença d'Antoni Daura, president del Gremi de Llibreters de Catalunya, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00192/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

14. Compareixença d'una representació del Grup Enderrock Edicions, SL, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00186/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

15. Compareixença de Maria Mercè Roca, escriptora, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00198/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

16. Compareixença d'Ernest Folch, editor, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00199/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

17. Compareixença d'Eduard Voltas, editor de la revista *Time Out Barcelona*, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00206/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

18. Compareixença de Pep Salazar, gestor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00189/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

19. Compareixença de Xavier Fina, consultor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00216/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

20. Compareixença de Francesca Llopis, presidenta de la Unió de Asociaciones de Artistas Visuales i artista visual, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00217/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

21. Compareixença de Blai Mesa, artista visual i gestor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00218/10). Comissió de Cultura i Llengua. Substanciació.

El president

Bon dia. Moltes gràcies per la seva presència a tots els compareixents.

Abans que res, un parell de qüestions d'ordre. Una, amb relació a les compareixences previstes per a avui, informo els diputats que s'han excusat, en primer lloc, el senyor Joan Maria Gual, en nom de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, per una indisposició sobtada de darrera hora, tot i que, si és possible, demana poder comparèixer demà... En tot cas, després de la jornada d'avui podríem parlar amb els portaveus de si podem encaixar-ho demà, perquè de moment demà hi ha el cent per cent de compareixences confirmades.

Compareixença

d'Isona Passola, presidenta de l'Acadèmia del Cinema Català, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00193/10) (decaiguda)

També s'ha excusat, per raons professionals, perquè és fora de Catalunya i no ho podia canviar, la Isona Passola, en nom de l'Acadèmia del Cinema Català.

Compareixença

del president de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00212/10) (decaiguda)

I també, i és d'aquest matí, la compareixença d'un representant de la Federació de Municipis de Catalunya.

Dit això, recordar-los quina és la mecànica d'aquestes compareixences. Bé, el propòsit, tots vostès el saben: és la compareixença amb relació a la proposta per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura. L'escaleta d'intervencions ja la tenen, l'hem agrupat en diferents compareixents.

Els compareixents d'avui disposen, cadascun d'ells, de set minuts en un primer torn –els faran consecutius–, després dels quals els grups parlamentaris tenen una proposta d'intervenció de tres minuts per portaveu, acabats els quals els diversos compareixents disposaran també, cadascun d'ells, de cinc minuts més per poder respondre les preguntes que se'ls hagin formulat en nom dels grups parlamentaris. De manera que tots vostès ja tenen l'ordre.

Compareixença

de Carme Zapata, de l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya, o de la persona en què aquesta associació delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00177/10)

I donaríem pas en primer lloc, a part de donar-li la benvinguda, a la Carme Zapata, si estigués aquí... *(Pausa.)* No hi és. *(Veus de fons.)* Sí? *(Pausa.)* Perdona. Carme Zapata.

L'acompanya el senyor Lluís Torrents, en nom de l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya, que l'acompanya. I li donem també la benvinguda a la senyora Carme Zapata.

Senyor Torrents, quan vulgui pot començar.

Lluís Torrents Cruz (president de l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya)

Bon dia, i moltes gràcies per atendre'ns. L'Associació de Sales de Concerts de Catalunya representa des de l'any 2001 més de cinquanta sales de concerts repartides per tot el territori. Pertanyem a allò que normativament es coneix com a establiments de pública concurrència dins de la categoria d'activitats recreatives i musicals, on s'engloben des dels bars musicals, cafès teatre, discoteques, sales de ball, sales de concerts, sales de festes i espectacles en general. És a dir, activitats en què la reproducció musical, tant gravada com en directe, és el fet fonamental de la nostra activitat.

Qualsevol d'aquestes categories té serveis de restauració com a part de la seva activitat i ens diferenciem de la restauració clàssica per l'activitat musical que fem. Som els que des del setembre de l'any 2012, des que es va aplicar el Decret 20/2012, del 13 de juliol, amb l'augment de l'IVA, vàrem descobrir llavors que se'ns definia com a «serveis mixtos d'hostaleria». És a dir, establiments amb oferta d'hostaleria que ofereixen un valor afegit basat en la música a part de l'oferta de restauració clàssica. Aquesta classificació no figura en cap dels catàlegs d'activitats de les administracions, ni en els codis CNAE de l'activitat empresarial i activitat econòmica, ni en cap altre lloc, a excepció de la menció que es fa en aquest decret llei.

Pel fet de figurar en aquesta nova classificació, o el que és el mateix, pel fet de tenir una oferta cultural basada en la música i en l'espectacle a part dels serveis de restauració, se'ns exclou automàticament de l'aplicació de l'IVA reduït del 10 per cent de què gaudeixen tota la resta d'establiments dedicats únicament a la restauració, que mantenen el tipus reduït amb l'argument que formen part important de l'atractiu turístic del nostre país. És a dir, es considera que pel fet que nosaltres ens dediquem a la cultura, a part de a la restauració, no resultem atractius per al turisme.

Però això no és tot. En catalogar-nos com a element musical i, per tant, cultural, i englobar-nos dins de la resta d'activitats culturals –ara, segons el Ministeri d'Hi-

senda, d'entreteniment–, com és el teatre i com és el cine, se'ns aplica un IVA del tipus general del 21 per cent, amb la pujada de tretze punts en les entrades venudes a taquilla. I, a diferència de les sales de cine i de les sales de teatre..., els serveis de restauració que ofereixen els seus establiments estan subjectes al tipus impositiu reduït del 10 per cent. En canvi, a les nostres sales el nostre servei de restauració segueix al 21 per cent.

És a dir, una mateixa aigua, un refresc, qualsevol consumició en una sala de concerts té un IVA tretze punts superior que aquesta mateixa aigua, el mateix refresc tenen en un teatre o tenen en un cine. Clar, el nostre sector es pregunta: sota quin criteri o sota quina lògica s'estan aplicant aquestes mesures? Per què les sales de concerts i d'activitats musicals no es consideren «atractores» i atractives per al turisme, i se'ns discrimina d'aquesta manera?

Jo crec que a la ment de tothom i de qualsevol que pari més de mig minut a pensar i pensi des dels festivals musicals a espais turístics, eminentment turístics, on gran part de l'atractiu turístic és la seva oferta musical, com pot ser Eivissa, com pot ser tota la costa mediterrània, com poden ser ciutats com Barcelona, com Madrid, on passa el millor dels artistes internacionals, des del punt de vista de la música electrònica, del pop, del rock..., menysprear-nos dient que nosaltres el que fem no atrau el turisme no té cap sentit.

Per un altre costat, per què la cultura se la menysté considerant-la solament entreteniment? L'oci, el lleure, l'entreteniment són conceptes bastant generals. És a dir, en el temps de lleure i en el temps d'oci la gent pot sortir a donar una volta, pot anar al Tibidabo, pot anar a Port Aventura, pot anar a veure un partit de futbol, i tot això és entreteniment. I també ho és anar al cine i anar al teatre. Però evidentment anar al cine o al teatre i anar a veure concerts i música en directe, o música gravada, té un component cultural que no té anar a donar una volta i que no té anar a Port Aventura. És a dir, no té cap sentit que se'ns menyspreï d'aquesta manera considerant que l'activitat cultural s'ha de reduir a un mer entreteniment.

I per què, si donem els mateixos serveis de restauració que un teatre o que un cine, i servim els mateixos refrescos i les mateixes aigües, hem de tributar un IVA més alt? Nosaltres considerem que són totalment injustes, arbitràries, incomprensibles, incoherents, absurdes, i que aquestes mesures reflecteixen un absolut desconeixement del nostre sector per part de l'Administració estatal. Aquesta doble discriminació d'excloure'ns del tractament de locals de restauració i d'interès del turisme, per un costat, i, per un altre costat, d'aplicar-nos unes condicions inferiors que a la resta d'equipaments culturals pel que fa als serveis de restauració interns, no deixa de generar-nos incredulitat i estupefacció. No entenem res, no sabem què està passant.

El que està clar és que l'efecte de la crisi ja estava deixant una gran petjada en el nostre sector des de l'any 2008. Segons xifres de l'SGAE, que segurament escolteu bastantes vegades avui i aquests dies, el nombre d'espectadors de concerts a nivell estatal ha disminuït un 23,6 per cent –i en nombre de concerts, un 16,6 per

cent— des del 2008 fins al 2012, quan solament hi havien hagut quatre mesos d'aplicació de l'IVA. Això vol dir que hem perdut uns nou milions d'espectadors en quatre anys.

Durant l'any 2003 envers el 2012, tot i que encara no hi han números tancats, l'estimació de la disminució del nombre de concerts solament en aquest any és d'un 40 per cent, i d'un 50 per cent de reducció de públic. I si parlem de l'efecte del consum en serveis de restauració, segons estudis fets per Casbega, que és una distribuïdora de la marca de refrescos Coca-Cola, el consum de refrescos ha caigut un 48 per cent en aquests últims quatre anys dintre del nostre sector. I segons l'estudi de l'evolució de begudes alcohòliques, el consum ha caigut un 53 per cent en el nostre sector.

Aquesta pujada de l'IVA a nosaltres ens afecta bàsicament per tres llocs. En primer lloc, perquè les sales de concerts que programem música en directe estem en evident desavantatge a l'hora de portar artistes internacionals, ja que les ofertes que podem fer les sales i promotores europees, solament tenint en compte l'efecte de l'IVA —i no de l'SGAE, que seria un altre tema també a parlar— són d'un 11 a un 18 per cent més altes que les que podem fer des d'aquí, ja que som el país d'Europa amb l'IVA cultural més alt de tots.

Crec que tots sabeu que a Luxemburg l'IVA cultural és d'un 3 per cent; a Xipre i Malta, un 5; a França, un 5,5; a Bèlgica i Holanda, un 6; a Alemanya, un 7; a Irlanda un 9... En segon lloc, el risc que nosaltres hem de córrer a l'hora de programar cada cop és més gran. És a dir, no podem repercutir la pujada de l'IVA en les entrades, perquè en la situació en què estem la gent no té prou diners per pagar i tenir accés a la cultura, de manera que hem d'absorbir nosaltres aquest IVA. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

El president

Els proposo una cosa. Veig que alguns porten textos elaborats. Si no tenen el temps de completar-ho, els pregaria que ens fessin arribar el text per posar-lo a disposició dels grups parlamentaris...

Lluís Torrents Cruz

Cap problema.

El president

...perquè així aprofitaríem que tenen tot un contingut elaborat que potser per raons de temps no poden exposar, però que, en canvi, pot ser molt interessant per al propòsit d'aquesta comissió.

Lluís Torrents Cruz

No hi ha cap problema.

El president

Li sembla? D'acord.

Lluís Torrents Cruz

Acabo en un moment. D'acord, president.

El president

D'acord.

Lluís Torrents Cruz

Doncs, atès que el risc que hem de córrer és cada vegada més alt, els nostres *break-evens*, els nostres punts morts a l'hora de calcular el que podem oferir, cada vegada són més alts, tant amb artistes nacionals com internacionals, cosa que fa que puguem assumir menys riscos i disminuïm el nombre de concerts.

I, per últim, si afegim que els nostres ingressos per restauració han baixat un mínim d'un 13 per cent a causa també d'aquesta pujada en la facturació de les nostres barres, cada vegada fa que hi hagi més locals que hagin hagut de tancar. Calculem un 18 per cent de locals tancats des de l'any 2008 fins ara. I hi ha un 70 per cent dels locals que estan..., que han perdut totalment els seus marges i estan a la vora de les pèrdues. Si parlem dels llocs de treball, calculem uns vint mil llocs de treball perduts des de l'any 2008 a nivell estatal ja que el nostre públic és menor de vint-i-cinc anys.

I, per acabar, senzillament m'agradaria dir que si no ens creiem nosaltres que la cultura no solament és un aliment de l'ànima i que no solament és necessària per a l'esperit i totes aquestes coses, que també són veritat, sinó que la cultura és una gran generadora d'activitat empresarial, econòmica, de llocs de treball, que fa girar la roda a la vegada que ens protegeix de moltes altres coses..., si no veiem que aquest 3 per cent que aporta la cultura al PIB del país, comparat amb Anglaterra, que és d'un 6 per cent, i comparat amb Estats Units, que és d'un 12 per cent, un país que té dos-cents i escaig anys d'història enfront de nosaltres, que tenim una història mil·lenària..., si no veiem que això és pel que hem d'apostar i que això és el que hem de generar, no arribarem a aquest lloc.

Per això és pel que sol·licitem que es revisi l'IVA cultural i s'abaixi al tipus superreduït, per incentivar la creació empresarial i per incentivar la creació artística; que s'equipari l'IVA dels serveis de restauració dels nostres locals al 10 per cent...

El president

Senyor Torrents, crec que està entès, perquè ens estem menjant aquí el temps. I com que hi han molts compareixents, acabariem acumulant un retard que ho acabarien pagant companys compareixents que no en tenen cap culpa.

Lluís Torrents Cruz

Molt bé.

El president

Moltes gràcies, en tot cas. I ara li recordo que disposarà d'un torn de cinc minuts més per a la rèplica.

Compareixença

de Daniel Martínez, director de Focus i president de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya, o de les persones d'ambdues entitats en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00179/10)

Té la paraula, tot seguit, el senyor Daniel Martínez, director de Focus i president de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya. Benvingut.

Daniel Martínez de Obregón (director de Focus i president de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya)

Abans que comenci el temps, necessitaria repartir això als parlamentaris. *(Pausa llarga.)*

Moltes gràcies. Molt bon dia a tothom. Se m'ha presentat com a president d'Adetca i com a president del grup Focus, i a mi, si m'ho permeten, m'agradaria actuar com a portaveu de la Unión de Asociaciones Empresariales de la Industria Cultural Española, atès que he sigut el delegat per a les negociacions directes de la reducció de l'IVA amb el Govern d'Espanya.

Tenen a les seves mans..., la compareixença la divideixo en dues parts: una, els estudis i els informes que tenen a les mans. Tots aquests informes –com veuen, estan en llengua castellana– han sigut els informes que hem utilitzat per a la negociació directa amb el Govern, i concretament amb el Ministeri d'Hisenda. La part més important..., aquests estudis només reflecteixen les xifres que tothom coneix, han sortit a tots els mitjans de comunicació. I les he basat fonamentalment en la part de les arts escèniques, i només he donat un petit resum de tot el sector de música, teatre i cinema, que és el que represento en les negociacions, perquè els companys dels corresponents sectors ja donaran les explicacions a aquest respecte.

Crec que el més important per a aquesta comissió, que he de dir que es reuneix any i mig després de la pujada de l'IVA... En conseqüència, he de dir que em sembla una mica tard reaccionar a aquesta decisió, una decisió que en aquests moments està en vies d'absoluta solució. Durant aquest any i mig hem negociat fonamentalment amb la presidència del Govern d'Espanya, amb el Ministeri de Cultura i sobretot amb el Ministeri d'Hisenda.

Els trasllado el resultat d'aquestes negociacions. El 29 de gener passat crec que es va realitzar l'última –confio que així sigui– reunió amb el *director general de Tributos*, del Ministeri d'Hisenda, en què la resposta va ser: «El tema ja està sobre la taula i ja depèn d'uns altres llocs, d'unes altres persones». Immediatament després, la setmana següent, es van veure les declaracions del mateix ministre Montoro i la confirmació de la vicepresidenta del Govern *tras* la decisió del Consell de ministres de reduir l'IVA de les arts plàstiques. El dia 13 de febrer vaig tenir confirmació del secretari

d'Estat que en aquest moment la decisió final només depèn de la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría. I, com a conseqüència, l'IVA ha passat de ser un problema d'Hisenda a ser un problema d'aprofitament del temps polític i de l'oportunitat política. Confiam que aquest temps i aquesta oportunitat, com sempre en el món polític, siguin les properes eleccions.

Naturalment no està confirmat. Estem negociant amb un govern que va cometre un terrible error, que ho saben, però es va entestar a mantenir-ho. Segurament perquè aquest Govern –em refereixo lògicament al Govern d'Espanya– és un govern amb una..., o alguns dels seus membres..., sospitem que hi havia una certa *animadversión* cap al món de la cultura. D'una altra manera, això s'hauria solucionat molt abans.

Nosaltres hem mantingut al corrent d'aquestes negociacions tots els grups parlamentaris. Parlo dels grups parlamentaris al Congrés de Madrid i al Senat de Madrid. Sempre hem trobat comprensió, fins i tot del partit del Govern. El que passava és que sempre se'ns referien al Ministeri d'Hisenda com a amo i senyor d'aquestes decisions, com així era, però hem d'agrair també moltes de les pressions que el mateix Partit Popular ha fet perquè aquesta decisió fos revisada.

La unanimitat que hem aconseguit... –va ser el primer que vam fer en aquestes negociacions–, va ser aconseguir, dic, la unanimitat de tots els mitjans de comunicació, de l'opinió pública qualificada. Ha sigut sempre unànime que aquesta decisió era un *tremendo* error, que, a més a més, ens feia un greuge comparatiu terrible amb el que passava a la resta d'Europa. Hem de tenir en compte que dels països de l'eurozona Espanya es convertia en el que més gravava l'activitat cultural.

Hem aconseguit manifestacions molt importants d'autoritats polítiques i culturals, començant per responsables, presidents, de les mateixes comunitats, començant per la de Catalunya, però tan afins al Govern com la d'Extremadura, Madrid, Castella i Lleó, Múrcia. Manifestacions d'ajuntaments que han fet mocions al respecte, començant pel de Barcelona. Però el de Valladolid, per exemple, ha sigut molt belligerant –Partit Popular– en la reducció d'aquest IVA cultural.

El resum meu és que es va cometre un terrible error que ha produït destrucció d'oferta, consum i ocupació; descapitalització d'empreses i companyies i, com a conseqüència, la reducció de la producció escènica en quantitat i qualitat; una afecció negativa en la competitivitat internacional en un moment en què, sobretot a Catalunya, les empreses i companyies iniciaven una important labor en la coproducció internacional –la diferència d'IVA ens ha tret del mapa.

I un resultat: curiosament tot això ha servit perquè el resultat global de la recaptació d'impostos i seguretat social de l'Estat espanyol hagi sigut negatiu.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

de Camilo Tarrazón, president del Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya, o de la persona d'aquesta entitat en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00180/10)

Tot seguit la paraula, en nom del Gremi d'Empresaris de Cinema de Catalunya, el senyor Camilo Tarrazón.

Camilo Tarrazón Rodón (president del Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya)

Hola, bon dia. A veure, nosaltres..., jo comparec en representació del gremi de cinemes de Catalunya, que representa 49 empreses, 59 cinemes i 477 pantalles, que vénen a recollir el 87 per cent de la recaptació i dels espectadors que es fan a Catalunya.

Aprofitant el dibuix general que acaben de sentir, jo em centraré més aviat en les dades concretes del sector del cinema, on nosaltres... Durant l'exercici 2013 les xifres són les següents. El nombre d'espectadors al conjunt de l'Estat espanyol va ser d'una caiguda del 15 per cent. A Catalunya va ser una miqueta menys: del 14,85 per cent. I en termes de recaptació bruta, va ser del 16,33 per cent al conjunt de l'Estat, del 15,34 a Catalunya. Però la dada més significativa és que la recaptació neta, el que són realment ingressos per a les empreses, va caure del 22,18 per cent.

A veure, no totes les causes d'aquesta caiguda són fruit de l'IVA, però l'IVA l'únic que fa és un efecte multiplicador en incrementar l'impacte. Evidentment arrosseguem una situació amb la pirateria, hi ha una crisi general. I efectivament l'increment de l'import no només de l'IVA, de tots els impostos, penalitza molt l'activitat econòmica. Això a què ens ha portat? Que en un moment en què el sector ha d'invertir en una transformació tecnològica que són les sales digitals, s'ha trobat, com totes les empreses al voltant de la crisi, doncs, que no té accés al crèdit, el públic no ho recolza, perquè veu com els seus salaris i tota la seva situació econòmica empitjora. I això al que ens ha portat és a una situació extrema.

Les sales de Catalunya han començat a tancar des de finals de l'any passat i aquest primer mes, i s'acceleraran molt perquè comercialment es considera que el 30 de juny hi haurà el que es diu l'*apagón* digital. Ja no es faran pel·lícules en trenta-cinc mil·límetres, en suport fotoquímic, per la qual cosa qui no s'hagi pogut adaptar desapareixerà del mercat.

A vegades, quan es parla del rol que fa servir la sala cinematogràfica dintre de la cadena de valor de la indústria audiovisual, se'ns veu com un punt de venda, però realment és la primera finestra d'explotació, la que presenta les pel·lícules al públic i la que crea un valor. L'èxit en taquilla el que significa és més possibilitats de recuperar la inversió a les altres finestres. Llavors, quan ens limitem al sector i a les dades de què és l'efecte de l'IVA per a l'espectador, tenen en una pre-

sentació que hem fet una distribució de què és, com es reparteixen els diners d'aquesta entrada que el ciutadà paga quan entra en un cinema.

Sobre el preu mitjà en el conjunt de l'Estat, que ha estat de 6,59 euros, l'IVA se n'endú 1,14, la propietat intel·lectual, 0,12 cèntims. I el que rep l'empresari, el que està fent la inversió, el que paga les seguretats socials, el que paga les nòmines, el que paga els lloguers, el que paga la llum i tot això..., per cada entrada que costa 6,59 només recapta el 2,67, perquè, entre els altres problemes, som el país d'Europa que paguem el *film rental*, el lloguer al distribuïdor o propietari de la pel·lícula, més alt d'Europa.

Tot això, traduït en xifres de l'any 2013 vol dir que hem caigut un..., hem recaptat un 17 per cent menys en brut, però hem recaptat un 22 per cent menys en diners nets. És a dir, mentre l'any 2012 les empreses de cinema del conjunt de l'Estat tenien 542 milions d'euros per afrontar les inversions i les despeses, el 2013 s'ha reduït a 423 milions d'euros. En aquest significat, i perquè de vegades es té tendència a dir que el cinema no encaixa a dintre el món audiovisual del segle XXI... És tot el contrari: de tots els altres mercats europeus, als cinc grans –que són el Regne Unit, Alemanya, França, Itàlia i Espanya–, som els únics que caiem. I, en canvi, si ens mirem el llistat, som els que tenim l'IVA més alt, no? Cap país de la zona de l'euro té l'IVA amb el tipus general, tots tenen el reduït. Això significa...

Bé, però també és veritat que sempre s'ha dit que l'objectiu de la mesura era la consolidació fiscal. Molt bé. Hem fet un estudi, centrant-nos en la comparativa del 2011 i la del 2013, per poder veure quin és l'impacte que ha tingut per a la hisenda. El preu mitjà l'any 2011 d'una entrada era de 6,47 euros. És a dir, amb IVA, 48 cèntims per cada entrada. El preu mitjà el 2013 ha sigut 6,59, però 1,26 euros d'IVA. Si això ho multipliquem pel nombre d'espectadors, el que ens dona és que, entre la comparativa, Hisenda ha recaptat, el 2013, 50 milions més en concepte d'IVA –només en concepte d'IVA– de les sales de cinema. Però les sales de cinema han recaptat 168 milions menys de diners per poder afrontar les seves despeses.

Això què vol dir? Que aquesta mesura ha significat que perquè recapti un euro més Hisenda el sector ha perdut 3,34 euros. Aquest impacte, en un moment de necessitat d'inversió, el que ha significat és que el teixit de sales ha quedat molt debilitat, i sobretot empreses molt debilitades.

Això, ja ho dic, no passa en els altres països. Tenim una situació a Europa que ens fa diferents a tots. I això afecta molt també la producció audiovisual, perquè el cinema català o el cinema de l'Estat espanyol per poder sortir fora necessita tenir un èxit dintre del territori, i el seu èxit es mesura en l'accés a les sales de cinema. La quota de pantalla de la producció pròpia ha baixat. És veritat que l'any passat hi havia una distorsió molt important perquè teníem la pel·lícula *Lo imposible*, però el que ens hem trobat és que aquest any no arriba al 14 per cent, que també és la més baixa de tots els grans mercats audiovisuals.

Llavors, entrant en el motiu de la compareixença, la proposta que tenim..., el que ens sorprèn és que només es parla d'una sèrie d'activitats, que són la documentació, els museus, les galeries d'art, les pinacoteques, els teatres, però ens oblidem dels cinemes, de la música i dels espectacles. Llavors, la nostra petició en aquesta compareixença és que en aquesta moció s'hi inclogui l'activitat dels cinemes i les altres que afecten el sector cultural. Creiem que com que el cinema és cultura, hem de sol·licitar que tingui el mateix tractament. Ja està.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a tots. Ara és el torn dels grups parlamentaris, que disposen de tres minuts per fer apel·lacions col·lectives.

Té la paraula, en primer lloc, en nom del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, la senyora Teresa Vallverdú.

Teresa Vallverdú Albornà

Moltes gràcies. Jo, en primer lloc, volia donar la benvinguda als compareixents i agrair-los molt la seva exposició, la seva claredat i la seva presència.

Bé, em sembla que és bastant evident que compartim i que han compartit, els tres compareixents, la idea que plana en aquesta proposta de proposició de llei. És a dir, que aquesta pujada de l'IVA cultural, aquesta pujada de tretze punts a un 21 per cent, no ha comportat cap millora en el sector, sinó que al contrari: el que ha fet ha estat rebaijar el nombre d'espectadors, rebaijar els ingressos i, a més a més, a les arques de l'Estat tampoc no els ha comportat un augment, sinó que, com deia molt bé el senyor Daniel Martínez de Obregón, ha comportat una disminució. Per tant, els efectes d'aquesta mesura no han estat en cap cas els esperats, sinó justament al contrari.

Una mica, ara, anant a cada cas concret, m'ha semblat molt interessant la consideració que feia el senyor Lluís Torrents d'aquesta consideració com a entreteniment de l'activitat cultural, que és un element erroni i un element que s'ha de combatre. Perquè l'activitat cultural té un objectiu que va molt més enllà del pur entreteniment, que és el de la formació, el de la creació d'individus amb criteri, i que a nosaltres, al nostre grup, ens sembla bàsic i sempre hem considerat que és un dels elements que han de formar part... És a dir, nosaltres l'anomenem la quarta pota de l'estat del benestar, al costat de l'ensenyament, de la sanitat i dels serveis socials. Vull dir, és un element indispensable per cohesionar la societat i per fer individus lliures. Per tant, ens sembla molt interessant i li agraeixo aquesta consideració.

També li volia dir al senyor Daniel Martínez que és veritat que fa un any i mig d'aquesta pujada, però també és veritat que les coses van lentes. Nosaltres vam presentar aquesta proposta el mes d'abril de l'any passat, i les coses van com van i els debats al Parlament

tenen els seus ritmes, i ens trobem al mes de febrer del 2014. Doncs, un any i mig després. Té tota la raó.

També comparteixo amb vostè el fet que és una mesura que és un error, ho comparteixo totalment. I també estic d'acord..., però això ens ho explicaran més els companys del Partit Popular, que hi ha moltes persones del Partit Popular que fa molt de temps que s'han adonat també que és un error. I això suposo que provoca que les coses es comencin a moure i s'estiguin plantejant rebaixes, començant per alguns sectors però que esperem que es vagin ampliant.

Tot i que nosaltres demanem i continuem considerant que l'IVA al qual hem d'arribar en el sector cultural ha de ser aquest IVA superreduït del 4 per cent, no del 10 ni del 8, sinó que hem d'arribar a aquest 4, perquè l'accés a la cultura sigui el màxim d'ampli per a totes les capes de la població, perquè és un impost que afecta tothom per igual, amb independència dels ingressos i del nivell econòmic.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Bé, em sembla que se m'acaba el temps. Res més, bàsicament això. Agrair-los les seves aportacions interessantíssimes, i esperem que això sigui el començament d'un treball conjunt a llarg termini.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies als compareixents. Com que tenim el temps molt curt... Senyor Martínez, vol dir que ja hi ha un acord amb el Govern?, perquè això ens satisfaria. De la seva intervenció, potser hem deduït que sembla que hi ha un acord, la qual cosa vol dir no només que hi hauria una rebaixa sinó que ha estat fet d'acord amb els sectors implicats, cosa poc habitual en el nostre país.

Als tres. Ens interessaria, al nostre grup, saber..., perquè no s'hi han referit, però no sé si en tenen dades, sobre el que ha significat en disminució de llocs de treball. Perquè l'altre dia, en ocasió del lliurament dels premis Ramon Llull, el president de la Generalitat va dir que en els darrers mesos havien augmentat els llocs de treball molt considerablement en el sector cultural. Deia que disposava d'un informe, l'hi hem demanat oficialment, a veure si ens arriba. Però ens temem, pel que han dit vostès, que d'ajustos en les plantilles se'n deuen haver fet en tota la indústria cultural. M'agradaria saber si això és així o només és una impressió nostra respecte a aquesta qüestió tan important.

Senyor Tarrazón, vostè ha emprat «consolidació fiscal». No ho empri més, per favor. Això ja sabem que és el que diu el Govern. Quan parlem de consolidació... Clar, consolidació fiscal és un aspecte positiu, no? És que, és clar, utilitza un tipus de llenguatge, el Govern del Partit Popular, que..., en termes que sem-

blen positius, ens ve la clatellada. No és una consolidació fiscal, és un augment brutal de la fiscalitat quan parlen de consolidació fiscal, habitualment. No només en el tema cultural, sinó en molts altres, no?

Bé, i res més. Crec que ho han explicat molt bé, i que els números..., l'estudi que ens ha donat el senyor Martínez és prou eloqüent, no? Es pretenia aquest eufemisme de consolidació fiscal, que és un gran augment, i aquest estudi que ens ha donat el senyor Martínez demostra que el que s'ha produït en realitat és una disminució. O sigui que ha sortit el tret per la culata, i a veure si es corregeix, tal com deia.

Ah, i finalment, senyor Tarrazón: creu que el cèntim digital de què es parla ara pot ser una bona solució? Ens hi posarem aviat en aquest Parlament, i voldríem saber-ne també la seva opinió.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Juan Milián.

Juan Milián Querol

Sí. Gràcies, president. Moltes gràcies als senyors compareixents. Aniré ràpid, perquè tres minuts passen volant, no? Vostès saben, i alguns perquè hi han participat, com el senyor Martínez, doncs, que hi han negociacions entre els ministeris i entre els diferents sectors del món cultural per construir un nou model tributari que s'aprovarà possiblement en els propers mesos. El secretari d'Estat de Cultura, el senyor José María Lasalle, ha reconegut que s'està treballant en la reducció de l'IVA cultural, que quedaria possiblement entorn al 10 per cent. Així també ho ha fet el ministre d'Hisenda.

Aquesta ha estat sempre una voluntat del Partit Popular: reduir impostos quan la situació de les finances públiques ho permetés. I prioritàriament, reajustar l'IVA als sectors culturals, ja que alguns van patir –no tots, però alguns– una pujada, la pujada més gran, la dels tretze punts, quan la situació dels comptes públics era d'autèntica emergència nacional. O es prenen mesures excepcionals o ens intervenien, i ara tot hauria estat molt pitjor.

Nosaltres som un partit liberal en allò econòmic. Per tant, la nostra voluntat és abaixar els impostos quan sigui possible, però també estem compromesos amb la sostenibilitat i el millorament de l'estat del benestar i dels serveis públics. En aquest sentit, la consolidació fiscal, encara que no agradi al PSC, al PSOE, i ho han demostrat quan han governat, doncs, és important.

Sigui com sigui, ara gràcies a la recuperació econòmica i la voluntat del Partit Popular, doncs, es podrà tornar a reduir l'IVA cultural. Per això jo crec que ha estat molt important que la prioritat fos la recuperació econòmica.

Però tampoc cal oblidar que a part de l'IVA hi han altres mesures que es poden fer a favor de la cultura en aquest país, no? La setmana passada, divendres passat, el Govern aprovava un avantprojecte de Llei sobre propietat intel·lectual, que és un tema complex, que afecta molts sectors, amb interessos de vegades contradictoris, però en què el Govern ha posat per davant l'interès general com a guia, i sobretot la defensa de la cultura com a prioritat, no? És una llei que, entre altres coses, doncs, incrementarà i farà més eficaç la lluita contra la pirateria, i atacarà també les webs d'enllaços. I aquí sí que li demanaria al senyor Tarrazón que en fes una petita valoració.

Però, en definitiva, el que volia dir és que l'IVA és un problema, s'ha de reduir, però el gran problema de fons és la crisi econòmica, no? Perquè obliga a recaptar d'una manera urgent, però també perquè disminueix la capacitat adquisitiva dels consumidors, no? Per exemple, el sector editorial, que també ha vist reduir sensiblement les seues vendes, i, en canvi, l'IVA als llibres, doncs, continua essent el superreduït. O perquè una persona que està a l'atur –i lamentablement, doncs, patim 600.000 aturats a Catalunya– difícilment pot anar al teatre o pot anar al cinema o pot anar un concert de manera freqüent.

Acabo molt ràpid. En aquest sentit, m'agradaria preguntar als tres compareixents com poden distingir el que és l'efecte IVA de l'efecte crisi econòmica, i també l'efecte crisi del fet de la reducció de l'oferta, no? Perquè la complicada situació, per exemple, en les arts escèniques, no?, també es deu que hi hagi una disminució de l'oferta per culpa de la crisi, dels recursos públics. Les administracions, per exemple, locals, no?, que han vist com no podien contractar o com els teatres públics no podien oferir una oferta com la que hi havia abans de la crisi econòmica.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Moltes gràcies, senyor president. Demano disculpes als altres grups parlamentaris perquè normalment som dos. Espero que no tinguin cap problema que m'hagi de desdoblar al llarg del dia d'avui, perquè, com saben, hi han diferents comissions. Molt breument, perquè em sembla que coincidim en l'anàlisi. Nosaltres també estem per un IVA del 4 per cent reduït a tot el que és la cultura. Nosaltres entenem que la cultura és un dret, no només una mercaderia, i que, per tant, s'han d'incloure dintre d'aquest dret moltes de les activitats culturals que avui dia no s'hi inclouen.

Al senyor Lluís Torrents, bé, m'ha sobtat aquesta diferència entre..., la falta de diferència entre cultura i entreteniment. I, per tant, jo crec que aquí..., penso que hi ha un problema de quin és el concepte de cultura per part del legislador. Jo li agrairia que m'aprofundís

una mica... Creu que el concepte de cultura per part de qui ha legislat aquest IVA ha estat restrictiu i, per tant, per això s'aplica a determinats àmbits culturals un IVA i en d'altres no?

I el tema de la restauració dintre dels espais de les sales de concert diferent de l'àmbit de restauració normal. Creu que és un error, creu que és ineptitud pura i simple? Creu que és venjança siciliana? Quina és l'opinió que li mereix? Perquè com a mínim, en tot cas, sembla un absurd i un contrasentit, i evidentment una competència deslleial per part de qui ha de tenir un negoci i qui un altre.

Al senyor Daniel Martínez, agrair-li que tingui la fe que té en el fet que està en vies de solució. No sé si és fe o no. Com que ja li han preguntat si és que té dades concretes, estaria bé... Jo, com pot imaginar-se, la fe en segons qui l'he perduda fa temps i, per tant, en fi, fins que no es vegi allò de al sac i ben lligat no ho tindria massa clar.

En qualsevol cas, m'agradaria que m'aclarís..., en aquestes negociacions sembla que deia que l'excusa, primer, era que depenia tot d'Hisenda. Resulta que la recaptació final ha estat pitjor. Com que no hi ha hagut prou consum cultural, o menys consum cultural, ha baixat la recaptació. És real o és allò altre que ha dit vostè, després, que hi havia una animadversió cap al món de la cultura? És a dir, que s'ha aplicat aquest IVA cultural com una..., allò que dèiem abans de la venjança siciliana, per castigar el sector cultural per les malifetes que ha fet i per ser contestatari, com toca, espero, que segueixi sent?

I al senyor Camilo Tarrazón, efectivament, nosaltres estem una mica... M'ha sorprès molt el tema del càlcul aquest que ha fet que per recaptar un euro més d'Hisenda el sector hagi perdut 3,34 euros. Em penso que això s'hauria de posar amb lletres grosses i lluminoses perquè es vegi; perquè, a més a més, no és cert que s'hagi recaptat un euro més d'Hisenda. És a dir, s'ha recaptat per l'IVA, però el que dèiem abans: com que hi ha hagut menys consum... O sigui, cornuts i pagar el beure, per entendre'ns. Diguem que aquesta seria una miqueta la conclusió.

Nosaltres estem per la inclusió de les activitats del cinema com una activitat cultural més, i d'altres elements que jo crec que haurem d'ampliar quan negociem les possibles esmenes a aquesta proposició de llei que volem presentar al Parlament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, brevemente. Agradecer a todos los intervinientes sus observaciones. De la intervención del señor Torrens, nos quedamos con una sorpresa..., i compartimos, efectivamente, la sorpresa de ustedes y, digamos, la oposición a que se consideren actividades culturales

como la suya desvinculadas de lo que es la bonificación que sí que se da a actividades turísticas, y también lo del precio de los refrescos.

En cuanto al señor Martínez, nos ha llamado la atención que el posible acuerdo que ustedes nos anuncian esté sometido a los tiempos políticos, porque, oiga, parece que sería exigible al Gobierno de España que aquello que es reconocido como un error por casi todos se solucione inmediatamente. Y seguramente a partir del segundo trimestre de este mismo año. Esta misma mañana el señor Rajoy en sesión de control del Congreso afirmaba que va a haber bajadas de impuestos y lo posponía al año 2015. Es asombroso que en estas cuestiones, que ya hay consenso incluso en el propio Ministerio de Hacienda y que la vicepresidenta del Gobierno ya asume que fue una mala medida, no se proceda a la rectificación inmediata.

En cuanto al señor Tarrazón, también nos ha llamado la atención este impacto que ha hecho él de que un euro de recaudación de IVA ha provocado más de tres euros de pérdidas en el sector. Lo cual nos hace pensar que en el impuesto de sociedades este euro que se ganaba por IVA probablemente se habrá perdido en recursos para el Estado por impuesto de sociedades, además de afectar efectivamente a la reconversión de las salas digitales, que sabemos que para ustedes es un problema muy grave y que, además, tiene fecha de 30 de junio para proceder a esta reconversión, y eso provocará seguramente mucha crisis y pérdidas de puestos de trabajo en salas de exhibición.

Estaría bien, por tanto, para nuestro grupo, que se remedie el tema del IVA cultural cuanto antes, y, además, consideramos que de esta forma sería exigible ya al Gobierno que diga exactamente qué es lo que piensa hacer, porque de esta forma todo supondría la liberación también de recursos humanos de lo que se emplea en este Parlamento y del que ustedes mismos se ven obligados a emplear tiempo en discutir medidas erróneas de los gobiernos y tratar de combatir las en vez de intentar que se haga, pues, lo que todos pretendemos, que es difundir la cultura y tener un ámbito cultural que sea próspero y equiparable al resto de países de Europa, que sí que gozan de unos tipos impositivos bastante más bajos que nuestro país hoy día.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. I finalment, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, president. També, l'agraïment des del nostre grup parlamentari, com no podia ser d'una altra manera, per la seva compareixença i la seva presència avui aquí, a la Comissió de Cultura i Llengua d'aquest Parlament. I sobretot també per la feina feta que han pogut en alguns casos compartir i per la documentació, doncs, que també ens fan arribar, que ens serà de ben segur d'utilitat.

De fet, des que el Govern espanyol el juliol del 2012 va decidir aquest increment de l'IVA, tant des del sector, i així s'ha demostrat i ho hem pogut fins i tot compartir moltes vegades, com des de la majoria dels grups polítics d'aquest país hem maldat per intentar que entenguessin, doncs, el greu error que aquí es cometia, no?

Sense anar més lluny –i sí que m'agradaria, doncs, llegir-los només la resposta, perquè diu bastant de com ha anat tot aquest procediment–, ahir el Grup Parlamentari de Convergència i Unió al Congrés dels Diputats, en veu del seu portaveu, en aquest cas, d'Economia, el senyor Sánchez Llibre, preguntava arran, doncs, d'aquest increment, no?, i de què passava amb tot el tema de la baixada anunciada de l'IVA. La resposta del senyor Ruano Gómez diu: «Es tiempo de descuento en el IVA que grababa las obras de arte, pero también será tiempo de descuento en otros ámbitos de la industria cultural, que serán receptores de importantes medidas de protección y de estímulo.» Bé, és tota una ambigüïtat que no acaba de definir res, com semblava, d'altra banda, que la setmana passada, arran de l'anunci aquell del descens de l'IVA en les obres d'art, que després no ha sigut tal cosa, no?

En fi, malgrat, doncs, aquesta pressió que des del sector cultural, des dels grups polítics i des de totes bandes hem fet, no hi ha hagut forma que rectificuessin, que fessin com Holanda va fer, que en el seu moment també va fer un increment de l'IVA bastant important i que després se'n va adonar, al cap de pocs mesos –li van faltar em sembla que quatre o cinc mesos per reconèixer l'errada–, rectificar, que és de savis, i tornar a l'IVA que tenien.

Doncs, tot i veient les dades que ens han fet arribar, i que, d'altra banda, algunes les coneixíem, i que demostrin que són demolidores, no hi ha aquest canvi d'actitud. Fent referència a les seves intervencions, és una gran paradoxa el que deia el senyor Torrents, no? Cultura..., crec que és l'error, eh?, cultura-entreteniment, no cultura-formació, cultura com a tal, sinó la cultura vista des del punt de vista que s'entretinguin mentrestant, no? I aquí és on rau, diguéssim, la mare dels ous, que en podríem dir.

Pel que fa, doncs, al senyor Martínez, deia una cosa en què té tota la raó, i que la portaveu d'Esquerra també li ha respost: que potser anem amb retard aquí, al Parlament de Catalunya, pel procés que hi ha. Però això no vol dir que hàgim deixat de fer un munt d'accions conjuntament i que hi hàgim estat a sobre, malgrat que en realitat hi podem fer poca cosa, perquè no tenim capacitat de poder-hi incidir més que amb el que estem fent avui i el que hem fet durant aquests mesos, no?

Ens ha donat, d'una banda, aquestes dades esperançadores, que ens deia que hi havia una possible rectificació.

Vaig molt telegràfica amb la intervenció del senyor Tarrazón, que no em voldria deixar. La pregunta que li voldríem fer és: el tema de la Llei de la propietat intel·lectual, que pot fer alguna incidència en el que vostè anomenava o detectava com un problema també, a més de l'IVA, de la pirateria, com veu que això pugui ser efectiu?

El president

Moltes gràcies. Torn per a les respostes dels compareixents. En primer lloc, el senyor Lluís Torrents disposa de cinc minuts per fer les seves puntualitzacions.

Lluís Torrents Cruz

Moltes gràcies. Primer, preguntava el senyor Sabaté del PSC sobre les pèrdues de llocs de treball. Nosaltres estimem que en el període des de l'any 2008 fins a l'any 2013..., calculem que en el nostre sector s'han perdut a nivell estatal aproximadament uns vint mil llocs de treball. És la xifra que nosaltres utilitzem.

Respecte al senyor del Partit Popular, que ens pregunta de quina manera podem separar què és l'efecte de l'IVA i l'efecte de la crisi, és evident. És a dir, hi ha un efecte de la crisi continuat, i ja l'he exposat: des de l'any 2008 el sector va patint una baixada. Aquesta crisi la patim tots els sectors. Però és que des de l'últim trimestre del 2012 i durant tot el 2013 aquesta baixada, lluny d'anar frenant, ha seguit cap avall, però d'una manera brutal. És a dir, l'efecte de la pujada de l'IVA ha sigut, com molta gent diem, la *puntilla* que ens ha acabat de rematar. És a dir, un sector, com molts altres sectors, totalment castigat per la crisi se l'ha acabat de rematar.

És a dir, la majoria de locals i la majoria d'empreses que ens dediquem a la música, tenim uns marges més o menys raonables. Els locals que funcionen millor potser tenen uns marges d'un vint i escaig per cent de benefici, més o menys, en èpoques normals. Amb una baixada d'afluència, de nombre de concerts a causa de la crisi, aquests marges s'han anat reduint. Moltes de les empreses tenien marges ja que estaven per sota del 10 per cent. Amb una pujada de tretze punts de l'IVA, se n'han anat en orris, tots aquests marges, i la gran majoria de les empreses han entrat en pèrdues. És a dir, evidentment que podem diferenciar el que és la crisi del que és una aplicació d'una mesura salvatge com la que s'ha aplicat.

Em preguntava també el Marc Vidal, d'Iniciativa, respecte a aquesta cultura i aquesta..., si hi ha alguna mena d'animadversió per part d'aquesta mesura «siciliana», que m'ha agradat molt el terme. Jo crec que sí. I jo crec que més o menys tots els que ens dediquem a la cultura estem d'acord amb el senyor Daniel Martínez, perquè tots pensem que hi ha una part ideològica important en aquesta mesura que va prendre el Partit Popular, que és una mena de càstig, perquè és que si no és això, realment ningú ho entén. Una mesura que no ha generat més diners, una mesura que no ha funcionat, que els resultats no han sigut els que s'esperaven, i que, a més, tothom ja veia que, a més, com deia l'Àngels Ponsa, ja havia passat a altres països... Va passar a Holanda, va passar a Portugal, han hagut de rectificar als dos llocs. Per què perdem el temps en aquestes coses? Evidentment creiem que és una mesura totalment de càstig.

I em sembla que res més. No sé si algú més m'ha preguntat alguna cosa més.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Martínez.

Daniel Martínez de Obregón

Gràcies. Al diputat del Partit Popular, m'és molt fàcil contestar les seves preguntes perquè són xifres. L'efecte IVA sobre la recaptació total i el públic ha tingut un efecte del 61,4 per cent; l'efecte alarma, d'un 6,8, i l'efecte crisi, d'un 31,8. Aquests números els tenen al Ministeri d'Hisenda i no han sigut contestats. Així mateix, el Ministeri d'Hisenda no ha contestat negativament, després de revisar-los, que només de l'activitat escènica les arques de l'Estat global han perdut 25.524.857,77 cèntims d'euro –només de les arts escèniques.

Comprendrà, i així mateix es va traslladar al Ministeri d'Hisenda, que aquests números que mes a mes anaven arribant no justificaven que la pujada de l'IVA fos per recaptar més. És impossible. Aquests números no han sigut contestats pel *director general de Tributos*, del Ministeri d'Hisenda. En conseqüència, l'error s'està trigant massa a corregir-lo, un error tan constatable com el dels números –ciència exacta, si n'hi ha alguna.

Nosaltres hem demanat una reducció del 10 per cent i una del 4, el superreduït, perquè hem fet la política possibilista. Si ja era molt difícil negociar, imaginàvem que el 4 per cent era una missió impossible. Només ha sigut possibilista. Naturalment que ens afegim a la demanda d'aquest Parlament que sigui del 4 per cent –naturalment.

Augment dels llocs de treball? No. A Catalunya hi ha hagut un augment... Els números són exactes però depenen dels sumands; és diferent. S'ha afegit tota la indústria del videojoc com a sector cultural en aquestes xifres, que abans no comptava. Queda crec que suficientment explicat.

La baixada de llocs de treballs és claríssima. Totes les empreses han reduït la seva estructura fixa. I, com després escoltareu dels actors o dels responsables de l'associació d'actors, els que més pateixen en aquest moment són els mateixos actors, perquè el que s'ha reduït és la capacitat de producció escènica. Per reduir la producció escènica, el primer punt de reducció és la matèria primera –permeteu-me aquesta definició bàsica–, que són els actors i les actrius, òbviament. Els que sou aficionats als teatres veureu i comprovareu que el format de les produccions no hi ha hagut més remei que reduir-lo. Aquest és el terrible efecte social. Més enllà dels dos euros que pugui pujar una entrada, el gran efecte és que com que no els hem apujat, ha anat directament al marge que no teníem les empreses. I l'única solució per subsistir és reduir el que va al ciutadà, i el ciutadà pateix una baixada de les cartelles en la seva varietat, en la seva qualitat i en la seva quantitat. Aquest és el resultat.

Hi ha un acord. A mi ningú m'ha dit que hi ha un acord. Fa un any i mig que negociem, des del dia 17 de juliol, data històrica, eh? Des del dia 17 de juliol que negociem. A l'última reunió del Ministeri d'Hisenda el senyor *director general de Tributos* em va dir: «Crec que ja no

ens veurem més si no és al teatre; el secretari d'Estat m'ha citat per dir-me: "Ja."» Això no és un acord, però els asseguro que si això no es compleix..., no ho sé. Vaig a Madrid, això segur. Aquesta és la... Quan un alcalde de Valladolid s'atreveix en una convenció del PP a aixecar-se i demanar al president Rajoy que abaixi l'IVA cultural, home, suïcides no ho són. Tots aquests signes indiquen que efectivament és així.

I respecte a la utilització del text polític, jo crec que això no té resposta. Qui no l'ha utilitzat, dels partits que aquí esteu?

El president

Moltes gràcies. Finalment, senyor Tarrazón.

Camilo Tarrazón Rodón

A veure, intentaré contestar totes les preguntes una miqueta ràpid per dir quelcom de tot. A veure, quant als efectes concrets de la crisi en llocs de treball o efecte IVA, és molt difícil mesurar l'impacte directe atribuïble a l'IVA en el sector del cinema perquè està, amb la digitalització, en un procés de transformació. Però la destrucció tant de la xarxa de productores, distribuïdores i exhibidors és molt significativa. No són mesures.

Quant a l'efecte IVA, mira, el 2011 el mercat..., els espectadors van caure un 4,46 per cent; el 2012, un 5,81; el 2013, 14,85. És a dir, entre un 9 i un 10 per cent de diferència l'atribuïm a l'IVA, que coincideix amb el 66 per cent de l'efecte que deia el senyor Martínez.

Quan al terme «consolidació fiscal», demano disculpes. Potser hauria hagut de fer servir el més adequat: voracitat fiscal. Però això no és exclusiu de l'Administració central, ho és de l'autònoma i ho és de la local.

Quant a la valoració del cèntim digital, a veure, el gran rept... El cèntim digital l'única cosa que canvia és d'on surten els diners per ajudar a la producció de cultura. Si aquests recursos es dediquen exclusivament a la producció, el cèntim digital fracassarà. Perquè avui en dia –i ho demostren els premis Gaudí, ho demostra el nostre nivell de producció– el difícil no és fer una pel·lícula; el difícil és vendre una pel·lícula. I el finançament prioritari d'una pel·lícula ha de ser les entrades que comprin els espectadors. Els recursos no han d'anar exclusivament a dedicar-se que es generi un producte, sinó que aquest producte arribi al públic, i això vol dir tota la cadena de valor.

La pirateria? Doncs, sí, per fi s'ha..., la modificació que es va aprovar al consell de ministres divendres passat va a intentar posar un pegat a una situació que hem creat entre tots. Vull dir, parlem amb molta facilitat de la societat del coneixement, però no tindrem una societat del coneixement si no creem mecanismes per protegir les idees, per protegir els creadors. I això es diu la propietat intel·lectual, un concepte que a Espanya no existeix, perquè ho demostren el creixement exponencial de la pirateria i la situació en què estem. S'ha de respectar la cultura i donar-li aquest valor, i això sí que també requereix no només una llei de pro-

pietat intel·lectual sinó explicar-ho, integrar el respecte al creador dintre del sistema d'ensenyament.

I finalment, quant a la diferència entre el reduït o el superreduït, evidentment els actors hem apostat per una cosa possibilista, però hi ha un exemple, que és el mercat europeu on més cinema hi ha, on més producció pròpia hi ha, on més es contribueix al PIB des del sector de l'audiovisual, que és França. França, en contra de les temptacions d'apujar el seu IVA en els cinemes, el que ha fet és abaixar-lo al reduït. L'ha abaixat a un 5,5. Crec que no és el més súper superreduït, però és el quasi superreduït.

Bé, en aquest sentit, el compromís que van adquirir els exhibidors francesos davant de l'Administració..., van dir: «Això que ens aportes reduint nosaltres ho repercutirem al públic». Evidentment, si aconseguís-sim assolir el superreduït, l'objectiu seria transmetre aquesta rebaixa al públic, perquè al final ell és el consumidor de cultura.

I no sé si em deixo algun punt, però no era la intenció.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies a tots els compareixents –senyor Torrents, senyor Martínez, senyor Tarrazón– per les seves explicacions.

I passàrem ara a la segona tanda de compareixents, que es deuen estar esperant aquí fora, m'imagino. Els anem a buscar? *(Pausa.)*

La sessió se suspèn a un quart de dotze del migdia i es reprèn a un quart de dotze i sis minuts.

El president

Bé, reprenem la tanda de compareixents.

En aquest cas, ens acompanyen la senyora Anna Rosa Cisqueu, en nom de l'Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya –molt bon dia i benvinguda–; el senyor Jordi Gratacós, en nom de l'Associació Professional de Representants, Promotors i Mànagers de Catalunya –molt bon dia i benvingut–; el senyor Santiago Lapeira, del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya –molt bon dia i benvingut–, i finalment el senyor Joan Maria Minguet, de l'Associació Catalana de Crítics d'Art –molt bon dia i benvingut.

Compareixença

d'una representació de l'Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00182/10)

Comença la senyora Cisqueu. Té un torn de set minuts. I després de la intervenció dels grups, disposarà

encara de cinc minuts més per a la rèplica. D'acord? Doncs, quan vulgui té la paraula.

Anna Rosa Cisqueu Passada (presidenta de l'Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya)

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...amb la finalitat d'enfortir i preservar un estil independent i privat de creació, gestió i difusió d'espectacles teatrals. Les vint-i-dues companyies associades són creadores, productores i distribuïdores dels seus propis espectacles. Algunes d'aquestes companyies tenen més de quaranta anys d'història i treball en el sector teatral. I en aquests quaranta anys han estat un element fonamental en la transformació de les arts escèniques tant a Catalunya com a l'Estat espanyol. I això es fa palès només analitzant números globals al llarg de la història de totes elles, que sumen 44.000 funcions, evidentment aproximadament, i més de 40 milions d'espectadors entre sales i espectacles de carrer.

Tot i això, la feina de les companyies ha transitat sempre entre la indústria i la feina absolutament artesanal, resistint moments difícils amb grans dosis de vocació i d'autoexplotació per seguir endavant, treballant temporada rere temporada per aconseguir augmentar l'afluència de públic als teatres perquè la cultura teatral arribés a totes les poblacions i a totes les classes socials del nostre país. I és que, a més de a les grans ciutats, bàsicament les companyies han portat majoritàriament els seus espectacles a municipis mitjans i petits de Catalunya i Espanya, on al llarg dels anys de la restauració de la democràcia s'han anat recuperant centenars d'espais escènics que quasi en la seva totalitat són equipaments públics que depenen de pressupostos públics bàsicament municipals.

És per això que ja des de l'any 2009, amb l'entrada en crisi econòmica del nostre país, el nostre sector va començar a patir un descens en la contractació que actualment ha arribat a una catastròfica disminució de programacions, amb una baixada d'espectacles que a Espanya ronda el 60 per cent i a Catalunya, en aquests moments, el 40 per cent. Aquest fet ha generat enormes dificultats perquè les companyies segueixin amb la seva activitat artística, en alguns casos provocant la seva desaparició i en la majoria fent grandíssims esforços econòmics per seguir endavant ajustant els preus al límit de la subsistència, sense cap possibilitat de generar recursos per afrontar noves produccions.

Tanmateix, el 2012 les companyies intentaven reconduir la situació i intentaven frenar la caiguda de funcions proposant als teatres la modalitat de taquilla, que si bé tenia un gran risc podia ser la solució per a alguns espectacles. I és immersos en aquest panorama tan crític, i quan el nostre sector aspirava, llavors, a una baixada de l'IVA al 4 per cent... De fet, vam estar molt temps amb la federació estatal intentant que s'abaixés el teatre a l'IVA del llibre, perquè no es podia ni assumir el 8 per cent que hi havia, i llavors es volia assimilar al de molts països europeus, quan, tot al contrari,

en aquell moment es produeix la pujada de l'IVA al 21. Dinamita totes les possibilitats de recuperació.

En aquests moments, dels ingressos de taquilla que entren del teatre, amb el pagament del 10 per cent d'autors, del 3 al 5 per cent de comissions de vendes per *ticketing* i el 21 per cent d'IVA, dels ingressos del públic només queda un 60 per cent del preu de l'entrada, que s'ha de repartir entre la companyia i la sala o el teatre que programa. Això, sense tenir en compte que la situació de crisi obliga majoritàriament en aquests moments a abaixar els preus i a realitzar ofertes constantment per mantenir el públic a les sales. És a dir que, en lloc de poder apujar-los el que hem fet és abaixar-los, els preus, perquè la gent continuï venint.

D'altra banda, constatem també, com a membres de la Faeteda, la Federació Estatal d'Associacions d'Empreses de Teatre i de Dansa –crec que el Daniel Martínez ha estat abans aquí com a representant d'Adetca i de Faeteda–, que aquesta organització ha centralitzat intenses accions per fer veure al Govern espanyol que l'increment de l'IVA a mitjà termini no aconseguirà una major recaptació en termes globals. I, per contra, el que sí que produirà és un descens de públic important, cosa que s'està produint ja, una important pèrdua de llocs de treball dintre de les empreses culturals i una destrucció del teixit cultural potser irreparable.

Val la pena fer un repàs de l'IVA cultural, i en especial del de les arts escèniques, en diferents països europeus per veure fins a quin punt l'augment de l'IVA cultural a Espanya va en contra de l'opinió generalitzada dels governs europeus. Fins i tot governs que van adoptar mesures similars, ja ho sabem tots, van tirar enrere ràpidament en adonar-se del gran error comès. A tall d'exemple concret, fa poc una companyia francesa que va entrar en contacte amb nosaltres no s'explicava com encara existia tanta vitalitat teatral al nostre país, perquè ens explicaven que al seu país l'IVA de les cent primeres funcions és del 2,5 per cent, a França. A partir d'aquí, s'eleva crec que al 5,5 per cent. I, a més a més, inclús diuen que hi han trucs perquè quan canvia la producció segueixen amb el 2,5. O sigui, si canvia el director o canvia el nom o canvien actors, de fet, es pot considerar que encara és dintre de les cent funcions. És a dir, continuen amb el 2,5 per cent d'IVA. Evidentment, el preu de les entrades a França és molt més car, l'afluència del públic és molt més gran i les ajudes públiques són molt més grans. Per tant, ens consideraven uns herois de guerra en aquests moments, les companyies que estan treballant i fent teatre al nostre país.

Amb tot això, i no només en nom de Ciatre, perquè Ciatre evidentment són vint-i-dues companyies, però a Catalunya hi han moltíssimes companyies. Crec que potser..., ara mateix no en podria dir el nombre, però jo crec que potser hi han dues-centes o tres-centes companyies professionals –evidentment n'hi han moltes més. Sabeu que també hi ha..., no sé si vindrà la TTP, que són les companyies que fan teatre infantil, que evidentment aquestes també ho tenen duríssim, i moltíssimes companyies que no estan associades a la nostra associació.

Crec que en nom de tots, en nom de tota aquesta gent que, de fet, està treballant molt, molt, molt durament, demanem que des del Parlament de Catalunya, evidentment d'una forma urgent, es presenti aquesta Proposició de llei de reforma de l'impost del valor afegit per a la cultura i per a les arts escèniques i es retorni a l'IVA reduït. Evidentment la nostra aspiració era la del 4. Ara no sé si a això hi podem aspirar, però si més no l'IVA reduït que hi hagi, el més reduït que hi hagi, tal com s'aplicava abans.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

d'una representació de l'Associació Professional de Representants, Promotors i Màangers de Catalunya amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00183/10)

Té la paraula tot seguit el senyor Jordi Gratacós.

Jordi Gratacós i Rigall (president de l'Associació Professional de Representants, Promotors i Màangers de Catalunya)

Benvolguts diputats, gràcies per donar-nos aquesta oportunitat, amb l'esperança que les intervencions de tots nosaltres –els que hem sentit abans i les d'ara i les de més endavant– serveixin per sensibilitzar, després de moltes legislatures de tots colors i de totes mides, els legisladors de les nostres vides i de les nostres professions. Esperem i desitgem que la jornada d'avui, excepcional –des de fa molts anys que no ens havien cridat mai, gairebé mai–, sigui un punt d'inflexió en la situació cultural del nostre país. No és una tasca fàcil, ho sabem, però si ho han fet altres països, altres estats, també ho podem fer nosaltres.

Què és ARC? ARC és l'Associació Professional de Representants, Promotors i Màangers de Catalunya. Va néixer l'any 76, té trenta-vuit anys. Per tant, una mica més de la mitjana d'edat dels que estem aquí. Representa el 70 per cent del mercat de la música en directe quant al pressupost i el 80 per cent, quant a representativitat.

ARC té més de setanta empreses associades de totes mides i repartides per tot el territori. Des d'agents que treballen a la Seu d'Urgell, o a Osona, o al Baix Camp..., treballant colze amb colze amb els ajuntaments petits i també amb les ciutats. Tenim màangers, que són aquells que porten els grups, que els acompanyen des dels seus inicis fins que arriben a dalt de l'escenari, graven un disc i es fan famosos. I les empreses promotores dedicades a la producció de concerts i festivals de totes mides també, des dels més grans que tenim aquí, a Barcelona i a Catalunya, fins als més petits, que estan repartits també per tot el meu..., però, el nostre país –meu també, clar.

A veure, és a dir, la nostra feina està entre l'artista i el creador i el públic. Sense els artistes no viuríem nosaltres, però sense nosaltres als artistes també els costaria molt arribar al públic en les condicions que els pertoca i que es mereixen.

Què fem a ARC? A ARC intentem cohesionar el sector, professionalitzar-lo cada cop més. És una activitat que ve de lluny, totes aquestes empreses venim de lluny. Hem de defensar els nostres interessos, però també ens hem d'ajudar entre tots a professionalitzar-nos. Entre altres coses també, fem els premis ARC –portem onze edicions–, amb els quals volem fer un reconeixement i una dignificació de tota la indústria musical, no tan sols dels artistes sinó de tots aquells que estan per programar concerts, activitats musicals, etcètera.

Fem també l'anuari de la música, que és una anàlisi anual de la indústria musical, el coeditem amb Enderrock. Malgrat que ens falten moltíssimes dades oficials..., hem anat darrere de l'ICEC per demanar que el Fundacc, Idescat, etcètera, facin un estudi real del que representa el nostre sector, perquè estem molt deixats de la mà de Déu. I no ens en sortim gaire, la veritat, i fa molts anys d'allò. I treballem amb les institucions, malgrat que fins ara ens serveix de ben poc.

A veure, pel que fa a l'IVA, vull dir, ens heu convocat aquí per l'IVA. Ja hem parlat abans que, en fi, això ha sigut una esguerrada del Govern central, depèn pràcticament de Madrid. Sí que des d'aquí hi podem incidir i hi podem fer els nostres comentaris, però que, bé, crec que ja s'han donat prou dades i se'n donaran més. Per tant, jo aquí el que diria és com, amb tota aquesta davallada de l'IVA i de la crisi, el nostre Govern d'aquí i d'avui pensa compensar i pensa arreglar una mica aquesta situació, no?

Evidentment hem tingut pèrdua de públic, pèrdua de competitivitat, pèrdua d'activitat, pèrdua d'una escena consolidada que ja teníem d'artistes, també en les sales de concerts, etcètera. Pèrdua de públic; el públic és jove i el cinquanta i escaig per cent està a l'atur, no té poder adquisitiu. Una davallada de concerts; en un sector que ha facturat seixanta i escaig milions però un 20 per cent menys que l'any anterior, el 2011. La indústria musical del directe és un sector estratègic i això ho hauríem de tenir clar, i amb un gran potencial de creixement i d'incidència en el PIB, també.

Per tant, es tracta d'incentivar molt més la promoció privada de la música en directe. I dic això perquè els faig breument dues diapositives de la història de la música, no? Si ens remuntem a l'època medieval –vull dir que el gran poder polític, eclesiàstic, etcètera estava a dalt dels Pirineus i a les dues falques, eh?–, teníem els castells, els palaus, etcètera, no? I hi havia una Cultura, amb majúscules, eh?, que era la cultura «cultura», entre cometes, amb un cert cost, i que es produïa a dintre dels palaus i a dintre dels castells. I després hi havia una cultura d'entreteniment, que era la del poble, l'espontània, i la que es feia a les festes paganes per la sega del blat, etcètera, no?

De l'època medieval passem a la transició democràtica. La transició democràtica, després de tants anys

d'ofegament, va significar una celebració, una festa. Van dir: «Això ho hem de celebrar, hem de fer festa al carrer. Nosaltres, els ajuntaments, les institucions, paguem aquí la celebració d'aquest canvi democràtic.» Aquesta festa no va durar tres dies, no va durar tres setmanes, ni tres mesos, ni trenta anys. Fa quaranta anys, si fa o no fot –quaranta anys–, que estem amb la mateixa política, eh? Per tant, vàrem tenir una oportunitat perduda d'estructuració del sector cultural i musical. És a dir, es continua pensant que la cultura que fem nosaltres és entreteniment, i que això ja ho han dit abans, no? Per tant, hi ha un *laissez faire*, no?

A la vegada, hereu també d'aquesta transició democràtica, hi ha un excessiu –creiem– protagonisme de la institució. No hi ha cap altre país, i això ve d'aquests quaranta anys de darrere, en què siguin les institucions les grans programadores de la cultura en aquest país. Pensem una cosa: qui és el gran promotor de concerts i de festes en aquest país? Qui són? Qui és? Gay&Company, Project? No, no, no. Són els nou-cents i escaig pobles que hi han a Catalunya, que cada poble té la seva festa major, té la seva festa petita segurament, té un petit auditori, té un petit centre cívic, etcètera. Són els grans promotors i és, per tant, el diner públic qui té el lideratge quant a la promoció d'aquestes actuacions.

Per tant, també tenim les subvencions a fons perdut, sense inversions estructurals, subvencions, «subvencionitis». I d'això, ens n'hem aprofitat tots. *Mea culpa* nosaltres també, perquè quan les coses anaven bé cobràvem i no hi havia cap problema. Venien eleccions, ens pagaven el doble de caixet. Molt bé.

L'actualitat avui, la música. La música és un gran actiu cultural, econòmic i social. Està en totes les arts: al cinema, al teatre, a la dansa, al circ, a les exposicions. És el mitjà de comunicació universal. Mou grans pressupostos i mou moltes grans empreses, però tots, o quasi tots, o un percentatge molt elevat, a precari. Els artistes continuen sense cobrar i les empreses estem en situació molt precària.

El president

Moltes gràcies.

Jordi Gratacós i Rigall

Puc acabar breument?

El president

Si de cas, reservi per al torn... Disposarà de cinc minuts, després; per tant, en tindrà l'oportunitat.

Compareixença

de Santiago Lapeira, president del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00210/10)

El senyor Santiago Lapeira.

Santiago Lapeira Gimeno (president del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya)

Molt bon dia. Senyor president de la comissió, senyores diputades, senyors diputats, així com algunes pel·lícules comencen amb un *flashback*, amb un retorn al passat, permetin-me que, com si fos una pel·lícula, aquesta intervenció comenci en aquell moment en què la UNESCO, a la Conferència Mundial sobre Polítiques Culturals, va reconèixer la cultura com un fonament de la vitalitat de tota societat, com un instrument per a la seva conservació i renovació com a part integrant del desenvolupament econòmic i social. I també la va reconèixer com un element inherent a cada integrant de la societat que conforma la seva expressió vital de la qual l'ésser humà no es pot sostreure.

Imaginïn que a la pantalla apareix el rètol: Mèxic, 1982. I encara en el passat, ara anem a Madrid, i al Congrés dels Diputats se'ns mostra un exemplar de la Constitució on podem llegir, en el punt 44.1, el que diu que la Constitució estableix que els poders públics promouran i tutelaran l'accés a la cultura. Diu, aquest punt de la Constitució, «promouran», no «toleraran» o «desistiran». No, no; diu «promouran».

I ara som al present, en aquesta sala, i ja sabem el que ha fet el ministre del Govern espanyol que té, entre d'altres, l'obligació de promoure la cultura. El que ha fet, senyores diputades, senyors diputats, és ben al contrari: desistir. Desistir d'aquesta obligació de promoure i tutelar l'accés a la cultura amb una mesura que va fer que l'IVA que ens afectava pugés d'un dia per l'altre en tretze punts. Aquesta desproporcionada pujada posa en risc la continuïtat d'un sector, sempre precari, que travessa els últims anys una profunda crisi afegida a la general com a conseqüència de la radicalitat dels ajustos pressupostaris, la falta d'iniciativa política, els processos de transformació del propi mercat i, pel que fa a l'audiovisual, la pirateria. Aquesta ocurrència del ministre del Govern afecta la competitivitat del mercat espanyol en l'entorn europeu, i l'excusa de la crisi és una excusa, en aquest cas, sobrevinguda.

Cal recordar altres països que sofreixen també la crisi econòmica, però que apliquen tipus menors d'IVA als seus béns i serveis culturals. Portugal, el 13 per cent; Àustria, el 10; Bèlgica, el 6; Finlàndia, el 9; França, el 7... Per no parlar de l'IVA reduït o el que s'anomena l'IVA cultural.

No té cap sentit que el ministre apliqui una mesura oposada a les polítiques dels altres països del seu entorn. L'harmonització del tipus impositiu a la Unió Europea és imprescindible per a la consolidació i des-

envolupament de les indústries culturals europees. Lamentem que Espanya es converteixi en l'únic estat de la zona euro que no té un IVA reduït per a la cultura, i denunciem que el nostre IVA cultural multipliqui per tres l'IVA de França o d'Alemanya.

Ha estat aquesta una mesura absolutament negativa en l'aspecte social. Afecta els treballadors de la cultura, perquè ha destruït llocs de treball, és cert, però també afecta els més dèbils econòmicament –els aturats, els pensionistes, les rendes baixes–, que han vist limitat el seu accés a la cultura. Moltes empreses, les que han sobreviscut, assumiran el diferencial i reduiran la seva capacitat d'inversió o d'amortització: menys llocs de treball, més cost social que no ens podem permetre ni el sector ni la societat. Però el més greu és que aquesta acció ha estat la rellevància d'un gest, aquesta decisió del ministre, que ha significat un greu retrocés en la consideració de l'excepció cultural, una consideració basada en la doble naturalesa de la nostra activitat, econòmica i cultural.

Nosaltres treballem amb béns i serveis culturals que estan inserits en processos de producció i circulació comercial, però són béns culturals. Cal recordar que la decisió del ministre es va prendre en plena negociació de la renovació del tractat de lliure comerç entre Estats Units i Europa. Mentre els americans posaven damunt la taula i defensaven, per exemple, l'antidumping, al règim de les línies aèries i d'altres activitats mercantils, alhora no volien sentir a parlar de l'excepció cultural perquè defensaven el seu potent sector cinematogràfic. En el costat europeu, França va encapçalat, va liderar, un grup de tretze estats membres que lluitaven per excloure el sector audiovisual de l'acord, acollint-se a l'excepció cultural que permet la intervenció pública en defensa del patrimoni i les arts locals. La posició nord-americana va ser molt intransigent, però és més preocupant que la Unió Europea no aconseguís la unanimitat dels vint-i-vuit o, malgrat algunes sorprenents reticències, la posició menys tèbia d'Alemanya, per exemple, que les institucions europees finalment no varen cedir a aquesta pressió i es va decidir excloure la indústria audiovisual davant el domini nord-americà en aquesta àrea.

I en aquest context el trist paper del ministre és el paper de l'home que apuja l'IVA. Com el coronel Owen Thursday, el personatge de *Ford Apache* que interpretava Henry Fonda, ell és un emblemàtic generador de conflictes allà on no calen.

I a Catalunya què podem fer, si, com aquí s'ha dit també, no tenim competència sobre l'IVA? Doncs, fer el que fa en aquests moments el Parlament de Catalunya: prendre iniciatives. Cal recordar que el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts creu que la centralitat de la cultura és de vital importància per a Catalunya. Una societat que no cuida suficientment el talent i la creativitat tampoc es projecta amb força en la societat global.

No voldríem deixar de remarcar la necessitat d'enfortir els mitjans públics de ràdio i televisió, que són vitals per a la supervivència de la cultura.

Doncs, bé, amb relació a la proposta –i acabo, senyor president–, per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura, demanem a les senyores diputades i als senyors diputats al Parlament de Catalunya que la necessitat de la mesura vagi acompanyada de la seva urgència. El sector del cinema i de la cultura necessiten que aquesta mesura sigui presa en consideració, debatuda i aprovada amb caràcter d'urgència, per limitar en el conjunt del sector aquells danys que no tinguin ja el caràcter d'irreparables.

Vostès tenen la capacitat i l'obligació de representar-nos si les propostes que els fem les consideren adients al servei públic i ajustades als seus respectius programes. Esperem que la nostra aportació hagi servit per convèncer els descreguts i ajudar els ja convençuts. Nosaltres tenim sobre aquest tema una opinió que els hem expressat, hem intentat fer-ho amb compromís amb el nostre sector i amb voluntat de servei a la nostra societat. I de vostès esperem la ferma convicció que val la pena lluitar per aconseguir-ho.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Lapeira.

Compareixença

de Joan M. Minguet, president de l'Associació Catalana de Crítics d'Art, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00220/10)

Té la paraula, tot seguit, el senyor Joan Maria Minguet.

Joan M. Minguet Batllori (president de l'Associació Catalana de Crítics d'Art)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, gràcies per la invitació. Bé, jo sóc president de l'Associació Catalana de Crítics d'Art, que respecte als meus col·legues aquí presents representem un sector molt diferent dels que aquí han parlat, i, a més a més, som una associació també petita respecte a la d'ells.

Bé, jo, de fet, de dades, no n'aporto gaires, perquè, a més, em consta que ja han passat altres persones del meu sector, del sector de les arts visuals, per aquí, però sí que voldria fer algunes reflexions. La primera sí que és una dada, que és que per bé que el nostre sector en algunes ocasions és una mica opac en la compravenda de productes artístics, bé, allò, preguntant a alguns amics galeristes, ells calculen..., no és científic, eh?, però calculen que l'impacte d'aquest IVA sobre la venda d'obres d'art ha sigut més o menys entre un 50 i un 60 per cent de baixada. La resta es manté amb aquelles compres que fan institucions que tenen fundacions que es poden permetre aquest tipus de compres que estan gravades amb l'IVA. Però els petits

compradors, els petits col·leccionistes, que són els que abastien també un tipus d'intercanvi cultural a partir d'obres d'art, aquests han baixat moltíssim.

De totes maneres, jo si..., ja que han tingut la gentilesa de convidar-me, m'agradaria fer unes reflexions que provenen, diguem-ne, de les reflexions que hem fet públiques darrerament les nostres associacions, i és que tenim la forta impressió que... Abans he estat un moment en la compareixença anterior, i es deia que això, diguem-ne, la decisió del ministre Wert era un càstig. Jo crec que efectivament és un càstig per la concepció de la cultura entesa com a pensament crític. Crec que aquesta és una de les claus de volta fonamentals. Hi han uns certs governants que no els agrada que la cultura sigui crítica, els agrada la cultura que entreté. I aquest és un element fonamental, perquè jo crec que és una decisió ideològica, una decisió política, entendre que s'ha de donar suport a la cultura per bé que de vegades la cultura ataquí el propi sistema que l'està, diguem-ne, ajudant.

Fa pocs dies al diari *Le Monde*, un prestigiós dramaturg, Jean-Pierre Vincent, es preguntava si a França no es perdria allò que ells mateixos havien inventat a través d'André Malraux: l'excepcionalitat cultural. Jo diria que aquesta pèrdua que es pregunten els francesos nosaltres ja l'hem perdut. I m'atreveixo a dir que en part també l'estem perdent a Catalunya, encara que no sigui el motiu del debat que aquí es té. Diria que hi ha una gran confusió entre el que són les indústries culturals i la creació.

Des del nostre sector, que té poca implicació industrial, que és una cosa com encara més menestral, això ho veiem molt clar. És evident que s'ha de tenir en compte que la cultura és una indústria, que genera negoci, que genera beneficis –és evident–, però sembla absolutament il·lògic que hi hagin mesures, com s'ha fet a Madrid o com malauradament, he de dir-ho, també, s'ha fet per part del Govern català, en què el creador ha deixat de ser un creador per ser un empresari i els artistes han començat a ser indústria cultural quan no ho havien sigut mai. I això genera diversos problemes, que, afegits a la crisi econòmica més afegits a aquest increment de l'IVA, deixen el sector en una mala situació.

Voldria insistir, en el temps que em queda, que aquestes queixes no són queixes retòriques, no són queixes polítiques, no pertanyem a cap partit polític, a la nostra associació hi ha gent de tots colors. Però fins i tot els que..., diguem-ne, fins i tot els que estarien més en la línia conservadora entenen, si es mouen en el terreny de la cultura, que aquestes mesures són..., les mesures de l'IVA no reduït i la no-aplicació de l'exempció cultural, impliquen sobretot un gran greuge cap als nervis fluïxos del món cultural. Això nosaltres sí que ho observem, tampoc sense dades estrictes, que les podríem fer, però que les nostres associacions tampoc no tenen capacitat, diguem-ne, de contractar gestors per fer-ho. Però sí que els nostres..., diguem-ne, els artistes més joves o els comissaris d'exposicions més joves, que treballaven per a petites galeries, que treballaven per a petits ajuntaments, s'estan quedant absolutament sense feina.

Aquests «nervis fluixos» són, crec, el futur de l'art del nostre país, de Catalunya. I, per tant, desatendre aquest tipus de treball, aquest tipus d'individus, és molt negatiu, o pot ser molt negatiu, o segurament serà molt negatiu no ja en el present, sinó en el futur.

Diríem, i amb això concloc, que és evident que la cultura pot considerar-se dins del terreny industrial. Hi han companys aquí que òbviament treballen dins d'allò que Adorno en deia la indústria cultural. Però jo diria que el poder polític hauria de pensar –i ho dic amb tota la modèstia, òbviament– que la cultura no es pot mesurar pel nombre de visitants al museu, pel nombre de llibres comprats, pel nombre d'espectadors, que són factors..., que òbviament tots volem socialitzar el nostre treball, perquè l'art no és solament..., la rendibilitat cultural no es mesura només pel nombre d'entrades o per la quantitat, sinó per aquesta cosa que com a historiador de l'art conec molt bé, que és la influència que ha tingut el pensament crític al llarg de la història.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Torn per als portaveus dels grups parlamentaris. En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Teresa Vallverdú.

Teresa Vallverdú Albornà

Moltes gràcies. Jo també, en primer lloc, com he fet anteriorment en la compareixença prèvia a aquesta, els vull agrair molt sincerament la seva presència i el seu esforç de síntesi, i totes les aportacions que ens han fet.

A veure, jo tenia alguns comentaris, algunes preguntes, algunes de més generals i algunes de més individualitzades. A la senyora Anna Rosa Cisquella, una opinió que el nostre grup té i ha manifestat en diverses ocasions, i que m'ha semblat que derivava també de la seva intervenció –i el que voldria és aclarir-ho, que m'ho aclarís–, és si vostès consideren que l'objectiu d'aquesta pujada de l'IVA cultural fins el 21 per cent és una mesura voluntàriament contrària a la democratització de l'accés a la cultura. És a dir, restringir voluntàriament amb algun objectiu, sigui el que sigui, aquest accés general del màxim de població a la cultura.

I també volia dir-li un comentari, a part d'aquesta pregunta, que és que nosaltres continuarem insistint, per molt que la mesura possibilista sigui una reducció a un 10, en aquesta reducció al 4 per cent, perquè ens sembla que és el percentatge que la cultura ha de tenir per ampliar aquest accés que li comentava.

Al senyor Gratacós, el que volia dir-li respecte a la seva intervenció és que, de fet, vostès són els representants dels sectors que són els màxims perjudicats. Per tant, la seva presència en aquesta comissió és, com a mínim, imprescindible. Vull dir que els agraeixo la seva presència per fer veure la situació real, que ens és bàsica per conèixer quines són les necessitats reals, no?

També li volia fer una pregunta. Vostè ha parlat de pèrdues a molts nivells. Vostè creu que és recuperable això o que ja fem tard? Una rebaixa de l'IVA milloraria la situació, i com la milloraria? I li agraeixo la seva visió crítica respecte de molts aspectes, que serveix per a una reflexió que demana temps i calma per fer-la.

Al senyor Santiago Lapeira..., també m'agradaria que ens comentés per què creu que s'ha produït aquesta pujada de l'IVA, perquè a les arques de l'Estat no li ha servit absolutament per a res. Per tant, per què ho han fet, no? També una sobre la seva intervenció sobre Europa. Què en pensa, creu que estaria bé un IVA cultural unificat a tot Europa?

Després, també, la mesura és urgent, hi estic absolutament d'acord, però els terminis en aquests mons són els que són. Farem el que puguem, perquè estem absolutament convençuts de la necessitat que això retorni no només a l'IVA que tenia, ja ho comentava anteriorment, sinó a un IVA superreduït, eh?

I al senyor Minguet, jo comparteixo absolutament amb ell que això és un càstig a la cultura com a pensament crític. Vostè creu que per això l'han apujat? Era una pregunta.

I se m'ha acabat el temps, així que ho deixo aquí.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Torn per al Grup Parlamentari Socialista. La senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. En tot cas, agrair als quatre compareixents també la simplicitat de les exposicions, i sobretot la confirmació o l'aclariment de molts dels temors que intuïtivament podíem tenir. I, per tant, agrair-los des del Grup Parlamentari Socialista la seva compareixença.

En tot cas, el que ens confirmen és que amb l'excusa..., o sigui, ens confirmen –que és el que nosaltres hem anat d'alguna manera constatant, eh?– que amb l'excusa de la crisi, la millora dels ingressos i la Unió Europea, el que se'ns està demostrant és que aquest govern de majoria absolutista del Partit Popular de Madrid el que fa és que amb aquestes excuses fa atemptats fermes als drets dels ciutadans.

En aquest cas, ens ha agradat que parlés d'aquest dret que la Constitució estableix, el dret d'accés a la cultura de tots els ciutadans, i l'obligació que tenen les administracions d'impulsar aquest accés a la cultura en igualtat d'oportunitats. I, per tant, com deia abans, atemptats als drets dels ciutadans, però, per altra banda, també... O sigui, aquesta pèrdua de drets significa una precarització de les condicions, en aquest cas, dels ciutadans. Per una banda, els que tenen dificultats d'accés a la cultura, però, per l'altra banda, també tot el que són els professionals, artistes, autors i tot el que és el sector com a indústria i com a activitat econòmica, que també s'està..., no?, s'ha produït aquesta precarització

absoluta que es produeix en la cultura, però que també veiem que es produeix en altres sectors. Però en aquest cas amb un accent especial lligat a aquest impacte que ha tingut la pujada dràstica d'aquest IVA cultural, que, com ens demostren amb les seves intervencions, està tenint un impacte gran.

I en aquest sentit –abans hi ha hagut algunes intervencions que han donat dades–, sí que ens agradaria fer preguntes genèriques a cada un de vostès, en la mesura que creguin que tenen aquesta informació, segurament potser amb més o menys detall. Si en tenen dades, si les tenen, cada un de vostès en el seu sector, de quin impacte ha tingut la reducció del nombre de llocs de treball. És a dir, quan tenim dades sobre atur les tenim en genèric, però si vostès tenen detall sobre l'impacte en llocs de treball de cada un dels sectors que vostès representen, si en tenen un cert coneixement.

En aquest sentit, les dades de recaptació abans s'han donat. Si vostès en els seus sectors també poden confirmar, com s'ha dit abans, que segurament l'impacte de l'IVA pot tenir un impacte en la recaptació de l'IVA, però possiblement una baixada en altres impostos, com són l'IRPF o drets d'autor, etcètera, en la mesura que ho apuges per una banda però ho redueixes en la mesura en què s'han destruït llocs de treball.

I en el cinema, una pregunta, que seria si el recàrrec sobre l'activitat digital pot ser una solució per a la crisi de la indústria, o podria ser una línia de sortida. I si tenen indicadors o xifres sobre reducció, o sigui, pèrdues o tancament d'empreses o d'activitat empresarial en el seus sectors.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Torn per al Grup Parlamentari Popular, el senyor Juan Milián.

Juan Milián Querol

Sí. Gràcies, president. I moltes gràcies als quatre representants del món cultural per les seves compareixences, que s'estan desenvolupant actualment en un moment on hi ha negociacions i acords, com s'ha explicat ja aquest matí, per a construir aquest nou model tributari que s'aprovarà en els propers mesos i que podria..., o reduirà l'IVA cultural a l'entorn, més o menys, del 10 per cent. Així s'ha expressat el secretari d'Estat de Cultura, el senyor José María Lasalle, però també el ministre d'Hisenda, que és al cap i a la fi qui té la clau de la caixa.

A ningú li agrada pujar impostos, i menys a un partit que econòmicament es defineix com a liberal, però jo crec que tothom entén i pot entendre que l'actual govern es va trobar amb una situació de crisi, però no una crisi qualsevol, sinó una crisi de les finances públiques excepcional, que requeria unes mesures excepcionals i de xoc. Dit això, i gràcies a les moltes reformes que s'han fet, però sobretot a l'esforç de les societats espanyoles, incloent-hi tots els sectors culturals, ara comencem a veure una certa recuperació econòmica. Fràgil,

això sí, però esperançadora, si la comparem amb les expectatives que teníem ara fa tot just un any.

Aquesta recuperació i la voluntat del Partit Popular permetrà tornar a reduir impostos, i la cultura aquí serà la prioritat. Això no crec que es pugui fer de manera lineal i immediata de totes maneres, però ja ha començat amb la compravenda d'obres d'art, i seguirà amb la resta dels sectors.

De totes maneres, val a dir que aquí estem analitzant les conseqüències i que de vegades oblidem les causes. La causa, deia, jo crec que és la crisi econòmica que alguns van negar fins que ja era massa tard, i que va provocar dos conseqüències molt negatives per al món de la cultura. La primera, una greu crisi de les finances públiques, que té dues derivades: per un costat, la necessitat de recaptar de manera urgent per a no ser intervinguts, cosa que hauria portat uns perjudicis brutals per a l'interès general, sobretot també al món de la cultura, i una altra derivada, que és la disminució de l'oferta cultural en tots aquells sectors més lligats a les administracions públiques, com poden ser els teatres públics. Però la crisi té una segona conseqüència, que és la disminució de la capacitat adquisitiva dels consumidors. Abans ho dèiem, una persona que està a l'atur difícilment podrà anar als cinemes, teatres o als concerts d'una manera assídua.

Per tant, crec que aquí hi ha una terrible conjunció de tres fenòmens sobre el món de la cultura: necessitat de recaptació per part de les administracions públiques, descens de l'oferta i descens de la capacitat adquisitiva dels consumidors. Per tant, prioritzar la sortida de la crisi ajudarà a capgirar tots aquests efectes. I la primera evidència és que ja tenim la possibilitat d'una reducció de l'IVA al voltant del 10 per cent, com deia abans.

Però jo el que els volia preguntar, i ja que estem al Parlament de Catalunya i la nostra feina és controlar i instar el Govern de la Generalitat de Catalunya, és com des del seu sector s'han vist influïts per anunciar el pla de xoc per part de la conselleria de Cultura. I sobretot, què creuen que pot fer la Generalitat de Catalunya per reduir els efectes que abans esmentava de la crisi sobre la cultura.

Jo, res més. Agrair-los un cop més la compareixença, la seva professionalitat i el to constructiu emprat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Torn per al senyor Marc Vidal, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Marc Vidal i Pou

Moltes gràcies, senyor president. Jo crec que avui el senyor Milián s'està guanyant el dret a tenir una panera al final de la sessió, perquè crec que és l'única persona que aquí defensa gairebé allò que és indefensable. Ho dic perquè en tots els compareixents hi

ha bastanta unanimitat, i en la resta de grups, pel que s'ha anat manifestant, també.

Per tant, intentaré fer unes breus reflexions i alguna pregunta sobre el que s'ha anat dient, agraint lògicament la seva presència aquí avui perquè ens il·lustrin de la manera en què ho han fet.

A la senyora Anna Rosa Cisquella, un tema que jo crec que és essencial. Vostè ha relacionat l'extensió de la cultura teatral a totes les poblacions i a totes les classes socials i a aquesta recuperació d'espais escènics relacionant-ho amb la recuperació de la democràcia. Jo penso que és un fet cabdal. I penso que és un fet cabdal perquè si és cert que concretament la Llei de l'IVA està dinamitant la possibilitat de recuperació, podria ser cert que aquesta fos una mesura que limités l'accés de totes les classes socials a la cultura, com a mínim, la teatral. I, per tant, la pregunta seria quina és l'opinió sobre aquesta limitació, i, per tant, sobre la limitació de l'accés democràtic al que és la cultura. És una pregunta retòrica, ja ho sé, però també m'agraden les respostes retòriques, perquè després les lleis han de donar resposta a la filosofia.

El senyor Gratacós ha parlat que no hem fet l'estructuració de les polítiques culturals del país i que barregem cultura amb entreteniment. És un tema reiteratiu, també, en les compareixences d'abans. A mi m'agradaria que hi aprofundís una mica, és a dir... Perquè, és clar, la diferència entre cultura i entreteniment..., on hem de posar la ratlla? Què és tot el que és cultural? Perquè a l'hora de demanar després la reducció de l'IVA, jo crec que, entenent nosaltres com entenem que la cultura és un dret, si tenim molt clar quin és l'acord entre tots nosaltres de fins a on arriba la cultura, hauríem de demanar allà aquesta reducció de l'IVA.

Senyor Santiago Lapeira, bé, vostè ha parlat d'ocurrència del ministre. Li agrairia que aprofundís en el tema «ocurrència» i en el tema de l'excusa de la crisi. És a dir, si vostès consideren que és una excusa, aprofundeixi'm, si us plau, en quina és la seva opinió sobre per què s'ha legislat, com a mínim, tan malament com s'ha fet, perquè si no, no estariem tots aquí discutint el que discutim.

I el senyor Minguet jo crec que també ha aprofundit molt en dos temes que són cabdals. Aquest que hem dit fa un moment, de la diferència entre cultura i entreteniment, és a dir, la cultura és un dret o no. I el segon concepte, que és la cultura com a dret, com a tal, o la cultura com a mercaderia, que li acaba fent dir que el creador ha passat a ser empresari, la qual cosa no és el que toca, entenc jo, malgrat que algú vulgui ser empresari i, a més a més, sigui creador, no?

La pregunta –i acabo– és el tema dels nervis fluixos, que vostè ha fet..., que són el futur sobre la creació. La pregunta seria quines propostes podríem fer per fer aquesta extensió territorialitzada de la cultura i per potenciar aquests nervis fluixos.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Gràcies, senyor president. Ja s'ha dit gairebé tot. Per tant, jo només els agrairé la seva presència, les seves intervencions, que han estat clarificadores en el sentit que tots vostès han reconegut i ens han explicat que l'increment aquest de l'IVA cultural, doncs, és molt negatiu per als seus respectius sectors i que és un greuge comparatiu, a més, respecte als països del nostre entorn europeu.

Em quedo també amb les manifestacions del senyor Santiago Lapeira, en el sentit que s'havia comentat també a les intervencions anteriors de la urgència de la rectificació per part del Govern.

I també els volia preguntar a cadascun de vostès la pèrdua de llocs de treball en els seus respectius sectors, si la tenen més o menys quantificada.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, president. Moltes gràcies també a tots vostès per ser aquí i acompanyar-nos amb aquestes reflexions que ens fan. De fet, hi ha una coincidència: portem ja set compareixences i diria que amb els accents..., cada u amb un accent propi, però hi ha una coincidència entorn del tema que ens ocupa, no? I que si bé tots representen el sector cultural en general, cada u de vostès i les persones que han comparegut anteriorment representen el seu àmbit més en particular. Però si n'haguéssim d'extreure conclusions, doncs, seria fàcil fer-ho. Per tant, recollim les aportacions que cada u de vostès ens fa i les seves reflexions, que de ben segur que ens seran d'utilitat.

Parlar la darrera té problemes, perquè és difícil no repetir. Intentaré no repetir gran cosa, però a vegades és difícil no fer-ho. La senyora Anna Rosa Cisquella deia una cosa que jo fa dies... I estava buscant, i no l'he trobat, un article que fa pocs dies va sortir d'una reflexió que feia: que malgrat tot, o sigui, malgrat tot en contra, malgrat aquest decreixement del 40 per cent a què vostè feia referència, malgrat tot, els teatres, per sort, excepte casos concrets, segueixen tenint Déu n'hi do de públic. I Déu n'hi do del que la gent fa l'esforç..., perquè les circumstàncies personals i familiars també passen per moments molt complicats. Doncs, Déu n'hi do. I sembla..., vostè feia servir unes paraules, diu: «Sembla que..., com és» –la pregunta, no?–, «que existeix tanta vitalitat que fins i tot...?», li preguntaven a fora. Realment això és un valor que tenim com a poble, com a país, que malgrat tot hi som, no? I que val

la pena tenir, en aquells moments de desànim, també present aquesta observació que feia.

En el cas del senyor Jordi Gratacós, ha fet algunes preguntes, que jo no intentaré contestar-les totes, però sí que fer-li algun apunt. Jo diria que des d'aquí, des del Govern català, perquè vostè interpellava una mica què feia el Govern català per a tot això. Malgrat no tenir competències –i, en aquest cas, com a grup que dona suport al Govern–, sí que és veritat que la veu del conseller ha estat ferma en aquest sentit, i ha estat forta, i ha estat alta. I la veu de la majoria dels grups parlamentaris també, no?, per descomptat. S'han fet coses que no entro en detall a explicar-li, però, per exemple, per fomentar nous públics, tot el tema de l'Escena 25, que sembla que ha donat bon resultat, i en el qual molts de vostès també han sigut convidats a dir-hi la seva. Sembla que això continuarà i que val la pena, doncs, mantenir aquestes iniciatives. No en diré més perquè no seria ara l'objectiu de la sessió, no?

Al senyor Santiago Lapeira, que ha fet aquesta intervenció imaginativa, aquest relat, no?, en l'àmbit cinematogràfic, que és el que ell coneix, sí que tenia jo una pregunta per fer-li: com veu vostè una altra de les mesures per pal·liar aquest moment difícil que passem tots plegats, el tribut per als continguts culturals de les operadores que s'està parlant en aquests moments?

I al senyor Joan Maria Minguet, dir-li que compartim aquesta reflexió sobre la cultura com a pensament crític, que ho dèiem també abans, no tant com a entreteniment.

I, en fi, agrair-los a tots la seva intervenció. Se m'ha acabat el temps, i... *(L'oradora continua parlant sense fer ús del micròfon.)*

El president

Moltes gràcies. Ara la resposta per part dels compareixents en torns de cinc minuts com a màxim. *(Veus de fons.)* En cinc minuts han de procurar contestar tot el que siguin capaços de contestar i tinguin ganes de contestar.

En primer lloc, té la paraula la senyora Cisqueu.

Anna Rosa Cisqueu Passada

Bé, jo a la primera pregunta que m'han fet –perdoneu, però no me'n recordo dels noms– des d'Esquerra Republicana..., doncs, evidentment el que és realment al·lucinant és que un govern..., que la història no sigui un referent. És a dir, un govern que sap que en altres països el tema de l'IVA cultural ha funcionat d'una manera, quan es planteja –encara que sigui econòmicament– això, no veu el que ha passat en els altres? Perquè evidentment o som idiotes, o la història anterior de tots els altres països ens ha de servir per reflexionar i veure que això no ha funcionat.

Per tant, se suposa que hi ha gent que ho ha estudiat, se suposa que hi ha gent que ho sap, però evidentment jo crec que és un sector castigat, perquè és un sector –tant el teatral com el cinematogràfic, i parlo des de l'àmbit de...– que d'alguna manera sempre s'ha posi-

cionat cap a l'esquerra, que ha fet unes declaracions, i evidentment no hi ha cap simpatia. I si algú ha de rebre, podríem dir, el càstig, és aquest sector.

Jo crec que..., és que no m'ho explico d'una altra manera, perquè si no, hi han uns antecedents amb altres països que fan veure que no serveix per a re, que es perden diners. Per tant, per què passar un any de penúries? Bé, doncs, aquest any ha aprimat moltíssim el sector.

Les dades que heu preguntat. Evidentment, jo em mantinc en el 4 per cent, perquè el sector, amb aquesta crisi, ni que baixi ni que sigui reduït. Hauria de ser superreduït. Perquè la crisi continua, tots sabem que desgraciadament continuarà, i que a pesar de l'IVA hi ha molts altres factors que fan que sigui molt feble el nostre sector.

Les dades dels llocs de treball que han preguntat els Socialistes, de fet, suposo que el Daniel Martínez ja els les ha donat abans, àmpliament. El que sí que us puc dir és que –i lligat una mica amb la resistència que deia Convergència– evidentment que resistim, però en aquests moments la nostra professió està fent una política de resistència. Sapigueu que hi ha molta gent que treballa gratis. En aquests moments, actors boníssims –boníssims–, que vosaltres us en faríeu creus, no cobren diners per sortir a les sales alternatives, per sortir als llocs. Hi ha una dinàmica en aquests moments de sacrifici, d'entrega heroica, sincerament, que seria realment per relatar d'aquí a un temps.

Ara, això evidentment no pot durar eternament, la gent no pot sacrificar-se i autoimmolar-se tota la vida. El que s'està fent ara és –se suposa– resistir perquè això no decaigui, perquè el teatre..., sortosament, l'art, el teatre i tot això és vocacional. I la gent, per no quedar-se a casa, treballa gratis. Però, clar, nois, això no és mantenir un sector; això és fer un impàs de resistència que és com a l'època del franquisme, quan nosaltres encara començàvem. Hem tornat a aquelles èpoques, però se suposa que això no podrà durar.

Respecte al tema de l'accés democràtic a la cultura, és evident. En aquests quaranta anys, penseu –i jo, particularment, per exemple, com a Dagoll Dagom, que porto quaranta anys, aquest any faré quaranta anys– que en el que ha crescut la cultura és en l'accés de les classes mitjanes i baixes. Això és el que hem canviat des de fa quaranta anys. Abans hi havia un sector, podríem dir, de gent que venia del món de la cultura, entre cometes, «universitària» i intel·lectual, que, per cert, ara és el que pots fer hi va menys, eh?, però que, d'alguna manera, era el que sostenia tota la dinàmica cultural, almenys en les arts escèniques.

En aquests anys el que s'ha aconseguit és que realment les classes mitjanes i les classes més baixes hi vagin. I això és el que ha fet que a Barcelona i que a Catalunya hi hagi una quantitat de gent..., evidentment un creixement brutal del públic. Evidentment, amb la crisi i amb aquests impactes, això tornarà a desaparèixer. I nosaltres pensem que, evidentment, és fonamental el que aporta emocionalment i culturalment i a nivell identitari..., o sigui, una sèrie de coses que en el món, en el meu cas, de les arts escèniques és fo-

namental. És fonamental el que s'ha aconseguit. I això, amb molt poc temps –amb molt poc temps– es pot realment destruir.

Jo crec que la capacitat de resistència que dic dels actors o dels factors que fan aquest voluntarisme, doncs, durarà el que durarà, perquè hi haurà un moment en què la gent, com passa, dirà: «Doncs, jo me'n vaig a vendre assegurances, perquè ara mateix he de donar de menjar al meu fill o...» I, clar, això..., fins aquí ha arribat. I crec que... No sé si ho he contestat tot, però així queda.

El president

Molt bé, li han sobrat trenta segons. Senyor Gratacós, té la paraula.

Jordi Gratacós i Rigall

Bé, aniré contestant. He intentat abans anar ràpid, potser massa fins i tot. Aniré contestant sense citar els diferents noms dels que m'han fet les preguntes. A veure, sí, som els representants de tots aquests creadors. Per tant, estem molt a la vora del que estan patint. Pensem que és un efecte piramidal. Els creadors fan que arribi tota aquesta música al públic, però, en canvi, el retorn que hi ha és justament a l'inrevés. És a dir, els que guanyen molts calés en el món de la cultura i de l'espectacle són els que estan a l'altre extrem dels creadors. No sé si m'explico. Per tant, la cosa està així.

Si és recuperable la situació? Home, algú ha dit abans, a la sessió d'abans, que el tema de l'IVA ha sigut una estocada. Una estocada és quan ja el brau, el toro, està ferit i ja li han posat totes les espases possibles, no? Per tant, encara que es tregui aquesta estocada, el sector continuarà ferit. Per què? Perquè cal prendre moltes mesures que no s'han pres en aquests últims anys, i és el que he dit abans.

La rebaixa de l'IVA? La rebaixa de l'IVA per al sector és igualment contesta de la pregunta anterior. Que ens ajudarà? Evidentment. Sobretot al sector, que estem pagant l'IVA, intentant que no sigui justament el comprador final de l'entrada. Hi pot ajudar, però crec jo que la reestructuració va molt més lluny.

Del Grup Socialista, em pregunten dades. Ho he dit abans, dades. Si nosaltres tenim alguna persona malalta, el primer que hem de fer és fer una radiografia, fer un diagnòstic i fer unes receptes per poder curar aquest malalt. En el sector de la cultura no s'ha fet gairebé mai. Almenys en el de la música, sobretot. És molt més fàcil fer-lo en el teatre, en el cinema, perquè tothom paga entrada. Aquí, com que el sector de la música en bona part és gratis, està descontrolat, per dir-ho d'alguna manera. Fins i tot l'SGAE, que és qui pot tenir les dades més fiables, com que hi ha tanta música gratis, és molt, molt difícil. No sabem quants treballadors directes estan treballant, quants d'indirectes, etcètera. Nosaltres hem dit per activa i per passiva –i no ja en aquesta legislatura, sinó en algunes d'anteriors també– a l'ICIC, i ara a l'ICEC, que cal fer un diagnòstic, cal tenir indicadors per saber com tenim aquest sector de la música en concret.

Aquesta estructuració l'ha de fer l'Administració. Jo no puc fer carreteres, és l'Administració qui ha de fer carreteres. Per tant, el que també els demanem és que l'Administració faci la feina que li pertoca, i que no la pot fer el mateix sector. És a dir, la música, que és transversal, que és ensenyament, que és educació, educació social també, comerç, indústria, turisme, hisenda, és transversal. I això ho hem dit en aquesta mateixa taula davant del senyor Mascarell, quan es va presentar el projecte 2021, si no ho recordo malament. És transversal.

Depenem de Cultura? Sí, sí, sí, evidentment, però també hem d'arreglar les altres. És a dir, el nostre sector està en precari. Per què? Perquè no està professionalitzat. Anem a França, i allà, per ser mànager, per ser músic, per ser qualsevol persona que treballi dintre d'aquest engranatge, ha de tenir la seva llicència. Aquí no, aquí tenim morositat, aquí qualsevol que és amic d'un poble petit de... «És igual, ja et munto jo l'escenari», i llavors passa el que passa, per entendre'ns, no? Per tant, hem d'anar molt més lluny que fer plans de xoc.

Vull dir, crec que ara, justament, si tenim al cap que pensem que som diferents, que volem anar cap a una millora de la situació en general, coi, ho he dit abans: si altres països ho han fet, per què no ho podem fer nosaltres? Ens estem no emmirallant en França, que és un veí que tenim a l'altre costat del Canigó i que porta des de Jack Lang i abans... Evidentment, no han tallat el cap de cap rei, i aquí potser no cal que ho fem, no? Però en comptes d'emmirallar-nos en la cultura francesa i en tota l'estructura que tenen allà muntada des de fa anys i panys, en comptes d'intentar copiar-ho d'alguna manera i adaptar-ho, no, ens estem comparant sempre amb Madrid. Si us plau, mirem cap al nord, no mirem cap al centre, eh?

Què més volia dir? Hi insisteixo, la formació. És bàsica, hi ha d'haver formació tant dels tècnics professionals com també del públic. Els hem acostumat, hi insisteixo, que la música i la cultura és gratis, i això no pot ser. Tenim l'exemple de les emissores municipals. En el seu moment es van eliminar les ràdios pirates, eh? Quin mal feien les ràdios pirates? Cap ni un, són petits grupuscles que van fent la seva vida, que són per als «maqueteros», etcètera.

Exemple: les emissores municipals. Varen tenir una bona ocasió de fer teixit, que ara es diu, proximitat, territori. Què han fet les emissores municipals? Perdoneu, a mi em fa l'efecte, quan vaig per l'autopista cap a Figueres i vaig posant les ràdios, que l'únic que fan és el mateix que fan *Els 40 Principals*, és a dir, les radiofórmules. Hem de canviar moltes coses, de veritat, al sector.

Vosaltres, alguns continuareu, d'altres no, més legislatures, menys. Molts d'aquí de nosaltres portem ja cabell blanc, hem passat per moltes legislatures, hem passat per molts polítics, i estem una mica cansats d'anar repetint sempre el mateix. Ho sento, perdoneu-me que sigui sincer. L'únic que dic ara és que tenim la santa oportunitat d'arreglar ara les coses –arreglar-les–, i no mirar el que fan o deixen de fer a Madrid. L'IVA? Ja s'ho fa-

ran. Ens afecta? Sí, però ja s'ho faran. Nosaltres hem d'anar molt més lluny.

Gràcies, i esperem que entre tots ho aconseguim.

El president

Moltes gràcies. Torn per al senyor Lapeira.

Santiago Lapeira Gimeno

Moltes gràcies. La senyora diputada que representa Esquerra Republicana ens parlava dels tempos de tramitació, no?, i jo em remetré, si m'ho permet, al cinema una altra vegada. A nosaltres ens agradaria que això tingués el ritme d'una pel·lícula d'Scorsese. Vostè em parla d'una pel·lícula d'Alain Resnais. I jo desitjo, o desitgem, que acabi com una de Tornatore: si acaba bé, doncs ja serà fantàstic.

Sobre les motivacions del ministre, jo les desconec, òbviament, no? En desconec la intencionalitat, però intueixo que hi ha poca empatia amb el sector, que és un ministre maldestre, i que quan no es tenen arguments sòlids, doncs, es tenen ocurrències. I, per tant, aquí estem.

Sobre el cèntim digital o el tribut de les operadores, ras i curt els diré que hi estem absolutament d'acord. No només que hi estem d'acord, sinó que estarem al costat de la conselleria i dels grups parlamentaris que s'hi sumin per donar aquesta batalla, perquè serà una batalla que nosaltres intuïm que serà dura i que les operadores telefòniques, doncs, s'hi oposaran amb tota la seva força, que no és poca.

Sobre la recuperació de què parlava el representant del Grup del Partit Popular, jo recordo una pel·lícula italiana, i en recordo la seva versió en castellà. És una seqüència d'una persona que està molt malalta, una senyora gran, que està al llit i entra un capellà a veure-la, i li diu: «Tú no estás mal, pequeña, pero déjame que te dé la extremaunción. Y toma esta carta, por si en el otro mundo te encuentras con mi madre. Yo te consuelo.» Aquesta seqüència és el que vostè ens planteja. Escolti, nosaltres no necessitem caritat del Govern, el que necessitem són iniciatives. I això és el que demanem, com aquesta que està prenent el Parlament de Catalunya avui.

També em recorda, aquesta actitud del Partit Popular, no dic la seva personalment, la panera de *Plácido*, quan els pobres veuen passar aquella panera de Nadal i la persegueixen. Només la veuen, no la tastaran mai en tota la pel·lícula.

I em sembla que em deixo alguna pregunta sobre les dades, concretament. És un sector on és molt difícil donar unes dades científiques, el nostre, però els diré que nosaltres treballem sobre projectes. Veiem com els nostres directors i les nostres directores preparen projectes que acostumen a tenir un recorregut llarg. Aquest any, el 40 per cent de la xifra habitual de preparació de projectes és el que estem discutint, no? O sigui, podríem dir que hem tingut una davallada del 60 per cent.

Tenim una sort, que no la tenen els actors o els tècnics: no som la part més feble d'aquesta cadena de valor. Ells sí que ho estan passant malament, perquè els directors –alguns– poden treballar a l'estranger, tenen el camp de la publicitat, però en aquest sentit la nostra solidaritat i la nostra força estarà al costat dels que més pateixen, que són, en aquest cas, com ha explicat aquí molt bé la senyora Cisquella, els actors i també els tècnics. I no oblidem el públic, que no té els recursos suficients per accedir també a determinats aspectes de la cultura al nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Lapeira. I ara donaríem la paraula al senyor Joan Maria Minguet. Quan vulgui, té cinc minuts.

Joan M. Minguet Batllori

Bé, jo voldria dir que per què el ministre de Madrid fa aquesta acció si no hi ha benefici econòmic? És evident que és ideologia, no? Estem davant d'un fet ideològic, un fet polític. A mi m'agradaria dir-li, amb tota la simpatia, al representant del PP, que ell diu: «Bé, ens costa molt...» És allò, com quan et fan una bufetada i et diuen: «Em fa més mal a mi que a tu.» Diu: «A nosaltres, que som lliberals, apujar impostos no ens agrada.» No és solament això, és que en el programa polític del partit al qual vostè representa es deia que no s'apujarien impostos. Per tant, aquí no hi ha cap responsabilitat de cap mena: un guanya unes eleccions legítimament, i després fa el contrari del que havia dit.

I també li voldria dir que, si m'ho permet, amb tot el respecte, sembla una broma que em digui que s'ha aprovat la compravenda d'obres d'art, quan després s'ha aclarit que aquesta compravenda d'obres d'art només implica el tracte directe, no a través de les galeries d'art.

Bé, jo voldria dir que es calcula que a Catalunya hi han com uns 400.000 consumidors culturals –es calcula. És a dir, consumidors culturals de teatre, d'exposicions..., diguem-ne, d'aquests actius. Bé, perquè aquests consumidors culturals no solament no davallin sinó que creixin, és evident que es necessiten mesures de protecció. Mesures que facin que aquests nervis fluïxos –i que el representant d'Iniciativa m'ho preguntava– puguin treballar.

En el nostre sector actualment, com deia l'Anna Rosa Cisquella –Anna Rosa, em sembla?– bé, hi ha resistència, també –resistència. O sigui, s'estan fent petites cooperatives entre artistes, comissaris i gent per poder tenir locals on exhibir les obres.

En el nostre sector, el de les arts visuals, hi ha com una imatge segons la qual allò, bé, els artistes ja són estranys per si mateixos, els crítics d'art, bé, som unes figures parasitàries, i, a més a més, els galeristes són burgesos que es dediquen a l'art. Clar, el problema és que això és una figura equivocada. Jo conec molts

galeristes que sí que són burgesos i que fan això per *hobby*, però hi han molt galeristes, que havien nascut amb l'emergència cultural, que s'hi juguen la vida i que estan apostant per artistes joves, no pels artistes reconeguts que saben que a les fires internacionals tindran vendes.

I dues reflexions finals. O sigui, nosaltres juguem amb un –diria, eh?, i no per fer competència als altres sectors– petit decalatge, i és que l'art contemporani és molt incomprès. Allò típic, no? Vas a veure una exposició al Macba o a una galeria d'art, i la gent, diguem-ne, aquests 400.000 consumidors, molts d'ells, li tenen una certa antipatia. Bé, sobre això, crec que necessitem també el suport de les institucions polítiques per intentar fer veure que no solament Scorsese, sinó que Resnais era un gran cineasta, i que el ritme lent també... (*Veus de fons.*) No, ja sé que...

I la segona cosa. Voldria dir aquí de forma, si se'm permet, solemne a tots els representants polítics, no sobre això de l'IVA, sinó sobre les polítiques culturals de la conselleria –i això li ho hem fet arribar al conseller Mascarell, i li ho farem arribar en una reunió que tenim properament–, que estem absolutament a favor del tribut de les operadores, però no entenem per què al nostre sector no està previst que se'ns apliqui. Per què només està previst que s'apliqui al sector de les audiovisuals? És a dir, proposem que hi hagi una regulació, si es vol, fins i tot, des del punt de vista economicista, segons la qual el que genera més impacte econòmic, que seríeu vosaltres, el tinguin, però que nosaltres també toquem una mica d'aquest petit pastís, perquè si no, continuarem en la resistència.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Bé, moltes gràcies. Hem acabat les compareixences d'aquesta part. Agrair-los, una vegada més, la seva presència aquí. I donaríem cinc minutets de descans, atès que la següent compareixença no està prevista fins a dos quarts de cinc.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i tretze minuts i es reprèn a dos quarts d'una i catorze minuts.

El vicepresident

Atès que crec que hi som tots..., hi són representats tots els grups i hi han els compareixents... Agrair-los la seva presència aquí a tots dos. La dinàmica d'aquesta comissió d'avui: vostès tenen inicialment set minuts per fer les seves aportacions que considerin convenients. Després, cada grup parlamentari els podrà fer preguntes o precisions al que vostès han dit per un temps de tres minuts. I es poden reservar cinc minuts per després vostès contestar, si és que ho creuen convenient.

Compareixença

de Ramon Colom, president de Productors Audiovisuais Federats, o de la persona d'aquesta entitat en qui delegui, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00178/10)

Per tant, dit això, senyor Colom, senyor Ramon Colom, president de Productors Audiovisuais Federats, quan vulgui, té la paraula.

Ramon Colom Esmatges (president de Productors Audiovisuais Federats)

Moltes gràcies. Probablement el retard en el calendari ha fet que la incidència de la pujada de l'IVA i la seva influència sobre el desenvolupament de la nostra cultura i de les indústries culturals s'hagi vist modificada atès el temps que ha succeït, i a l'avançament també de les notícies.

Fa escassament tres setmanes, vaig ser amb el ministre d'Hisenda, el senyor Montoro, i encara que hi vam ser..., jo vaig anar-hi com a president de FAPAE i de Proa, la nostra presència allà era essencialment per tractar un dels altres temes pendents amb el Govern: els mitjans per desenvolupar i per donar suport a la indústria audiovisual. I va ser ell el que va donar..., el que va treure el tema de l'IVA cultural i la valoració que en feia. Concretament va dir..., no va dir en quina data pensava fer aquesta reducció, tornar una altra vegada a l'IVA reduït, sinó que va dir que a cap ministre d'Hisenda li agrada apujar els impostos perquè sap perfectament que a una pujada d'impostos li segueix una davallada del consum. I que, per tant, ell tota la seva vida havia predicat en contra de la pujada d'impostos, però que la situació econòmica del país i les sollicituds per part de la troica europea li demanaven que s'havien d'ajustar els pressupostos de l'Estat. I que l'única alternativa que hi havia, o de les poques alternatives que hi havia, era la pujada de l'IVA.

Ell va matisar molt això, que no era tant una pujada com descatalogar l'IVA cultural –que tampoc existeix com a tal, però que nosaltres l'hem batejat així i l'hem etiquetat així–, de l'IVA reduït a un IVA, diguem-ne, normal.

Per tant, a aquestes alçades de la vida, en aquests moments, l'única cosa que sabem, perquè, a més, el secretari d'estat de Cultura i la directora general de l'ICAA, que és l'organisme del Ministeri de Cultura que té la tutela de la indústria del cinema..., és que la rebaixada, la tornada una altra vegada de l'IVA del cinema a un IVA reduït, que en aquest cas concret serà d'un 10 per cent, no del 8 que hi havia, és una cosa que està a la vora i que pot ser qüestió de setmanes que es porti a terme. Amb la qual cosa, el problema hauria deixat d'existir.

Però a mi, ja que vostès ens donen aquesta oportunitat, i com que encara tinc uns minuts, m'agradaria treure, posar damunt de la taula que aquesta rebaixada, aquesta retornada de l'IVA del cinema a un IVA reduït,

no resol tots els problemes. Pot resoldre un problema greu, que és el problema del consum. I essencialment –essencialment– els grans beneficiats penso que poden ser uns altres sectors de la indústria, a més del cinema. Per exemple, penso en l'IVA que s'aplica a la música, l'IVA del teatre, l'IVA, diguem-ne, del que és el món de l'art, i podríem afegir-n'hi uns quants més. Però insisteixo que no és el mateix aplicar un 20 per cent a set euros que aplicar un 20 per cent a un concert de música, que potser val l'entrada seixanta o vuitanta euros, o a una pintura, que pot valdre milers d'euros. Des d'aquesta perspectiva, ells poden estar més beneficiats, nosaltres també, però és una cosa que toca, més o menys, un canvi en aquesta consideració, en aquesta catalogació de l'IVA.

Però queden unes altres coses. En concret, n'haurem de posar damunt de la taula algunes que fan referència estrictament a Catalunya. Per a la indústria audiovisual és vital, i quan jo dic vital és que és qüestió de vida o mort, l'aprovació del projecte de llei de la taxa, de l'impost sobre les connexions telemàtiques. I diem de vida o mort, perquè en el pressupost d'enguany pràcticament no hi ha cap disponibilitat pressupostària per a l'ajut al cinema català, no? Això afecta estrictament Catalunya, el Parlament i el Govern, a més de la indústria audiovisual.

I després n'hi ha unes altres que vindran derivades d'uns altres projectes de llei que tenen com a escenari el Parlament espanyol. Faig referència, en concret, a la Llei de propietat intel·lectual, que acaba de ser aprovada el seu esborrany, i que encara ningú –quan jo dic ningú em refereixo als sectors industrials– té una còpia de... Hi han còpies dels diferents esborranys, el Govern en té diverses, en fa moure unes quantes, però no tenim la definitiva.

D'aquí es deriven bastantes coses, eh? Es deriva la possibilitat de fer front a la pirateria. El meu escepticisme i el de la indústria és important. La lluita contra la pirateria audiovisual i editorial, les dues, no ens n'oblidem, va lligada a la secció segona prevista a la llei, que en aquests moments no té ni està previst que tingui disponibilitat pressupostària. Per tant, estem fent una llei que si no va acompanyada d'un pressupost que s'ha d'aprovar, no hi haurà cap manera de lluitar contra aquesta pirateria, que és una mica el cavall de batalla.

I després també ha deixat fora de circulació –acabo de seguida– el que són les compensacions per còpia privada. La llei europea, les disposicions europees fixen que qualsevol productor de qualsevol país de la comunitat europea té dret a una compensació per les còpies privades legals que es facin de cada obra audiovisual. D'acord? La llei nostra ho reconeix de mala manera. No vol que existeixi aquest dret..., reconeix el dret, però no la valoració econòmica d'aquest dret. I això, fins ara, en els dos exercicis últims, s'ha compensat amb una partida que paguen tots els ciutadans de l'Estat, una partida compensatòria. Però aquí hem passat, i vull recordar les xifres, que de la còpia privada, quan es pagava, es recaptaven 130 milions d'euros, i que l'última partida aprovada en els pressupostos generals de l'Estat per compensar aquesta còpia privada

és de 5 milions d'euros. Hem passat de 130 a 5, amb la qual cosa estem en absoluta desigualtat de condicions amb la resta de les indústries audiovisuals europees.

Deixaré aquests dos punts damunt de la taula per acabar. I evidentment, si volen que els amplii les informacions, estaré encantat de fer-ho.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Colom.

Compareixença

del president de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00213/10)

I ara donaríem la paraula a la senyora Rosa Maria Perelló, vicepresidenta de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, i alcaldessa de Tàrraga.

Quan vulgui, té la paraula.

Rosa Maria Perelló (vicepresidenta de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques)

Bé, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, bé, la meua intervenció farà referència a de quina manera els ajuntaments associats a l'associació catalana, però també, per extensió, a la resta d'ajuntaments de tot el país, s'han vist afectats, es van veure afectats i encara pateixen l'aplicació d'aquest canvi de tipus d'IVA en activitats culturals.

Des de molt temps, el sector cultural no es veia tan majoritàriament unànime manifestant el rebuig pel que va ser aquesta mesura: una decisió del Partit Popular per augmentar el tipus d'IVA, i no només augmentar el tipus d'IVA sinó canviar la catalogació. L'augment d'IVA hauria anat del 8 al 10 per cent, però la classificació del 8 al 21. Per tant, una mesura, al nostre entendre, que és preocupant, però també en el seu moment, i encara avui ho patim d'una manera..., amb un sentiment completament d'indignació.

Bé, l'IVA, l'impost del valor afegit, és un impost indirecte que grava aquesta acció que fem tots plegats de consumir, però també aquesta mateixa classificació d'indirecte fa que no sigui el propi consumidor qui passi comptes amb Hisenda, sinó, en aquest cas, els prestadors de serveis, els professionals, encara que, com a consumidor final, sigui aquest consumidor final, per tant, els ciutadans, en aquest cas, el que suporten aquest major cost.

El context de crisi al sector cultural, i en general, està molt més afectat que qualsevol altre sector. Els ajuntaments ens hem vist obligats a aplicar mesures d'estalvis. Les programacions culturals són realment les més afectades, i no tant pel nombre d'activitats, però sí en buscar, doncs, partides o propostes que s'ajustin als pressupostos que tenim cadascun. I, per tant, menys recursos efectius en la cultura i, per tant, sovint amb

minves. Tots i cadascun dels nostres pobles i ciutats programen o contracten d'acord amb els aforaments quan és possible, a vegades espectacles al carrer. En el meu cas, que el conec bé, no és possible fer-ho així, però en totes incideix aquesta realitat pressupostària. I a la vegada també hem de ser coneixedors i estar al costat dels ciutadans dels nostres pobles i ciutats, que també viuen en un entorn difícil.

Així, a vegades les entrades a concerts, per exemple, a un concert, un museu, una entrada de teatre que valgui deu euros, suposava un IVA de vuitanta cèntims. És a dir, de 8,21. Què es pot fer? Per part dels productors culturals tenien clarament dues vies. Primer, és assumir aquest increment i, per tant, menys marge de benefici. Això suposava que al mercat, i per la necessitat que es té de mantenir llocs de treball i de poder continuar la seva activitat, menys benefici vol dir que sigui menys possible arribar a més llocs. O bé apujar el preu de les entrades. La veritat és que les dues solucions han tingut i tenen conseqüències veritablement dramàtiques. Reduint el marge del sector, reduint el marge, es castiga encara més aquest sector, que ja té una crisi estructural. I, a més a més, s'hi afegeix el context de crisi econòmica.

Els ajuntaments, amb l'aplicació d'una fiscalitat de l'IVA difícil... A tall d'exemple diré que un poble, una ciutat, quan construeix una sala d'espectacles, una sala de teatre, suporta un IVA important, un cost d'IVA important que no li és possible deduir d'enlloc. Per tant, s'afegeix, encara, aquest cost, diferent al d'una empresa, que té les seves inversions i podria tractar-ho així, podria, en el seu moment, deduir-se aquest IVA. En canvi, això no és possible, i aquesta fiscalitat que deia que forma part d'aquesta precarietat en què estem les administracions locals, on som l'últim esglaó i, per tant, en molts sentits –i ho sabem darrerament, exemples hi ha– ens veiem en aquest context difícil de suportar. Així doncs, d'aquest canvi de criteri en aquesta aplicació d'IVA ha tingut forçosament una disminució del consum cultural del país.

En el nostre criteri quedava ben definit, el consum cultural com un dels consums a protegir, no? Per tant, està ben establert. En els consums de primera necessitat som conscients que es demana inclús que l'IVA cultural vagi marcat en aquest sentit, però, com a mínim, de cap manera englobat a l'IVA general, sinó, com a mínim, tot i que seria –és, de llarg– molt més alt del 10 per cent que a la resta de països europeus, doncs, almenys es veuria la importància en la seva aplicació.

Per una altra banda, queda ben palesa, al nostre entendre, la importància que tenen l'educació i la cultura en les persones. L'educació també forma part de la salut. No sé fins a quin punt trobaríem la barrera entre oci i el que és cultura, esbarjo i cultura, però, en tot cas, l'oci dels nostres ciutadans forma part també d'una major qualitat de vida, més social, entre totes les cultures que compartim i, per tant, de cohesió social entre els seus ciutadans. I, per altra banda, no fa distincions entre diferents persones de classes socials avui important, ja que d'aquesta manera fa que siguin menys accessibles alguns espectacles per a persones amb poder adquisitiu menor.

Per tant, jo penso que la primera proposta que seria interessant és corregir aquest error, altres països ho han fet. I el nostre criteri també..., de la mateixa manera que es va canviar a mig trimestre de l'any 2012, sent aplicable a partir de l'1 de setembre, cosa difícilment raonable i difícilment explicable, i que va tenir conseqüències, i he de dir que en el nostre cas molt importants. Penso que la reducció o tirar-ho enrere també s'hauria de fer en els mateixos terminis.

Ens afegiríem al que ja popularment penso que és unànime en tot el sector, però també en tots els ciutadans: que la cultura no és un luxe, però, a més a més, jo voldria afegir que en termes no específicament o no concretament econòmics, sinó també de territori. Recordem que la possibilitat que grups i companyies teatrals es desplacin arreu del territori amb menys costos es fa a vegades –o amb menys imports– del tot impossible. Per tant, fan encara més difícil que els pobles d'arreu del territori puguin gaudir de la possibilitat que tenen, ja sigui per aforament, les grans capitals.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Perelló. I ara seria el torn dels grups parlamentaris perquè els puguin fer preguntes o apreciacions. Començaríem pel torn d'Esquerra Republicana. La senyora Teresa Vallverdú, quan vulgui.

Teresa Vallverdú Albornà

Sí. Moltes gràcies per la seva presència i per la seva exposició, molt clara, molt aclaridora. Un comentari que els volia fer a tots dos, que han comentat aquesta proximitat de reducció que comentaven al ministeri, de reducció de l'IVA cultural a un 10 per cent, que això evidentment és una empena, és una entrada d'aire fresc a la situació en què ens trobem. Però jo el que els volia comentar és que nosaltres continuem considerant que l'IVA cultural no s'ha de quedar en un 10 per cent sinó que s'ha de reduir a un 4 per cent, que ha de passar a un IVA superreduït, perquè considerem –com també s'ha comentat, algun de vostès ho ha comentat– que a més de ser un motor econòmic que ajudi a tirar endavant el país, la cultura és un dret bàsic, és un element fonamental de l'estat del benestar, una eina de transformació i una eina de cohesió social.

Estic d'acord amb la senyora Perelló, que deia que el fet que l'IVA sigui un impost indirecte –i aquesta és una de les nostres queixes també– el que fa és atacar els ciutadans més desafavorits, perquè no és un impost que tingui a veure amb els ingressos, sinó que és un impost que és igual per a tothom, tingui els ingressos que tingui, cobri el que cobri. I, per tant, la gent amb menys diners, amb menys capacitat econòmica, té, per tant, menys accés a la cultura, no?

També em sembla interessant un element que ha comentat ara al final, que és aquesta qüestió territorial. Jo això ho visc de manera directa. Jo sóc d'un poble petit, que en aquest cas ha vist com la disminució de les activitats culturals queia en picat. Evidentment, hi ha moltes altres raons. La situació de crisi hi és, és cert, eh?, però aquest impacte de l'IVA cultural tam-

bé ha tingut un efecte gravíssim en aquesta aproximació... Per què? Perquè els ajuntaments no tenen capacitat, és veritat, i per tant, no hi ha aquesta facilitat d'aproximar-lo al territori.

M'agradaria fer-li una pregunta: a part de les activitats que comentava que es poden organitzar des dels municipis, si vostès han notat alguna pèrdua també en reducció d'activitats de cultura popular, o de reduccions d'associacions de cultura popular. Sí que la majoria són voluntàries, no hi ha qüestions..., però no totes. És a dir, estic pensant ara en casos com balls de diables, que necessiten elements pirotècnics, etcètera. És una qüestió que m'interessa, perquè és un àmbit que potser no tenim tant en compte i també pot rebre les conseqüències d'aquesta pujada indiscriminada, al nostre entendre, de l'IVA cultural.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyora Vallverdú. Donaríem ara la paraula, per part del Partit Socialista, a la senyora Montse Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. I, en tot cas, gràcies als dos compareixents, el senyor Colom i la senyora Perelló. En tot cas, ens complementen de forma clara totes les diferents compareixences que hem tingut al llarg del matí i que evidencien, doncs, la mala decisió presa en el moment d'apujar, en aquest cas, l'IVA cultural. I, en aquest cas, també, pel *benchmarking* que ens expliquen els altres compareixents a d'altres països europeus, justament en què l'IVA, la mitjana d'IVA està per sobre del que teníem a Espanya, però en cas d'aplicació de l'IVA cultural, doncs, no s'aplicava de la mateixa manera.

Per tant, en aquest sentit, quan el senyor Colom parlava de les sol·licituds de la troica europea potser era una excusa, perquè entenc jo que és com una contradicció que la troica europea demani el que no és una pràctica generalitzada a la resta de països de la Unió Europea, en tot cas. Per això nosaltres, abans ho dèiem i aquí també els ho diem, el que veiem és que, amb l'excusa de l'economia i de la necessitat d'incrementar els ingressos, el que s'està fent és una batalla ideològica amb l'excusa econòmica, eh? Per tant, una batalla ideològica a què? Doncs, als drets, en aquest cas, i parlava abans també amb algun compareixent dels drets que estableix o que determina la Constitució d'accés a la cultura de forma generalitzada i d'impuls que n'han de fer les diferents administracions. I, en aquest sentit, les administracions públiques, les administracions locals són un gran impulsor. I també sorgia abans, a la compareixença, no?, que vostè hi era, que els principals promotors de la cultura en aquests moments són els nou-cents i escaig municipis que hi ha a Catalunya.

I, en aquest sentit, la meua pregunta era de quina manera –i si en tenen alguna dada concreta o específica– ha baixat la contractació pública –pública, de les administracions locals. I, per tant, en termes econò-

mics, si tenen una valoració econòmica de com ha estat aquesta davallada de contractació pública. Perquè entenem que sí, que en la mesura en què els ajuntaments disposen de menys recursos econòmics..., perquè també han estat afectats per aquesta retallada i per menys ingressos dels propis impostos i taxes municipals en la mesura que hi ha una baixada de consum. És així. I, per tant, això com directament afecta la capacitat de contractació. També en la mesura que reben menys subvencions per part d'altres administracions. I això, si en tenen alguna dada.

Sobre el tema que ens deia el senyor Colom, de l'IVA, i que sembla que està a les portes una reformulació de l'IVA, sobretot en l'àmbit audiovisual, ens ha donat una valoració positiva sobre la taxa de les connexions telemàtiques. Era una pregunta que hem fet abans, també, i, per tant, ja ens l'ha respost d'entrada amb la seva intervenció. Per tant, entenem que és una línia que hem de treballar i que podem treballar des d'aquí.

I, en aquest sentit, dir-los als dos –que també abans ens ho deien, no?, ens ho demanaven– que nosaltres defensarem –de fet, ja ho hem fet– amb convicció, tant a Madrid, amb les diferents iniciatives que el nostre grup parlamentari ja ha fet, com aquí, que això canviï per l'impacte que està tenint en la cultura com a sector econòmic, indústria cultural, però també per l'impacte que té als ciutadans per a la igualtat d'accés, la igualtat d'oportunitats d'accés a la cultura i al que significa per a la igualtat d'oportunitats.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Capdevila. I ara tindria la paraula, per part del Partit Popular, el senyor Juan Milián.

Juan Milián Querol

Gràcies, president –president en funcions, no sé si es diu així. Gràcies, senyor Colom, senyora Perelló, per les seves compareixences. Jo seré molt breu, perquè avui ja portem nou compareixences. Hem intervingut tres cops tots els diputats, i gairebé s'ha dit tot sobre l'IVA cultural, no?

I, en aquest sentit, potser m'agradaria obrir una mica més el camp del nostre debat, atès que la funció dels diputats és controlar i instar el Govern de la Generalitat. Doncs, m'agradaria preguntar-los una mica si han notat que la feina de la Generalitat, del Departament de Cultura, ha servit per paliar els efectes de la crisi en els seus respectius sectors.

Per altra banda, tampoc m'allargaré, perquè en certa manera aquesta sessió de compareixences arriba una mica tard. O si no tard, sí que en un moment on s'ha demostrat que les diferents negociacions i acords entre els ministeris i els sectors han arribat a un bon port, no?, i aviat tindrem un nou model tributari que podria arribar o reduir l'IVA cultural al 10 per cent, a excepció, evidentment, d'aquells que ja tenen el tipus superreduït. Però també crec que les mesures han d'anar i aniran més enllà de l'IVA, com pot ser el Pla de proveïdors,

els incentius fiscals o també l'Avantprojecte de llei de propietat intel·lectual, que jo sí que crec que pot ser una eina eficaç contra la pirateria, sobretot atacant aquelles pàgines web que fan d'enllaços i que fins ara no es podia actuar contra elles.

Finalment avui alguns, com la diputada que m'ha precedit en la paraula, han parlat d'una certa intencionalitat oculta per part del ministeri, no?, unes intencionalitats fosques respecte a l'IVA. Miri, segurament el ministre ja ho haurà explicat al senyor Colom del que jo ho pugui fer avui, no?, però jo els asseguro que no hi ha cap sector que estigui content amb les primeres mesures de xoc del Govern d'Espanya, les primeres mesures de xoc que va haver d'aplicar a l'inici de legislatura. Més aviat van ser impopulars, però crec que necessàries si es volia evitar un mal major, no?, com podia ser la intervenció, que atacava plenament l'interès general. I per això ara, un cop estabilitzada la situació, no parlaria encara d'una recuperació forta sinó incipient i fràgil, es podran aplicar mesures de correcció, mesures que ajudin a enfortir el creixement també en el món de la cultura, no?, com ja comencem a veure.

Res més. Agrair-los la compareixença, el seu to constructiu i la seva professionalitat.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Milián. Ara tocaria el torn del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida, però com que el Reglament del Parlament no em permet el do de la ubiqüitat, renuncio al meu torn d'intervenció.

Per tant, veig que el senyor Carrizosa també ha marxat, li tocaria el torn, per Convergència i Unió, a la senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, president. Agrair-los també, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, tant al senyor Colom com a la senyora Perelló –i al senyor Pifarré, que s'ha incorporat ara– les seves intervencions i les seves reflexions i aportacions, que si bé és cert el que deia el diputat que m'ha precedit, el diputat del Partit Popular, que portem ja nou compareixences, i en tindrem moltes més demà, quan acabem, per descomptat, però cada u té els seus accents. I jo crec que amb les seves perspectives, tant la d'un com d'una altra, que són molt diferents, ens han donat, doncs, alguns temes per reflexionar, no?

Per una banda, el senyor Colom, que deia..., jo l'he vist com molt optimista, què canviarem..., que hi ha la possibilitat que hi hagi aquest canvi, que, d'altra banda, tant s'anuncia, no? Però abans, a la primera de les compareixences, es feia referència a una intervenció que el nostre grup parlamentari al Congrés dels Diputats ahir, justament ahir, a la sessió de control d'ahir, va fer. I la resposta que se li va donar des del Partit Popular és molt, allò: «Vaya, vaya, desde luego», no?, que diuen... En fi, clar, això ens fa estar una mica amb l'ai al cor. Com acabarà? Si acabarà com el tema de les

obres d'art, que és un *apaño* mal fet, o com acabarà. La pregunta seria: vostè té indicis que això pot anar..., té més coneixement del que tenim nosaltres que això pot anar per bon camí?

Pel que fa a, doncs... També ens ha agradat sentir que ja s'ha posicionat, no?, pel que fa a l'impost audiovisual, que certament s'està treballant des del Govern català i que intentem, doncs, des dels grups parlamentaris que configurem aquesta cambra, veure-ho amb bons ulls, eh? L'impost, pel que fa a les connexions, els continguts de l'audiovisual. També voldria fer-li una pregunta pel que fa al Projecte de llei de la propietat intel·lectual, que encara que no tinguem, com vostè bé deia, el document definitiu, que n'hi han diverses versions, com valoren el que es coneix fins ara.

Agrair-li també, doncs, la seva intervenció a la senyora Perelló. És cert que la implicació dels ajuntaments en la cultura, en la política cultural del nostre país, és molt significativa. I com a tals, segur que han patit l'efecte de l'IVA, no només en les programacions culturals, que, com vostè deia ha estat així, sinó també en els equipaments. Hi feia referència, no? Jo crec que justament el seu ajuntament, encara que vostè està aquí en nom de l'Associació Catalana de Municipis, però l'Ajuntament de Tàrraga tant pel que fa a la Fira del Teatre al Carrer com pel que fa a l'activitat cultural, coneguda també, doncs, segur que ho haurà patit en primera instància, diguéssim.

El tema territorial, que ens l'ha fet palès, jo crec que està molt bé, eh? També és un extrem que ha sortit ara nou, que s'hi referia la diputada d'Esquerra Republicana. Això hi afegeix dificultats, que a vegades no les tenim prou en compte des d'aquí, l'àrea metropolitana, que sembla més enllà no hi hagi vida intel·ligent. I la veritat és que està bé posar de manifest que el tema territorial en això hi afegeix una complexitat.

No sé si disposa de la dada global pel que respecte als ajuntaments en general, membres de l'Associació Catalana de Municipis, perquè deu ser complexa i diferent. Però potser la referència a l'ajuntament més concret, de Tàrraga, de dir què ha suposat pel que fa a la Fira del Teatre al Carrer o pel que fa a la programació cultural habitual municipal..., sí que dir-nos algun *input* que ens ho pogués aclarir.

Gràcies, i dir-los que estem a la seva disposició per a tot en el que puguem col·laborar.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Ponsa. I ara seria el torn novament de vostès. Tenen cinc minuts per a allò que vostès considerin que han de respondre o per a alguna qüestió que abans se'ls hagi quedat en el tinter.

Senyor Colom, quan vulgui, té cinc minuts.

Ramon Colom Esmatges

A veure, jo diria, de les preguntes concretes que fan referència a la meua intervenció, que nosaltres no tenim cap certitud que abaixaran o canviaran una altra vegada l'impost a un IVA reduït –no superreduït, si-

nó reduït. Però tot el to de la reunió mantinguda amb el ministre d'Hisenda, i les seves paraules que a cap ministre d'Hisenda li agrada pujar impostos perquè això provoca una contracció del consum, doncs, fa pensar que si són coherents amb aquestes paraules, ho faran. Una altra cosa és que jo crec que és difícil, fins i tot per al Govern, dir quan es produirà això, encara que deuen tenir una data al cap, fruit d'intentar quadrar els comptes actuals, el tancament de l'any anterior, de com és la previsió del tancament d'aquest any.

Una cosa que ens va dir el ministre Montoro és que les coses estaven més bé, i que, per tant, en estar més bé no es veia obligat a prendre aquestes mesures. Jo en aquest cas concret l'únic que fet ha estat portar la informació que tinc. No sóc portaveu del senyor Montoro ni del Ministeri d'Economia ni del Govern, però tot em fa pensar que les coses van millor. I que per mi el problema essencial, a banda de la injustícia que es provoca amb aquesta pujada del 21 per cent i la contracció en les contractacions dels espectacles teatrals, siguin en escenaris o al carrer..., doncs, a banda d'això, el que és veritat és que hi han molts més problemes, que això també he intentat dir-ho d'alguna manera, a què hem de fer front.

La globalització econòmica dins de la comunitat europea s'ha produït. I nosaltres..., els nostres competidors, no són els mateixos productors catalans o madrilenys o andalusos; els nostres competidors són els productors francesos, els productors hongaresos, els productors de qualsevol país de la comunitat europea. I diria que fins i tot de molt més enllà. En posaré un exemple. Una de les coses que necessitem del Govern espanyol, del Govern de Madrid, és el tema de les desgravacions fiscals. Cada vegada més en el món industrial de la cultura audiovisual es pren com a model la desgravació fiscal com a eina de treball. És una eina que no és que la utilitzem nosaltres. Els Estats Units, que teòricament no fan mai cap suport a cap de les seves indústries d'entreteniment o cultural, a tots els estats de la unió utilitzen les desgravacions fiscals. Per tant, no és cert que no hi hagin ajuts a les pel·lícules que es produeixen als Estats Units, sinó que es produeixen.

Si anem més avall, perquè ho han copiat bé en aquest sentit, els ha servit d'exemple, en el cas dels països d'Amèrica Llatina, ens podem trobar que a Colòmbia si tu vas a Colòmbia a rodar una pel·lícula, les desgravacions fiscals arriben al 70 per cent. Si vas a la República Dominicana, on la indústria és més petita però existeix, les desgravacions arriben al 90 per cent, eh? Per tant, podríem dir que qui no se'n va a Amèrica a fer una pel·lícula és perquè és «tonto».

També després hi han altres dificultats, però hi ha en aquests moments un tipus determinat de pel·lícules en què és molt més rendible agafar els actors, posar-los en un avió i emportar-se'ls a Amèrica Llatina per fer aquestes pel·lícules, i tornar-los després, que no produir-les dins del nostre país.

Durant molt de temps, a Catalunya especialment, i per això vull dir-ho, mesures equivocades de governs anteriors ens han portat que en lloc de portar productors a Catalunya a fer pel·lícules, els posàvem totes les difi-

cultats perquè vinguessin. I això, en aquests moments, ho estem resolent gràcies a una política..., el millor per a nosaltres de la conselleria de Cultura –podria dir també el pitjor– és la seva política d'escaltar els sectors implicats. I això és francament positiu, perquè no hi ha un dogmatisme que ens porta a determinades concepcions.

La mesura –acabo ja– de les taxes sobre les connexions és una de les propostes que nosaltres vam fer al Govern. Quan nosaltres parlàvem del cèntim cultural, que podia ser el preu de l'entrada del cinema, del teatre, també podia ser en aquestes connexions, i que és la que ha utilitzat el Govern per intentar tirar endavant aquest suport a la indústria. Per tant, necessitem resoldre el tema de l'IVA, a més de per fer justícia i que el món de la cultura sigui el que ha de ser la cultura, per poder plantejar-nos unes altres opcions sobre uns altres problemes que afecten directament les indústries culturals.

El vicepresident

Doncs, moltes gràcies, senyor Colom. Senyora Perelló, és el seu torn. Quan vostè vulgui.

Rosa Maria Perelló

Bé, moltes gràcies. Contestant la diputada d'Esquerra Republicana, que em preguntava, i ella apostava... Més que contestar, és una aportació també al comentari i l'aposta clara que té Esquerra Republicana de demanar el 4 per cent d'IVA també aplicat a la cultura, o si més no, en alguns sectors de la cultura. Nosaltres jo penso que hi hauríem d'estar completament d'acord, perquè, a més a més, el pes de la indústria cultural i el que és la cultura podria ser equiparable..., és el 3,2 del producte interior brut, per tant, equiparable també al que pugui representar l'agricultura al nostre país. El que sí que puc assegurar és que no hi ha cap pèrdua pel que fa referència a activitats culturals. Al contrari, penso que s'han incrementat. Principalment pel que comentava: a vegades no és possible als nostres pobles i ciutats d'arreu del país contractar o fer venir empreses principalment de la capital o de fora i, per tant, s'aposta també per la cultura de proximitat.

I després, també per posar en valor..., fins no fa massa temps, doncs, que restava com a cosa més tradicional, però és que no tenia valor per a l'aprovació, sinó que inclús entitats culturals dels municipis aposten per posar, ja ho dic, en valor el que és la riquesa cultural i popular dels nostres pobles. I, per tant, omplir d'aquesta manera a vegades el buit que pot deixar o que podien deixar espectacles, aportacions o muntatges que vinguessin d'arreu. Per tant, jo penso que han de conviure els dos. No pot ser, doncs, que no puguem tenir..., no hi puguem accedir d'una manera accessible.

Al que feia referència també a la diputada del Partit Socialista, que feia referència a què el 10 per cent encara és molt lluny d'aquest tipus mitjans de la Unió Europea, que és el 7 per cent aproximadament, el tipus mitjà. Aquesta diferència en tant percentual seria un 3 per cent, però si al costat d'això poséssim en va-

lor o sobre la balança també, o analitzem també, el salari mitjà d'un ciutadà europeu, la diferència aflora clarament, clarament molt superior. Per tant, podríem estar més a prop del 4 per cent que no pas del 7 per cent. No tinc clarament constatades les dades de les contractacions locals, però sí el que deia ara fa un moment, no? Contractacions locals d'entitats locals, però també de més proximitat, perquè evidentment els costos són menors.

El diputat del Partit Popular deia que està en el bon camí el Ministeri d'Hisenda en tant, d'alguna manera, corregir l'aplicació d'aquest tipus d'IVA, i que s'hi avanci. Jo apostaria perquè, a més a més, fos clarament molt més ràpid, i que serà un palliatiu. En una part és evident que el sector, les empreses i tots plegats ens hem de reestructurar i arreglar tots una mica, però el que no pot ser és que les mesures externes que se'ns imposen encara ho agreugin més. I, en tot cas, perquè les aportacions del Ministeri de Cultura a entitats culturals i activitats culturals, per contra –amb més recaptació, que diu que anem en bon camí, tenim més recaptació–, s'han disminuït. Per tant, no s'ha aplicat clarament aquesta major aportació recaptada per l'IVA en bé de les activitats culturals, que hauria tingut una certa lògica, eh? I, per tant, no s'ha produït.

I l'*input* que comentava la diputada de Convergència i Unió, en la política de preus una mica a la baixa. És evident, hi ha ofertes al mercat. A les empreses, a les companyies, i en coneixem moltes, a vegades el que és possible oferir-los és altres maneres de retribució, no?, com estades culturals i creatives al poble per paliar, d'alguna manera, que les persones i professionals, en aquest cas, del teatre, puguin tindre, doncs, compensada aquesta disminució d'ingressos econòmics.

El vicepresident

Doncs, moltes gràcies. Agraint una vegada més la compareixença d'avui de tots dos, donaríem per tancada la sessió d'aquest matí.

Demanaria a tothom..., a les quatre de la tarda tornaríem a reprendre les sessions. Pregaria abans de plegar que els portaveus i les portaveus dels grups parlamentaris s'esperessin un segon, que hem de prendre una decisió respecte d'una persona que ha de comparèixer demà.

Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i deu minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i cinc minuts.

El president

Bona tarda. Si els sembla, reprenem la sessió de la Comissió de Cultura i Llengua del Parlament de Catalunya amb les compareixences iniciades aquest matí amb relació a la qüestió de l'IVA cultural.

Vull donar la benvinguda a la gent que ens acompanya aquesta tarda. En primer lloc, el senyor Antoni Daura, del Gremi de Llibreters de Catalunya. Molt bona tarda i benvingut. Del Grup Enderrock, el senyor Jordi Novell. Benvingut i bona tarda. A títol particular,

personal, intervé la senyora Maria Mercè Roca. Molt benvinguda i bona tarda, i ben trobada a *la seva* Comissió de Cultura, de la qual va ser presidenta durant molt de temps. El senyor Ernest Folch, editor. Bona tarda i benvingut. I el senyor Eduard Voltas, en representació de la revista *Time Out Barcelona*. Bona tarda i benvingut.

El criteri d'intervencions és que vostès disposen, els que vénen en representació d'alguna associació, de set minuts. Els que ho fan a títol personal, de cinc minuts. Després els grups parlamentaris tenen, com aquest matí, tres minuts cadascun per poder formular-los preguntes. I vostès disposaran, aleshores, de cinc minuts, o de quatre, en funció de si compareixen a títol personal o en representació d'una entitat, per poder satisfer les respostes.

Compareixença

d'Antoni Daura, president del Gremi de Llibreters de Catalunya, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00192/10)

De manera que comença, en primer lloc, el senyor Antoni Daura, en representació del Gremi de Llibreters.

Antoni Daura Jorba (president del Gremi de Llibreters de Catalunya)

Bona tarda. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Bé, la meua compareixença en aquesta comissió vol aportar la visió que tenim i la posició del sector del llibre –bàsicament del sector dels llibreters, però, d'alguna manera, és ampliable, evidentment, a tot l'àmbit del llibre– sobre l'aplicació de l'IVA.

El llibre ha estat gravat, com ja sabeu, des de l'inici d'aquest impost, i a la pràctica totalitat de la Unió Europea, amb tipus reduïts, que en el cas de l'Estat espanyol és avui del 4 per cent sobre el preu de venda al públic. El nostre considerem que és un producte cultural estratègic indispensable, de manera que als diversos països on es paga aquest impost sempre s'ha considerat que la seva comercialització havia de gaudir d'un dels trams més baixos d'aquesta taxa. Aquí es troba per sota de la mitjana europea, que és del 8,5 per cent, perquè, amb les excepcions d'Irlanda i el Regne Unit –que també, val a dir-ho, es deslliuren de pagar l'IVA però no tenen tampoc una llei que fixi el preu únic dels diferents llibres–, la resta es manté força similar aquí, ja sigui lleugerament per sota, com el 3 per cent de Luxemburg, o per sobre: un 5 per cent, a Xipre, Malta, Hongria; un 6, a Holanda, Bèlgica i Portugal; un 7, a França, etcètera. A banda que també hi ha uns pocs estats com Itàlia i Dinamarca que apliquen el seu tipus general, però en general es té tendència a abaixar-lo arreu.

Sigui com sigui, cal observar també que aquest panorama no s'adiu pas amb els diversos índexs de lectura, i conseqüentment de consum cada país, com tampoc amb la mitjana de preus. A casa nostra estem en una

franja més aviat modesta i, a més a més, cal remarcar que els tiratges són relativament curts, sent, per tant, el cost de producció de cada exemplar més elevat. Això fa que el sector presenti una certa contenció a l'hora de definir el preu de venda al públic i tingui, en definitiva, uns marges comercials més baixos. Per tot plegat, creiem que té la seva lògica que tradicionalment s'hagi aplicat aquí un tipus superreduït.

On sí que creiem que hi hauria la possibilitat i la necessitat d'abaixar substancialment el percentatge és en el llibre de format electrònic o digital, que avui no es considera pròpiament un llibre sinó un producte d'emmagatzematge informàtic. Llevat de Luxemburg i França, que no fan diferències de format, amb un 3 i un 7 per cent respectivament, la resta aplica el tipus general seguint les directrius generals comunitàries que insisteixen que no es tracta d'un llibre pròpiament dit. Si bé quan va néixer aquest impost fa més de dues dècades no es podia contemplar aquest nou model de llibre perquè no existia realment, cal dir que avui esdevé un cert anacronisme seguir en aquesta línia, no? I el castiga innecessàriament encarint, precisament, un dels formats més proclius al robatori i a la pirateria.

Si agafem literalment el redactat del reglament de l'IVA, es podria considerar que si es ven conjuntament amb el suport clàssic de paper tindria l'IVA superreduït, però cal reconèixer que els editors no han apostat en general per aquesta possibilitat i és anecdòtica la comercialització unitària del doble format, hom tria entre l'un o l'altre. Ara bé, si agafem la definició del diccionari normatiu del nostre Institut d'Estudis Catalana, veurem que el llibre es defineix, d'entrada, com un «conjunt de fulls escrits posats en l'ordre en què han d'ésser llegits, especialment reproducció impresa d'una obra en fulls de paper reunits per plec formant un tot.» Ara bé, també cal veure que en la seva cinquena excepció ja es contempla el llibre electrònic com un «microordinador portàtil de forma semblant a un llibre, proveït d'una pantalla que pot contenir text, imatge i so». Els formats, doncs, evolucionen en tots els àmbits, i de la mateixa manera que es va passar del rotlle de paper manuscrit al plec de fulls de paper impresos mecànicament i relligats, ara s'hi ha afegit, doncs, una altra manera de divulgar els textos, lligant-los sobre una pantalla electrònica.

Un tren mogut inicialment per la força del vapor segueix sent un tren encara que avui utilitzi majoritàriament l'electricitat, perquè el seu objectiu principal es manté i segueix sent el transport de mercaderies i persones. El que té sentit és el producte resultant, sigui quin sigui el suport utilitzat. De fet, el mateix reglament ja permet que tant el paper com tot el procés productiu d'un llibre tributi al 4 per cent, producte i feines, aquestes, que quan s'adrecen, naturalment, a d'altres àmbits no gaudeixen pas d'aquest tipus petit.

Per què no s'aplica, doncs, el mateix criteri? Els llibreters hem defensat i reivindicat sempre que l'import és el contingut, no el continent. Podríem entendre que els aparells informàtics i de lectura, especialment quan tenen altres aplicacions més enllà de llegir un text bibliogràfic, tributesin més, però de cap manera el contingut, és a dir, el títol en concret. En aquest sentit, han

estat més àgils, doncs, els lingüistes admetent l'existència del llibre electrònic que no pas els legisladors.

Per tot plegat, i com a resum, el Gremi de Llibreters de Catalunya manifestem el següent: «Estem d'acord en seguir tributant IVA, però mantenint-nos sempre al tipus superreduït actual del 4 per cent, o bé una mica inferior, com ho havia estat ja fa anys, a l'inici de l'aplicació d'aquest impost. Llegir és un bé de primera necessitat que cal potenciar des de les institucions públiques i una manera de fer-ho és, precisament, amb una fiscalitat adequada a la realitat del mercat.

»Segon, voldríem equiparar tots els formats, siguin en paper i digitals, a l'hora de pagar aquest impost.

»Tercer, convindria, per altra banda, que l'IVA tingués alhora una certa vocació finalista. La raó de qualsevol impost és recaptar-lo amb l'ànim de fer possible, des de la inversió infraestructural d'un Estat, aquesta activitat. Per tant, l'IVA cultura, si més no en una part significativa, creiem que hauria de revertir en la pròpia indústria i el comerç culturals. Va contra els principis fiscals que un impost aportat per una activitat determinada no serveixi en major o menor grau pel sector que el genera.

»També, seguint aquesta mateixa argumentació, no té sentit que la pràctica totalitat de l'IVA generat a Catalunya no reverteixi, ni que sigui parcialment, en el nostre país, que ha demostrat des de sempre una gran vitalitat cultural en tots els àmbits i es troba necessitat de recursos i estímuls econòmics. Demanaríem, doncs, la recaptació i la gestió d'aquest impost per part de la Generalitat de Catalunya. També volem donar el nostre suport a la resta de col·lectius de la cultura que es troben asfixiats amb l'encariment global dels productes que oferten a causa d'haver situat irresponsablement el seu tram d'IVA al tipus general.

»I finalment, i per acabar, advertir que en cas que hom tingui la voluntat d'igualar tot l'IVA cultural, el sector del llibre no pot assumir de cap manera una pujada que seria tan o més lesiva de la que han patit els altres espais culturals, com són el teatre, la música o el cinema. Cadascuna d'aquestes indústries té les seves especificitats de costos, producció i sobretot consum. Per tant, un hipotètic IVA compartit hauria de ser sempre superreduït o bé tendir a zero.»

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

d'una representació del Grup Enderrock Edicions, SL, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00186/10)

Té la paraula, en següent lloc, el senyor Jordi Novell, en representació del Grup Enderrock Edicions, societat limitada.

Jordi Novell i Demestres

(gerent del Grup Enderrock Edicions, SL)

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Voldria transmetre en particular les anomalies que pateixen dos sectors de la indústria cultural del país amb els quals treballem: d'una banda, el sector de la música, i de l'altra, el sector dels mitjans de comunicació.

Començant pel sector de la música, les arts econòmiques del sector retraten un paisatge realment desolador, dibuixen una tendència que l'aparició de la tipologia impositiva de l'IVA no fa més que refermar. M'agradaria donar algunes de les principals dades que van sortir recollides en l'*Anuari de la Música 2013*, limitades a l'àmbit de Catalunya.

La indústria en el directe en el període del setembre de 2012 a desembre 2012 va patir una caiguda del 5,5 per cent de la facturació respecte als mateixos mesos del 2011. Recordem que és el mes de setembre del 2012 quan l'IVA de la venda de tiquets augmenta del 8 al 21 per cent. La mateixa indústria, en el directe, entre setembre del 2012 i març del 2013 experimenta una caiguda en la facturació del 7,6 per cent respecte al mateix període anterior. Per al 2013 hi havia previst un decrement en la facturació de 12 milions d'euros en el sector de la música en directe.

La recaptació de drets d'autor –dades facilitades per la SGAE–, va experimentar un decreixement el 2012 del 19,8 per cent a Catalunya respecte l'any anterior. Els circuits musicals catalans amb música en viu van rebre un 36,2 per cent menys d'espectadors 2012 *versus* 2011. Els principals auditoris i grans equipaments amb programació estable, malgrat les polítiques d'abonaments, van patir una caiguda del 17 per cent d'espectadors.

El mercat discogràfic, en canvi, i recordem que només va incrementar l'IVA del 18 al 21 per cent, va créixer entre el 2012 i el 2011 un 1,75 per cent gràcies, en part, a l'augment del preu específic del mercat digital, que ha augmentat prop d'un 250 per cent fins a convertir-se ja en un 35,6 per cent del negoci discogràfic. Cal recordar, però que el mercat discogràfic català ha sofert des del 2005 una caiguda del 77 per cent de la facturació.

A banda d'aquestes dades absolutament alarmants, sense cap tipus de matís, cal afegir que la crisi del sector de la música ha provocat la irrupció de multinacionals en l'àmbit de la indústria del directe i el discogràfic, que han provocat una superautomització del mercat. Actualment el mercat musical està constituït per moltes microempreses amb nul·la capacitat d'inversió i, per tant, de crear teixit sectorial i repartir valor. És difícil determinar si el talent s'exporta, el que és clar és que el seu rendiment econòmic sí que s'exporta.

En un moment de clara disminució del poder adquisitiu del consumidor i la prioritització de la seva cistella de consum, és absurd i contraproductiu taxar un bé que entenem que volem preservar, difondre i fer universal. És el consumidor qui acaba pagant l'augment d'IVA, i en el cas que les mateixes empreses del sector cultural vulguin mantenir preus, absorbint-ne la pujada, la conseqüència és l'empobriment de les seves estructu-

res empresarials. Facilitar l'acció dels ciutadans als esdeveniments i projectes culturals hauria de ser un indicador d'èxit d'un estat democràtic. Aquest és una mica el retrat del sector musical.

Pel que fa al sector dels mitjans de comunicació, que ens afecta com a empresa editora, en l'àmbit de la premsa, concretament diaris i revistes –abans hem vist exposat el cas dels llibres, que també tenen un IVA superreduït–, el Govern de l'Estat aplica un IVA superreduït en pro de garantir l'accés a la informació. En aquests moments el preu de venda d'un diari o una revista inclou un 4 per cent d'IVA. El sector de la premsa ha patit en els darrers anys una caiguda de facturació en vendes i subscripcions –ambdós conceptes taxats amb IVA superreduït– a causa de la crisi sectorial.

Un dels elements més destacats a l'identificar els causants d'aquesta crisi és l'ús de les noves tecnologies de la informació per part dels lectors i la substitució del consum de mitjans de pagament per mitjans gratuïts. A poc a poc, en els darrers anys el sector s'ha anat reconvertint: diaris i revistes posen subscripcions i vendes se suports digitals a preus populars. Però aquesta reconversió i la conseqüent adaptació als hàbits de consum dels lectors xoca amb una tributació del 21 per cent per als productes digitals de premsa. El mateix raonament existeix en el món del llibre on els llibres electrònics estan taxats en un 21 per cent, impost que, recordem-ho per última vegada, recau sobre un lector que ja ha realitzat una inversió en l'adquisició d'un aparell electrònic de lectura.

El Govern de l'Estat francès, per exemple, ha estat pioner en l'assumpció d'un IVA superreduït per a llibres, diaris i revistes electròniques, igualant-lo al mateix tipus impositiu que les edicions en paper. Fins i tot la ministra de Cultura alemanya, Monika Grütters, afirmava recentment en una entrevista: «L'establiment d'un tipus reduït d'IVA per als llibres electrònics i *ePapers* s'ha de posar en l'agenda de la Unió Europea tan aviat com sigui possible. Donarà suport a l'aplicació de l'acord de coalició en el Govern Federal, que va declarar que calia treballar en pro d'un tipus reduït d'IVA sobre els llibres electrònics i *ePapers* a nivell europeu.» Alhora, apostem també pel manteniment dels preus fixos dels llibres per tal de protegir la diversitat cultural i la rica oferta de llibres i llibreries en el futur. L'exempció del tipus reduït, superreduït, en concret, de l'IVA als continguts digitals i premsa a la Unió Europea és també un important objectiu polític i cultural a França.

Una mica a nivell conclusiu, una intervenció (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) a l'assemblea parlamentària del Consell Europeu, la parlamentària francesa Maryvonne Blondin va defensar el paper de la cultura com un dret universal, que no està degudament defensat. I afegia: «Fins i tot hi ha hagut algun retrocés en aquest sentit a causa de les crisis econòmiques, socials i morals. La cultura és una via per al desenvolupament de les persones com individus i el seu paper en la societat, i es un element essencial.»

Les autoritats locals han reconegut la importància de la cultura i fins fa poc s'havien adoptat mesures per eliminar els obstacles que impedièien l'accés reconeixent el seu paper clau per a la cohesió social. La cultura i els mitjans de comunicació són pilars fonamentals de desenvolupament democràtic d'una societat, així com un eix estratègic per a la construcció d'una identitat nacional. La crisi desfermada per la baixada del crèdit empresarial, el decrement del consum, l'adaptació tecnològica als suport i la desacceleració d'inversió pública no pot veure's agreujada per urgències recaptatòries. L'estabilització del creixement del sector comportarà a mitjà i a curt termini un increment de la recaptació fiscal per via de l'impost de societats, que grava els beneficis i és progressiu, i no des de la regressivitat de l'IVA.

És per aquest motiu que des del Grup Enderrock defensem l'establiment de la tipologia d'IVA superreduït, actualment un 4 per cent, per a tots els intercanvis de béns i serveis relacionats amb l'àmbit de la cultura i els mitjans de comunicació, independentment dels seus suports, bé siguin tecnològics o bé digitals.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Els recordo dues qüestions. La primera, que si tenen algun text que és escrit i el volen posar a disposició de la comissió, els ho agraiem, perquè a l'hora de fer els treballs puguem repassar les seves intervencions. I que, igualment, disposen d'un segon torn després. No pateixin si alguna cosa rellevant ha quedat per dir, perquè tindran un segon torn.

Compareixença

de Maria Mercè Roca, escriptora, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00198/10)

Senyora Roca, té la paraula.

M. Mercè Roca i Perich (escriptora)

Moltes gràcies. Gràcies per haver-me convidat, em fa il·lusió tornar a ser aquí. Jo agraeixo al Grup d'Esquerra Republicana que hagi presentat aquesta proposició de llei per modificar la Llei de l'IVA en el sentit que s'apliqui el tipus superreduït d'IVA, el 4 per cent, en totes les manifestacions culturals.

L'augment de l'IVA fins al 21 per cent, coincidint amb aquests temps de recessió econòmica i de serioses dificultats per a la ciutadania, ha provocat una baixada general del consum. I això no és bo, aquesta baixa no és bona. Primer, per l'economia del país, perquè la cultura és motor econòmic tant pel que fa a les empreses culturals com pel valor que per a les ciutats i per als pobles té una oferta cultural potent i equilibrada.

Però no és bo tampoc per a l'ànima del país, eh?, perquè ara més que mai la cultura té la responsabilitat de fer néixer una ciutadania dinàmica, inclusiva i crítica

que tingui més armes i més possibilitats per fer front als moments complicats en què vivim. Per tant, les polítiques d'un país, les polítiques culturals d'un país, han de promoure una mena de terra fèrtil on puguin créixer diverses formes de creativitat. Sobretot les polítiques culturals d'un país han de possibilitar que la cultura sigui per a tothom i assegurar que els públics puguin accedir a la cultura, sobretot els públics menys afavorits. És evident, doncs, que aquest augment de l'IVA, que limita el consum cultural, no és de cap manera una bona política cultural.

Vostès m'han convidat aquí en aquesta comissió com a escriptora. La veritat és que l'impacte de la pujada de l'IVA en els escriptors no és segurament tan directe com en altres disciplines. Els llibres en paper, com ja s'ha dit, mantenen l'IVA superreduït del 4 per cent; els llibres digitals tenen l'IVA general del 21. Però això per ara, eh? Hi ha rumors que finalment s'homologarà l'IVA dels llibres en paper i dels electrònics, tots dos, al 10 per cent. Evidentment, la pujada del 4 al 10 del paper afectaria molt més que la baixada del 21 al 10 del digital, perquè el llibre en paper és molt més car i molta més gent el consumeix, eh? Això afecta, evidentment, les editorials i de retruc, també, als escriptors.

Jo vull recordar, per si vostès no ho saben, que les col·laboracions que els escriptors fem a la premsa i a la ràdio estan exemptes d'IVA, segons l'article 20.9, d'aquesta mateixa llei, que no s'ha tocat, eh? També estan exemptes d'IVA les cessions que podem fer a les biblioteques, les conferències i els drets d'autor. A totes aquestes activitats, se'ns aplica una retenció del 21 per cent d'IRPF.

La crisi, evidentment, ens afecta, als escriptors, com a tot el món. El món editorial canvia: menys tirades, menys vendes, menys guanys, menys diners per a la promoció. Fins i tot hi ha premis literaris que d'un any a l'altre veuen reduïda l'aportació, eh?, l'aportació econòmica. I, a més a més, les administracions tenen uns pressupostos primets en què no hi cap el pagament, per exemple, de pregons, de conferències i de presentacions, i totes aquets coses es fan habitualment de franc. Un exemple només. Cedro, que és el Centro Español de Derechos Reprográficos, fa temps que ja no paga als autors cap quantitat per drets de còpia privada ni posa a disposició dels associats el programa d'ajudes per comprar ulleres, audíofons i pròtesis diverses, perquè, clar, els escriptors també ens fem grans, eh?

Val a dir que ara mateix, però, hi ha dues eines molt interessants que ens poden servir exactament per saber fins a quin punt ha afectat la crisi als escriptors i quines transformacions ha patit aquesta professió, i sobretot quines expectatives de futur tenim.

La primera és de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, és una enquesta que pregunta sobre la professió d'escriure, i que és molt interessant perquè es podrà comparar amb una enquesta que la mateixa associació va fer ara fa set anys, que són precisament els anys de la crisi.

I l'altra, que tardarà més a estar acabada, és un estudi que està fent el Conca sobre l'Estatut de l'artista i el

creador. És un estudi molt desitjat en què s'analitzaran aspectes tan importants a la nostra pràctica diària com és el tracte fiscal, l'adscripció a la Seguretat Social, drets d'autor, formació contínua i les bones pràctiques professionals, eh? Jo crec que estaria molt bé que en aquesta Comissió de Cultura, quan aquests dos estudis estiguin fets, doncs, tinguéssiu la bondat de mirar-vos-els i a veure què us semblen.

Bé, doncs, com veieu, precarietat sí, però una precarietat que va més enllà de l'IVA. Però, evidentment, això no treu que els qui escrivim i tenim possibilitats d'inventar una mica el món, doncs, per nosaltres segueixi sent un privilegi.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

d'Ernest Folch, editor, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00199/10)

Senyor Folch, té la paraula.

Ernest Folch (editor)

Moltes gràcies per la invitació. Jo, per no reiterar-me amb els meus companys i per no repetir alguna de les idees amb les quals estic absolutament d'acord amb els qui m'han precedit, volia, bàsicament, dir dues coses molt breus.

La primera, que els editors de llibres..., la primera pregunta que es poden fer vostès avui és què hi fem aquí, perquè som els privilegiats d'aquesta història, els aparents privilegiats d'aquesta història, perquè tenim un IVA, com ha dit abans el meu company, d'un 4 per cent.

Doncs, bé, una de les coses que vull dir és que el fet que s'hagi apujat l'IVA al 21 en tants sectors que ens són propers, com el teatre, com el cinema, etcètera, ens afecta. Ens afecta i molt, perquè, de fet, pertanyem al mateix ecosistema, i al final quan algú deixa de comprar una entrada d'alguna d'aquestes activitats també a llarg o a mitjà termini deixa de comprar un llibre. El consum cultural es retroalimenta, així ho tenim comprovat. I nosaltres entenem aquest sector cultural com un tot. Per tant, si s'erosiona una part d'aquest sector, necessàriament ens acabarà arribant la tempesta a nosaltres. Per tant, nosaltres, que, des del punt de vista del llibre físic, som uns privilegiats en aquesta història, o simplement, per dir-ho més ben dit, estem a l'alçada d'altres països europeus i normal, com hauria de ser, en aquest cas ens preocupa molt que els nostres homònims culturals estiguin patint, perquè al final això també ens arrossegarà a nosaltres.

I, en segon lloc, la segona idea que volia dir és que sí que ens afecta de ple, com ha dit abans el Toni Daura, la pujada del 21 per cent del llibre electrònic. Ens

afecta per dos motius. Primer, perquè, com ha explicat molt bé ell, el llibre electrònic es deixa de considerar un llibre. O sigui, tècnicament, des del punt de vista del Ministeri d'Hisenda, és una prestació de serveis, cosa que és falsa, eh? Però es considera que a l'haver perdut la seva característica física ja no és un llibre, ja no és transmissió de cultura, sinó que és un servei. Estem en contra d'això, simplement perquè és fals i perquè hi estan la majoria de països civilitzats.

I també perquè aquesta pujada de 21 per cent, i sobretot, provoca, diguem-ne, la plaga que més temem, que és la pirateria. O sigui, la pujada d'aquest IVA, la pujada d'aquest diferencial entre el 4 i el 21 per cent, és a dir, aquests disset punts, són disset punts que repercuteixen, evidentment, sobre el PVP. És a dir, es repercuteix sobre el consumidor, que no està disposat a acceptar preus per sobre de mercat. I quan no s'està disposat a acceptar preus per sobre de mercat, s'incorre, sense entrar en més connotacions morals, en la pirateria. La pirateria vol dir menys mercat; a la llarga, vol dir menys editorials, menys llibreries, menys autors i, evidentment, menys creativitat i, per tant, menys cultura.

Voldria acabar dient que aquesta comissió és molt necessària, agrair-vos la feina. Per nosaltres és molt important que es duguï a terme aquesta iniciativa. I agrair-vos el vostre temps per venir a resoldre, justament, problemes pràctics que tenim a la nostra indústria.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Folch. En tot cas, l'agraïment és nostre pel temps que vostès dediquen en aquesta comissió i per haver-se prestat amablement a comparar i a compartir amb nosaltres i a facilitar-nos aquest treball.

Compareixença

d'Eduard Voltas, editor de la revista *Time Out Barcelona*, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00206/10)

Senyor Voltas, té la paraula.

Eduard Voltas i Poll

(editor de la revista *Time Out Barcelona*)

Bona tarda, gràcies per la invitació. He estat convidat com editor de la revista, del mitjà de comunicació *Time Out Barcelona*. Vostès saben que *Time Out Barcelona* és un mitjà de comunicació especialitzat en la informació d'oci i cultura. *Time Out*, efectivament, és una atalaia privilegiada d'observació del sector cultural, i al mateix temps som un censor molt precís i molt en viu del que li passa al sector cultural des del punt de vista econòmic.

Penseu que el 90 per cent dels ingressos de *Time Out*, de la nostra revista, tant els ingressos *off line* com *on*

line, procedeixen de la publicitat, de la inversió publicitària que el sector cultural fa en nosaltres, eh? I, per tant, treballem permanentment amb les empreses del sector tant per informar periòdicament sobre elles com per arribar a acords comercials amb elles. I, per tant, hem patit i seguim patint amb elles la seva situació i ens hem vist nosaltres també, com a empresa, greument perjudicats per la situació d'asfíxia del sector.

Aquí he d'obrir un parèntesi. Efectivament, com abans comentava en Jordi Novell, el sector de les revistes, i, per tant, *Time Out* també, tenim un IVA superreduït. Jo, evidentment, no em queixaré d'aquest IVA superreduït per al sector de les revistes, però sí que vull assenyalar que no he entès mai per quin motiu les revistes o els llibres tenim un IVA superreduït i, en canvi, el teatre, la música o el cinema no l'han tingut mai. És una paradoxa, per exemple, que una revista pornogràfica o una revista de cotxes de luxe té un IVA superreduït del 4 per cent i, en canvi, una entrada a la Sala Beckett té un IVA del 21 per cent. Jo no sóc capaç de trobar cap mena de raonament lògic –cap mena de raonament lògic– que pugui sustentar aquesta paradoxa tremenda.

Des de l'inici de les polítiques d'austeritat, el sector cultural ha vist, com vostès saben, reduïts molt dràsticament els ajuts públics, ha patit de forma coresponsable les retallades, i, per tant, ha vist taponada una via d'ingressos que tenia. Davant d'aquest taponament d'una via d'ingressos que el sector tenia, les empreses tenien i tenen dues vies per intentar salvar el seu compte de resultats: per una banda, és la recerca de patrocinis privats, i, per l'altra, és augmentar els ingressos procedents del públic, eh?, els ingressos de la gent, que li vénen directament del públic, del consumidor. És a dir, la venda d'entrades.

Si la intenció del Govern espanyol no fos enfonsar el sector, el Govern espanyol hauria pogut fer dues coses per ajudar-lo. Davant de les retallades, de les polítiques d'austeritat, establir, per exemple, potents incentius fiscals per al patrocini privat, via llei de mecenatge cultural o per qualsevol altra via legal. I l'altra cosa que podia fer era reduir l'IVA. És a dir, aquest IVA del 8, per exemple, abaixar-lo al 4 per al teatre, per a la música i per al cinema per estimular el consum per part d'uns ciutadans que estan més empobrits, també. I uns ciutadans que necessiten incentius per consumir, i uns ciutadans que, per desgràcia, molts no consideren el consum cultural com un consum bàsic i, per tant, consideren el consum cultural com un consum al qual es pot renunciar abans que d'altres tipus de consum.

Doncs, bé, el Govern espanyol, si la seva intenció no fos enfonsar el sector, hauria pogut fer això, però no ho ha fet. No ha tocat els incentius fiscals al mecenatge cultural, no els ha tocat, no els ha millorat. I no només no ha abaixat l'IVA del sector per equiparar-lo al de les revistes o els llibres, sinó que l'ha apujat més d'un 150 per cent. Vull recordar que una pujada del 8 al 21 és una pujada de més d'un 150 per cent de l'impost sobre el valor afegit de la cultura.

Per tant, el missatge que volia transmetre el Govern espanyol no era «oblida't de l'Estat i espavila't pel teu compte», que hauria estat un missatge, des d'un punt

de vista liberal, coherent. El missatge del Govern espanyol ha estat: «No només no t'ajudaré des de l'Estat, sinó que faré tot el possible per fer-te la vida impossible.» Aquest ha estat el missatge i això és el que ha fet el Govern espanyol en el sector de la cultura.

Els representants de cada sector ja han aportat les dades que havien d'aportar, jo no ho faré. Sí que vull suggerir que arribi en aquesta comissió, si no ho ha fet ja, l'estudi que va presentar el sector a Madrid, liderat pel Daniel Martínez, que és una persona que ha de passar per aquesta comissió si no ho ha fet ja –ja hi ha passat–, que demostra que l'increment de l'IVA, a més a més, no només ha ensorrat les recaptacions de les empreses, sinó que no ha significat un augment dels ingressos de l'Estat. I, per tant, només queda una conclusió possible: si això enfonsa les recaptacions del sector i, a més a més, no implica un augment de la recaptació de l'Estat, la mesura només pot tenir un objectiu, que és asfixiar aquest sector, amb el qual sembla que es té algun tipus de compte pendent.

Em queda alguna coseta per dir, però ho deixaré per després.

El president

Moltes gràcies. Efectivament, el senyor Martínez ha comparegut i ens ha facilitat a tots l'informe que tenim des d'aquest matí.

És el torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la senyora Teresa Vallverdú.

Teresa Vallverdú Albornà

Moltes gràcies. Jo, en primer lloc, els voldria donar la benvinguda i les gràcies més efusives per la seva compareixença, per les seves explicacions claríssimes. Bé, em sembla que és prou evident que estem tots en la mateixa línia, em sembla que és prou evident que aquesta pujada de l'IVA al 21 per cent ha estat, com ara ens comentava l'Eduard Voltas, no pas un element que ha afavorit l'augment d'ingressos a l'Estat, sinó que, a més de no fer-lo, ha estat un element que ha contribuït en gran mesura al fet que tot el sector hagi patit una davallada espectacular i que en aquests moments es trobi en una situació gairebé agònica.

Vostès, que pertanyen en la seva majoria al món del llibre, evidentment ens han comentat..., hi ha un aspecte que em sembla bastant absurd, i d'aquesta manera també l'han considerat vostès, que és aquesta diferència entre l'IVA del llibre en paper o de les revistes en paper i del llibre en suport digital. És a dir, aquest anacronisme, que no té cap més nom, és un element que evidentment s'hauria de combatre i d'igualar. I des de la nostra opinió, evidentment d'igualar a la baixa, és a dir, d'igualar al 4 per cent. Aquests són els comentaris generals.

Hi hauria alguna pregunta, algun comentari específic que els voldria fer sobre alguna de les seves intervencions, però també em sembla que ha sortit, que se'n deriva una mica del que vostès han dit, que un dels

problemes que hi ha darrere de tota aquesta diferència en l'IVA és la consideració de la cultura com a pur entreteniment, com a pur oci o com a element que el que fa és fer que una societat..., és a dir, un element constructor de la societat. Nosaltres considerem que la cultura és un element imprescindible, un element cohesionador, un element bàsic en una societat.

I, per tant, per nosaltres..., des d'Esquerra Republicana, sempre hem dit que considerem la cultura la quarta pota de l'estat del benestar. És a dir, al costat de l'ensenyament, de la sanitat i dels serveis socials, perquè ens sembla que és un element que mereix –mereix– aquesta consideració i, per tant, que hem de tenir molt clar a què ens referim quan estem parlant de cultura. Evidentment que potser, com es comentava al matí, hi ha d'haver algun punt on s'ha de posar una frontera entre el que es considera cultura i el que es considera entreteniment. I entre tots, segurament, hem de mirar d'establir quina és aquesta frontera, que, per tant, hauria de repercutir també en aquestes diferències impositives, no?

Un altre absurd que es deriva de les seves intervencions..., no per les seves intervencions, eh?, derivat de les seves intervencions, és el fet que una obra d'un autor teatral, llegida, suporti un IVA d'un 4 per cent i que, en canvi, aquesta mateixa obra vista... (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), és a dir, vista de la manera per a la qual es va crear hagi de suportar un IVA d'un 21 per cent.

Una pregunta general que els llanço abans –com que ja se m'ha acabat el temps– és: vostès per què creuen que s'ha pujat aquest IVA cultural? És a dir, això és un altre element que ha sortit també al matí. És a dir, consideren que això és una revenja cap a un sector que ha estat sempre crític amb el poder o és un intent de crear una societat acrítica i, per tant, més manipulable? O són totes dues, o alguna altra que a mi ara mateix no se m'acut?

Bé, gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari Socialista, el senyor Xavier Sabaté té la paraula.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies. I gràcies al i la compareixent també per la seva presència. Som nosaltres els que els hem de fer l'agraïment per les aportacions tan valuoses que hem tingut aquesta tarda. Deia el senyor Folch, em sembla, que era un ecosistema, tota l'activitat cultural. I jo també ho crec. Entre altres coses, per qüestions monetàries, eh?, i més en època de crisi. Cada família té un pressupost destinat a uns béns, a uns béns materials i d'altres que no ho són, i quan n'hi ha poc això es redueix segurament, no? Si, a més a més, es dificulta, com és el cas..., no?

Cal no oblidar que tant la Constitució espanyola, en l'article 44, com l'Estatut d'autonomia, en el 22, diuen que els poders públics promouran l'accés a la cultura en condicions d'igualtat, no que la dificultaran

i perquè sigui més difícil segons els diners que tingui cadascú, no?, que és el que passa quan s'arriba a la situació límit a què hem arribat, amb un tractament fiscal que fa impossible o molt difícil, o dificulta, per tant, no facilita, l'accés als béns culturals. Bé, doncs, dins de tot aquest ecosistema en què hi ha tractaments tan diversos com els que hem pogut veure avui.

Al nostre grup li interessa saber com quantificarien no només la baixa o la minva de la facturació, que això és molt fàcil per vostès dir-ho, sinó l'activitat cultural. I, fins i tot, els llocs de treball, que alguns de vostès deuen conèixer en el seu sector. Quin tan per cent veurien o considerarien que s'ha afectat, no només per l'IVA, sinó en aquests darrers tres o quatre anys quants llocs de treball han perdut en cada un dels sectors que vostès...? Potser la senyora Maria Mercè Roca no ho podrà dir, naturalment, perquè està ella sola, no?, fent la seva obra, però sí que els altres compareixents.

Ho dic perquè l'altre dia, fa quinze dies, el president de la Generalitat, en l'acte del lliurament dels Premi Ramon Llull, va dir que tenia un estudi, que ja li hem demanat oficialment, que deia que en els tres darrers anys havia augmentat molt considerablement l'activitat cultural, fins i tot els llocs de treball. Aquest matí el senyor Fernández, quan li he fet la mateixa pregunta, m'ha dit: «És que ara s'hi suma també l'activitat cultural digital.» Bé, doncs, traiem l'activitat digital de moment per tenir elements homogenis a l'hora de comparar, no? El nostre grup és del parer que l'activitat ha baixat molt, que el nombre de llocs de treball també, en aquest ecosistema de la cultura, no? Doncs, això és el principal.

Senyora Maria Mercè Roca, ens mirarem amb molta cura i amb delit..., esperem aquests estudis, sobretot de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, però també l'estudi del Conca. I res més.

Gràcies president, de moment.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Juan Milián.

Juan Milián Querol

Gràcies, president. Moltes gràcies, benvinguts els cinc compareixents. Jo seré molt breu, no perquè les compareixences no hagin estat interessants, que ho han estat, i molt, sinó perquè ja és la quarta intervenció que avui fem tots els diputats, i em temo que ens estem repetint molt en els nostres arguments i preguntes.

A més, com ja s'ha dit per part d'alguns compareixents aquest matí, aquesta sessió de compareixences arriba una mica tard, no?, perquè el Govern d'Espanya ja està en negociacions, ja s'ha arribat a acords entre els diferents ministeris i entre diferents sectors culturals, no?, per a rebaixar el que es denomina l'IVA cultural i que esperem que quedi entorn del 10 per cent. I esperem que no es faci o que continuï l'excepció en l'IVA superreduït, doncs, als llibres, com ens deia, com ens recordava, el senyor Daura.

Que, per cert, el cas dels llibres ens demostra que, més enllà de l'efecte IVA, hi ha un efecte de la crisi econòmica, perquè llibreters, distribuïdors i editors també han vist disminuïdes les vendes de manera molt forta encara que l'IVA s'hagi mantingut en el 4 per cent. Vindria a ser com una variable de control que ens demostra o que ens fa veure que a més de la correcció de l'IVA s'han de fer altres mesures, s'han de prendre altres mesures, per a la recuperació econòmica en general i per a la recuperació, protecció i suport dels diferents sectors del món de la cultura.

Per això ja s'han pres mesures, com el pla de proveïdors, i es prendran més mesures, com incentius fiscals que promoguin el mecenatge o l'Avantprojecte, que es va aprovar el divendres passat al Consell de Ministres, de protecció de la propietat intel·lectual, que crec que pot ser molt positiu pel que fa a la pirateria, sobretot, doncs, podent ja també castigar o perseguir les pàgines web que fan d'enllaços i que fins ara no es podien perseguir.

Respecte a l'IVA, val a dir que va ser una mesura excepcional davant una situació excepcional en la qual si no es quadraven els números que havien estat maquillats per governs anteriors, ara estaríem en una situació molt pitjor. Segurament estaríem intervinguts i sense cap marge per a reduir de nou l'IVA, com sí que es farà. Espanya necessitava unes mesures de xoc urgents, com era un augment immediat de la recaptació. Recordem com estava la prima de risc fa ara un any, fa dos anys, i com era de difícil finançar-se en els mercats. Avui aquesta situació s'ha capgirat, el Govern espanyol s'està finançant gràcies a la confiança generada per les reformes i comença a finançar-se amb tipus d'interès més raonables. I ara comencen a ser possibles les mesures de correcció, mesures que ajuden al creixement, i aquí la cultura serà prioritària. Ara començarà a ser possible abaixar impostos.

Jo comparteixo el que ha dit molta gent avui a les compareixences. El que han dit, fins i tot, alguns representants de partits d'esquerres, no? Abaixar impostos ajuda a consumir més, ajuda a l'activitat econòmica i, per tant, també ajuda, en segon terme, a la recaptació per part de les administracions públiques. I la famosa corba de Laffer, no?, que inspirava la política fiscal de Ronald Reagan, no?, i que avui defensen, doncs, des de l'esquerra, i també defensa el Partit Popular. I per això, quan es podrà, s'abaixaran els impostos, que serà ben aviat.

No m'allargaré més. Jo, res més. Agrair-los el to constructiu de les seves intervencions i també agrair-los, sobretot, l'esforç que estan fent per poder sortir de la crisi. I esperem que aquest any sigui molt millor que l'any passat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Moltes gràcies, senyor president. Són d'agrair, els esforços que fa el senyor Milián avui per justificar econòmicament una mesura com a excepcional quan justament s'ha demostrat que econòmicament ha estat un desastre. Però, en fi, agrair-los a vostès, sobretot, la seva presència. Dir-los que no ens han dit gaire res de nou d'aquest matí, per sort. Vol dir que el sector coincideix, com a mínim, que aquesta mesura no és la pertinent, sigui dit d'alguna manera. I, per tant, el que sí que els demanaria és alguna opinió, més que dades, més que dades concretes.

M'ha interessat molt el tema de la definició de cultura com a dret universal a què s'ha fet referència i entendre el sector cultural com un tot perquè es retroalimenta, no? Aleshores, en aquest sentit, la pregunta primera seria: vostès entenen la cultura, en genèric, com un dret? Per tant, no l'hem de considerar com una mercaderia exclusivament i, per tant, estarien d'acord a aplicar a totes les indústries culturals, tot el consum cultural i tots els elements culturals en genèric un IVA reduït del 4 per cent? Seria una primer pregunta molt genèrica per a tothom.

En segon lloc, ha sortit el tema de la digitalització. Bé, per a alguns és evident que quan llegim una cosa que hi ha lletres entenem que és un llibre, i si llegim una revista també en aquest format ho entenem. Creuen que hi ha hagut en la mesura un concepte restrictiu de cultura? És a dir, s'entén la cultura d'una manera ancorada en el passat per fer aquestes distincions que s'han fet respecte dels IVA reduïts i els IVA genèrics? Estaríem parlant, doncs, de persones que pensem molt en clau de passat quan s'ha de pensar en clau de futur? Això seria una opinió més agosarada, en tot cas.

I una pregunta genèrica per a tothom: vostès creurien que el 21 per cent, l'aplicació del 21 per cent ha produït, a més a més de la reducció econòmica directa per efecte d'aquest 21 per cent, un efecte dissuasiu en el consum cultural? Com allò que si rebaixem la velocitat al 80 per cent en una carretera s'abaixa a totes? És a dir, aplicar el 21 per cent en general, a més a més de les pèrdues directes pel sector, pot haver produït un efecte dissuasiu en tot l'àmbit cultural, per entendre'ns?

I, per últim, dir-li directament al senyor Voltas, que ha dit d'una manera molt clara que hi havia una intencionalitat del Govern espanyol per enfonsar el sector, que jo, com que tinc els meus dubtes de si la intencionalitat és tant enfonsar el sector..., que aquest matí s'ha parlat d'un càstig per ser contestataris, diguem-ho així, d'alguna manera. Creu vostè que va més enllà? Considera que hi ha un objectiu, d'entrada, alligador per al sector, però potser, en segon lloc, un objectiu d'anar formant de mica en mica una societat més acrítica, més mesella, per dir-ho d'alguna manera?

Hi ha una frase d'aquest matí que se'ns ha dit, i no recorde ara (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) qui era el compareixent: «La cultura no es mesura per la quantitat, per les quantitats de lectors, etcètera, sinó per la influència del pensament crític al llarg de la història.» Ens ha dit

aquesta frase, amb la qual coincideixo. Pot haver-hi alguna cosa d'això en el que s'ha dit?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Carina Mejías.

Carina Mejías Sánchez

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies a tots els intervinents aquesta tarda per parlar de l'impacte que ha tingut la pujada de l'IVA cultural en els diferents sectors. Jo els vull dir que hi ha algunes de les seves intervencions que m'han sorprès, molt especialment la de la senyora Roca, que no és d'estranyar que ella digui que agraeix al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana aquesta iniciativa, però deixi'm dir-li que hem estat molts grups parlamentaris i molts diputats els que hem donat suport a fer qualsevol gestió davant del Govern de l'Estat per tal d'abaixar aquest IVA, aquest increment de l'IVA cultural, per tal de garantir una certa viabilitat del sector, perquè som conscients que els objectius que pretenia aquesta pujada de l'IVA cultural al 21 per cent, aquesta aplicació de l'IVA cultural, doncs, ha tingut un efecte absolutament perniciosos en el sector. Intentant, doncs, evitar un mal n'han provocat un altre, com és la pèrdua de llocs de treball, la pèrdua de taquilles, els danys col·laterals que s'han fet en determinades empreses del sector. I cregui'm que hem estat molts els diputats i moltes les iniciatives que hem impulsat conjuntament, tots, perquè crec que tots en som conscients. I, per tant, no m'agrada aquesta percepció sectària que es té que només hi ha algú que incideix directament en el benefici del sector cultural. Som molts els que treballem en aquest sector.

I, senyor Voltas, si m'ho permet, a mi, que sóc una fan de la seva revista, perquè sóc aficionada al *Time Out Barcelona*, la segueixo bastant, doncs, tampoc m'agrada el to de la seva intervenció en el sentit de dir que hi ha un interès manifest de part d'algú d'enfonsar el sector. El sector..., com bé ha dit fa un moment el diputat Vidal, la promoció de la cultura és un bé universal i tots els poders públics estan obligats a promocionar la cultura. En aquests moments la situació de crisi és difícil i, per tant, hi han molts altres sectors que també es veuran afectats.

Miri, nosaltres portarem una moció al proper Ple fruit d'una interpellació feta en l'anterior plenari sobre la proposta de l'aplicació d'una directiva comunitària de l'increment de l'IVA sanitari. I aquest increment de l'IVA sanitari, que també s'apujarà al 21 per cent, afectarà productes sanitaris de primera necessitat. I no és una decisió d'un Govern, sinó que ve imposada per una directiva comunitària, i nosaltres el que hem demanat és que el Govern de la Generalitat compensi aquesta pujada de l'IVA sanitari, com també podia haver fet aquesta compensació en el món de la cultura.

I, miri, per exemple, ahir va transcendir, a través del Diari de la Generalitat, que s'havien donat 3 milions

d'euros, repartits en diferents diaris i revistes, que tenen un IVA superreduït. I, per tant, aquests no eren precisament els que necessitaven una compensació de diners de la Generalitat, sinó que potser serien uns altres sectors de la cultura els que necessitaven aquestes subvencions per tal de reeixir el seu teixit cultural i per tal de tirar endavant els seus projectes culturals de futur.

Per tant, jo crec que s'està fent, per part de molts, i s'està posant, per part de molts, esforç per evitar que aquesta situació romangui d'aquesta manera, no? I, a més a més, tenim la idea que, de la mateixa manera que altres països europeus tenen l'aplicació d'un IVA més reduït a la cultura, com és, per exemple, el Regne Unit, que aplica un 20, o Irlanda, que aplica un 9, o Itàlia, França o Alemanya, que apliquen IVA molt més reduïts, també al conjunt d'Espanya es pot arribar a un acord per tal d'evitar que aquest increment de l'IVA continuï afectant de manera tan negativa el conjunt del sector cultural.

Jo el que espero és que tots col·laborem en benefici del món cultural, que crec que és un dels principals promotors també econòmics en moments de crisi. Jo crec que també fan una tasca importantíssima en moments de crisi, la promoció cultural i la creació de les indústries culturals. Mouen molts diners en moments de crisi econòmica, que hem de protegir, que hem d'avançar, i que ho farem tots millor si hi ha un interès per part del sector també de col·laborar i d'intentar que aquesta situació sigui en benefici de tots, no?, i que tots donem suport a la possibilitat que s'arribi a un acord amb el Govern de l'Estat que beneficiï en el seu conjunt el món de la cultura.

El president

Moltes gràcies. Finalment, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, president. També gràcies, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, a totes les persones que esteu aquí. Gràcies per venir, gràcies per la feina que feu cada un des del vostre àmbit per la cultura d'aquest país, i també gràcies per les vostres aportacions i reflexions, eh?, que a nosaltres us he de dir que ens han agradat molt –molt. I que si bé potser no totes, d'entrada, les comparteixes, si més no et serveixen per reflexiona-hi. I, per tant, no en desaproveitem cap de les que heu fet.

També, per una manca de temps, no podré insistir prou en algunes d'elles, que m'agradaria. I després de catorze intervencions que portem ara ja del mateix tema, jo hi veig accents diferents, hi veig accents diferents perquè en realitat són temes diferents.

Aquest matí parlàvem de sectors on l'IVA havia fet destrosses. No vull dir que en el sector del llibre no hagi sigut perjudicial també, sobretot en parlar del llibre electrònic i d'altres àmbits. Però jo veig que aquesta tarda hi han aspectes a ressaltar que són un punt

diferents, no? Per tant, gràcies per aquests accents també que en el conjunt... De fet, tots els que estem aquí, exceptuant algun que altre grup polític, estem en el mateix vaixell en aquest sentit. I tots maldem per intentar sortir d'aquest atzucac en què ens ha posat el Govern espanyol i intentar, doncs, avançar i, si més no, reforçar una mica el sector cultural.

Després de les aportacions que ens heu fet i de les explicacions, se'm suggerien un parell de preguntes que poden ser bastant genèriques, perquè poc o molt tots hi heu fet incidència. D'una banda, el perquè la diferència d'IVA entre el llibre físic, el llibre en paper, i el llibre electrònic. A què ho deu? Algú ho ha apuntat. Per exemple, em sembla que era el senyor Folch que apuntava que el Ministeri d'Hisenda considera el llibre electrònic com una transmissió de serveis. Però hi han arguments suficients, i vosaltres n'heu dit aquí molts, per demostrar, doncs, o per fer valdre que, com a mínim, hauria de ser equiparable, i sobretot en l'era que ens toca viure. Per tant, què us fa pensar..., quins impediments trobeu a l'hora de presentar l'equivalència d'aquests dos suports, diguéssim? Dels dos tipus d'IVA i de llibre, per tant.

I una altra, que també més o menys hi heu anat incidint al parlar del tema de la pirateria i del que això perjudica el vostre sector, a molts d'altres també, eh?, però el vostre sector enormement, i sobretot si parlem de llibre electrònic. Què us ha semblat, si heu tingut l'oportunitat de poder llegir el projecte de llei que hi ha sobre la propietat intel·lectual que es va fer recentment? Penseu que serà una bona eina, penseu que caldrà, doncs, fer-hi, en fi, aportacions?, perquè seria un bon moment també per recollir-ho.

De fet, això. Donar-vos les gràcies de nou i dir-vos que estem a la vostra disposició per tot allò que puguem ser d'utilitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara els compareixents poden respondre les preguntes formulades pels grups parlamentaris. En primer lloc, té la paraula el senyor Antoni Daura.

Antoni Daura Jorba

Moltes gràcies. Bé, com que és un deversall de preguntes, m'he anat apuntant alguna cosa, però, vaja... A veure, el tema que heu comentat de si creïem que era una revenja envers l'àmbit cultural, home, fa de mal dir això. El que passa és que és evident que és curiós i simptomàtic que un àmbit que dona una riquesa, més enllà de l'econòmica, doncs, estigui penalitzat d'una manera tan flagrant. Insisteixo que, sortosament, el que ens dediquem al món del llibre no hem estat, diguem-ne, perjudicats, però sí que és cert, com deia abans, que manifestem, evidentment, que formem part del mateix ecosistema i, per tant, no és bo, com ja s'ha comentat... Perquè poc o molt de vegades, més enllà del preu concret d'un producte, els mitjans de comunicació, evidentment, amplifiquen molt que hi ha una pujada d'IVA, i aleshores evidentment, doncs, molta gent

no sap si és exactament en el llibre sí i en el teatre no. Per tant, la imatge que queda és que és molt car, no?

Llavors, se'ns demanava també com quantificàvem com havia caigut, diguéssim, la facturació en funció d'aquesta pujada. Jo..., pel meu sector en aquests moments hem calculat al voltant d'un 25 per cent de baixa de la facturació respecte els últims sis o set anys. Si ens ho mirem en el consum en general, tampoc estem tan lluny. Per tant, considerem que malgrat que hi hagi hagut, doncs, una pujada de l'IVA en l'àmbit digital, que aquí sí que hi ha pogut afectar, com que és un àmbit que encara realment no ha acabat d'esclatar des d'un punt de vista econòmic, fa de mal dir.

El que sí que hem perdut és, evidentment, establiments –hem perdut establiments. Sobretot hem perdut metres quadrats d'establiments llibreters, inclús alguns d'històrics i emblemàtics. Però també detectem que malgrat aquesta situació hi ha nous emprenedors que estan obrint també noves llibreries. Per tant, en aquest sentit, podríem dir que es demostra que en el nostre àmbit, malgrat patir com tots, però especialment el nostre, el cultural, doncs, segueix havent-hi dinamisme. Per tant, no es tira la tovallola.

Un altre tema és si estàvem d'acord en igualar un IVA cultural. Jo ja he comentat abans que evidentment considerem que seria correcte, doncs, intentar que tot l'IVA cultural fos el mateix. El que passa és que evidentment nosaltres, que estem amb un IVA superreduït, no veuríem amb bons ulls, òbviament, que se'ns apugés ni que fos un punt, això és evident. Entre altres raons, perquè, malgrat que insisteixo que compartim, doncs, uns mateixos clients –qui és lector normalment també és consumidor d'altres àmbits culturals com el cinema, la música, la cultura en general–, sí que és cert que hi ha unes diferències de costos, de producció. I, per tant, el llibre, en aquest sentit –i ara potser quedo malament–, però em penso que és dels que tenim un índex més fluïxet de consum cultural en aquest país nostre, possiblement gens. Una altra cosa és que sigui amb descàrregues legals o il·legals. Però, en qualsevol cas, hi ha molta més gent que escolta música, hi ha molta més gent que visiona pel·lícules que no pas gent que llegeix. Això també s'ha de tenir en compte. Per tant, solidaritat tota, anem junts, però tampoc no caiguem en l'error de pensar que tots tenim el mateix tipus de públic, no?

Llavors, del tema del suport, ja se n'ha parlat. Jo crec que simplement el legislador..., quan va aparèixer l'IVA, el llibre electrònic no existia. Hi havia formats, evidentment, de lectura en pantalla, perquè d'ordinadors ja fa força anys que n'hi ha. I, per tant, el que ha passat és que no s'han posat al dia. Tenint en compte que és un sector en què realment és molt susceptible que hi hagi un robatori indiscriminat, ara parlem de pirateria, però jo crec que és un robatori. En definitiva, això és un robatori ras i curt. Jo, la llei, he de reconèixer..., no he vingut preparat, aquest projecte de llei no me l'he llegit amb detall.

Jo penso que qualsevol pas és bo, però més enllà del detall de la llei jo crec que s'hauria d'incidir també molt en pedagogia. És a dir, que la gent entengui que,

evidentment, fent aquestes coses el que fa és empobrir tot el sector cultural. Jo alguna vegada així, en petit comitè, havia dit que potser seria interessant per visualitzar-ho davant de la ciutadania que durant només, posem, una setmana, doncs, no hi hagués cap estrena, no hi hagués cap publicació, no hi hagués cap novetat cultural, perquè es veuria realment quin és el mal que és pot arribar a fer, no?

Jo crec que això –i, pel que he vist, tothom, tots els grups hi estàveu d'acord, i suposo que Europa també– és una cosa que s'ha d'arreglar aviat. Seria discutible el tema de l'aparell. Jo penso que l'aparell també, si és bàsicament un *eReader*, que es diu, hauria d'anar, doncs, al tipus del llibre. Ara, com que hi ha altres formats de lectura, com poden ser les tauletes, jo potser aquí ja no m'hi ficaria, perquè, evidentment, són altres qüestions.

I em sembla que, en fi, no m'he deixat res *grosso modo*.

El president

Moltes gràcies. Senyor Novell, té la paraula.

Jordi Novell i Demestres

Sí. Voldria contestar alguna de les preguntes que han fet. Sobre això que contestem tots: quin objectiu té aquesta pujada? Crec que el senyor Milián ho ha acabat reconeixent, que és simplement una estratègia recaptatòria sense cap altra..., voldria pensar que és simplement recaptatòria.

Hem de recordar que la tributació de l'IVA per part de les empreses és trimestral, cada tres mesos han de liquidar l'IVA. Entenc que una política econòmica intel·ligent el que faria és afavorir que les empreses culturals tinguessin beneficis en la seva explotació, però això vol dir que els hauríem de liquidar a un any i mig a través de l'impost de societats. Jo entenc que no obeeix a cap altra voluntat que a un afany recaptatori, podem afegir que absurd, però que el que ha provocat és bàsicament l'empobriment de les empreses. Això lliga una mica amb el que comentàvem de quin tant per cent considerem que ha afectat o si han baixat llocs de treball.

La majoria d'empreses culturals han acabat, d'alguna manera, adoptant la pujada de l'IVA, s'ho han acabant passant. Molt poques han decidit apujar preus, això vol dir que el seu marge d'explotació de la seva activitat s'ha vist reduït.

No crec que la pujada de l'IVA hagi provocat una caiguda del consum més enllà de la caiguda del consum general que ja existeix en aquests moments, i que possiblement per a moltes famílies una prioritat no sigui el consum cultural. És a dir, la conseqüència és l'empobriment de les empreses, la destrucció de llocs de treball, el fet de no promoure aquest creixement i entrar en un cercle viciós, que ja fa bastants anys que dura, especialment per a algunes empreses que havien començat certa reconversió. El cas de les companyies discogràfiques, el cas de molts editors que hem apostat pels formats digitals, etcètera.

Sobre el fet que entenem la cultura com un dret i no una mercaderia, per tant, apostem per un 4 per cent en tot el món de la cultura, sí, sense cap tipus de matís.

Sobre per què, ho preguntava la senyora Ponsa, hi ha una diferència d'IVA entre el llibre electrònic i el llibre analògic o les revistes electròniques i analògiques. Bàsicament ve dels canals de distribució. És a dir, les revistes, els diaris i els llibres tenen uns canals de distribució molt concrets. Tenen els quioscos, les llibreries... En el moment en què hi ha determinats suports culturals que es distribueixen en altres plataformes on hi ha altres béns que es distribueixen en un 21 per cent o que van gravats al 21 per cent, s'adopta el mateix patró. Entenc que no s'entra en un procés de reflexió de què és cultura i què no ho és. Un videojoc és cultura, una cançó és cultura, per tant, la cançó digital va al 21 per cent, el videojoc va al 21 per cent. Per què no el llibre va al 21 per cent, no? Entenem que això és un error anacrònic, al segle XXI entenem que la diferència no pot estar en el format, sinó que la diferència està en el contingut.

Una última cosa que volia comentar. Preguntava, el senyor Vidal, si l'aplicació del 21 per cent ha fet un efecte dissuasiu en el consum cultural. Crec que no, perquè jo crec que l'han acabat assumint totes les empreses. I bàsicament em sembla que no em deixo res. És això.

El president

Moltes gràcies. Senyora Roca.

M. Mercè Roca i Perich

Gràcies. Bé, primer de tot pel que fa a això, la pregunta de si és un càstig o una revenja el fet d'apujar l'IVA i de deixar, doncs, tan malparat el sector. Potser sí que ho és, però jo penso que és sobretot molt poc respecte pels creadors, pels artistes, per l'art, pel mestres, també. És a dir, per tot allò que es treballa a poc a poc, com una mica la cosa antiga, les humanitats, eh? És un sector que no està ben considerat, no està respectat i no està estimat, eh?

Després, pel que fa a la pregunta de si la cultura és un dret, totalment. Totalment és un dret, tothom té dret a gaudir-ne, ja ho he dit abans. I que, per tant, el que s'ha de fer és cuidar que tots els públics, els més desfavorits, doncs, també hi arribin. Un 4 per cent? Doncs, sí; un 4 per cent estaria molt bé.

I és veritat també que no totes les manifestacions de la cultura viuen el mateix moment. Per exemple, el cinema viu un moment baix; el teatre, viu un moment alt. No sabria explicar exactament per què, però el teatre viu un moment alt. I els llibres, tot i que segurament la venda de llibres ha baixat, el consum de llibres a les biblioteques i als clubs de lectura funciona fantàsticament. Molt bé, molt bé, molt bé, i és una mesura a tenir en compte, eh? I s'ha de valorar això, no?, que la gent té ganes de llegir, la gent llegeix, eh? –la gent llegeix. Això és important.

I, senyora Mejías, no li ha pas de saber greu que jo doni les gràcies al Grup d'Esquerra Republicana. Jo ce-

lebro moltíssim que tots treballin, molt perquè només és així, eh?, com ho aconseguirem. A mi m'han enviat un escrit que diu que el Grup d'Esquerra Republicana a la Mesa del Parlament demana això. Ciutadans no hi era pas aquí. Per això, doncs, jo ho he agraït a Esquerra Republicana, eh?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Folch.

Ernest Folch

Moltes gràcies. És molt difícil respondre totes les preguntes. Algunes m'han semblat molt interessants, i ja avanço que no tenim la resposta absoluta, són preguntes complexes. Però, en canvi, a mi sí que m'agradaria... Una idea bàsica que potser en respon algunes és que per entendre per què s'ha fet això és que, com qualsevol cosa, s'ha fet per motius ideològics, eh? I s'ha anteposat la ideologia al sentit comú, com passa tantes vegades. Llavors, pretendre que això no és així, jo crec que senzillament és enganyar la gent.

Igual que crec que és ideològic, senyor Milián, dir que això s'ha fet per quadrar els números, perquè això és fals, com vostè sap perfectament. No s'ha fet per quadrar els números, perquè els números no quadren, com demostra l'estudi del president de Focus, que, a més a més, ja s'ha presentat, i com tanta altra gent d'aquest sector. I, a més a més, ho demostra el fet que si ara ja s'ha arreglat la situació, si ara ja la prima de risc ha baixat, etcètera, com vostè sap molt bé, s'acaba de produir una revisió de diversos IVA i s'ha decidit, per exemple, no tocar l'IVA d'aquest 21 per cent en una situació econòmica ja arreglada. I s'ha decidit, per exemple, abaixar l'IVA dels toros o abaixar l'IVA de vendre obres d'art, de transaccionar amb obres d'art. És a dir, clar que és ideològic. Protegir la cultura no és només omplir-se la boca dient que protegirem la cultura, és traduir-la en fets. I, per tant, jo el que vull recordar és que s'ha de dir la veritat i no disfressar-ho de falsos fets.

En el segon punt, i responent a la pregunta molt interessant de la senyora Ponsa, de Convergència, el perquè... –el perquè–, entenc que vostè preguntava sobre les raons profundes de per què s'havia pres la decisió de segregar l'IVA del llibre analògic, diguem-ne, del llibre electrònic, que és una decisió efectivament incomprendible. Només li puc dir la part tècnica i la meva interpretació. La part tècnica és que hi va haver una disputa en el seu moment entre el Ministeri d'Hisenda i el de Cultura: el d'Hisenda en aquell moment sí que tenia un afany recaptatori que va guanyar sobre el de Cultura, que, com vostè sap, sempre és el germà pobre de totes les situacions. I es va justificar amb una denominació absolutament absurda i que va en contra de tot el consens europeu i internacional, que és considerar el llibre electrònic no com un llibre sinó com una prestació de serveis.

El que li puc dir és la meva interpretació: crec que això –i això enllaça amb la intervenció del senyor Marc

Vidal, i en això jo crec que hi havia bastanta unanimitat en el sector– es deu a una concepció anacrònica de la cultura. És a dir, que el que és tecnologia, el que és electrònic no és cultura. Aquest seria una mica l'origen de tot plegat.

I acabo amb una reflexió que també enllaça amb algunes de les intervencions. Jo crec que part d'aquesta mesura té a veure amb un fals liberalisme i amb una incapacitat a vegades per admetre que el lliure mercat se'l pot acotar i se l'ha d'acotar en qüestions determinades. El mercat lliure no té per què ser una selva, i en el cas del llibre legislar correctament ens pot ajudar. I específicament, una qüestió que no ha sortit, en la qüestió del llibre en català i de la cultura catalana.

Si la cultura ja necessita protecció *per se*, encara més –encara més– ho necessita una llengua avui encara feble com és la catalana. I només els convido anar a un jutjat o anar a una tenda a comprar una pel·lícula en català per als seus fills, i veuran com la desproporció de català/castellà margina clarament una de les deus llengües. Per tant, i acabo amb això, legislar a favor del català, acotar el mercat, no és tan sols protegir la cultura, sinó també protegir, en aquest cas, la cultura feble.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Voltas.

Eduard Voltas i Poll

Gràcies. Faré un esforç per no repetir arguments i anar, per tant, només a les preguntes que em permeten dir alguna cosa diferent o nova. Sé que aquí estem per respondre les preguntes dels diputats, però jo no puc evitar traslladar-li una pregunta al representant del Partit Popular. I és si l'increment de l'IVA al 21 per cent tenia la funció recaptatòria i salvar-nos de la troïca, que és el que hem entès tots que vostè ha dit, per què no se li apuja també al llibre? Subpregunta dins d'aquesta: no deu ser que no hi ha cap empresari del teatre, ni de la música, ni del cinema que, a més a més, tingui diaris i televisions que donen suport al Govern espanyol? S'entén la subpregunta?

A la senyora Carina Mejías, agrair-li que sigui fan del *Time Out*, eh? Sàpiga que d'aquí a poc ja s'hi podrà subscriure digitalment, ja veurem amb quin IVA. En qualsevol cas, dir-li que quan vostè diu que li sorprèn que jo digui que hi ha un interès per enfonsar un sector o per castigar un sector, jo li tornaria la pregunta: vostè com s'ho explica? És a dir, si la mesura perjudica els comptes de resultats del sector i no beneficia els comptes de resultats de l'Estat, perquè està demostrat que no genera més recaptació, aleshores vostè, des del punt de vista de deducció lògica, quin creu que és el motiu de la mesura? Sóc periodista, ho sento, eh?, acabo fent preguntes jo.

I em volia enganxar a una pregunta que em feia el diputat Marc Vidal. Dir que sí, que efectivament, que estem parlant d'un tema molt important i que estem parlant d'un tema de model de país. I això em fa pen-

sar..., i deixin-me que traslladi la reflexió. Jo me'n vaig d'aquí amb una sensació una mica agredolça: dolça, perquè veig el meu Parlament fent una cosa que està bé i que és justa; agra, perquè veig un parlament tremendament limitat que no pot legislar sobre això, eh? Autonomia no és participar dels ingressos de l'IVA, autonomia és decidir sobre l'IVA. I ara el que estem fent aquí és preparar una proposició de llei que vostès aniran a presentar a Madrid i a Madrid ja sabem el que passarà, tornarem amb la cua entre les cames, i aquí s'acaba l'autonomia de Catalunya, en aquesta matèria també, eh?

Per això aprofito per dir-los que estaria molt bé que els partits que portaran aquesta iniciativa al Congrés dels Diputats de Madrid, i que al mateix temps acompanyen i donen suport al procés de transició nacional que està en marxa en aquest país, firmessin al costat de la proposició de llei un altre document on es comprometessin que si aquest procés de transició nacional acaba amb la constitució d'un nou estat català dins d'Europa, amb l'eventualitat que això acabi així, es comprometen que aquesta proposició de llei s'apliqui a la futura república catalana. De manera que així el sector cultural tindrem la garantia que vostès no estan fent un moviment de tacticisme polític aprofitant que no tenen competències per decidir sobre el tema, sinó que realment s'ho creuen i que aquest és el seu model de país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ja sé que segurament no era la seva intenció arruïnar l'escaleta de temps de què ens havíem dotat, perquè no estava previst un segon torn per als grups. No sé si els grups alludits... *(Pausa.)*

És inevitable, perquè les al·lusions han estat prou clares. No estava previst així, però, en qualsevol cas, entenc que la representant del Grup de Ciudadanos i el Grup Popular, si volen fer ús de la paraula, crec que tenen dret de fer-ho. *(Pausa.)*

Senyora Mejías.

Carina Mejías Sánchez

Gràcies. No, en resposta al senyor Voltas. Jo espero que em pugui subscriure a la seva revista amb un IVA reduït. Ho espero, perquè així m'estalviaré uns diners que m'aniran molt bé. I dir-li que jo, sincerament, penso que la deducció lògica és que jo no crec que hi hagi ningú en aquest món que tingui la intenció d'enfonsar un sector econòmic –un sector econòmic–, perquè el sector cultural és un sector econòmic, que té un nivell de producció i de generació de llocs d'ocupació i de generació de producció econòmica molt important.

I, miri, és que tan és així que és que el 21 per cent de l'IVA no només afecta el sector cultural, afecta molts altres sectors econòmics. Per tant, la meva deducció lògica és que no crec que hi hagi ningú que sigui tan «tonto» que el que vulgui sigui, a través de la pujada de l'IVA, intentar enfonsar diferents sectors eco-

nòmics perquè estaria tirant-se allò que se'n diu sorra als ulls, no?

Per tant, la meva deducció lògica és que hi ha una intenció, sí, de recaptar més, i que a darrere vull pensar que no hi ha una intenció de fer mal o d'enfonsar un sector econòmic tan important com és el sector cultural. Perquè avui quan parlem de sector cultural no parlem només de llibres, revistes, teatre o música. No, no; també parlem de produccions digitals, de produccions cinematogràfiques i de moltes altres produccions de caràcter digital, que són molt importants i que generen un volum econòmic molt important als que també els afecta aquesta pujada de l'IVA. I entenc que no hi ha cap persona que tingui interès d'enfonsar cap sector econòmic que pugui ser rendible per al conjunt del producte interior brut del país.

Entenc que és aquesta, la resposta que esperava. I, per tant, en aquest sentit ho he dit. Jo, sincerament, no crec que el to de les intervencions hagi de ser aquest.

I dir-li que, en el meu cas i en el cas del meu grup, jo crec que la negociació, l'entesa, treballar per millorar les coses quan les coses són difícils, dóna molt millors resultats que l'enfrontament directe, reivindicant coses que no es poden aconseguir. Jo entenc que el Parlament, en aquest cas, vostè el troba limitat perquè té les competències que té, però quan no té competències i hi ha un acord unànim per millorar les coses, el millor que es pot fer és anar tots plegats a negociar-les amb un to asserenat i agradós per tal d'aconseguir-ho. Jo crec que això dóna molt millors resultats que altres posicions frontals.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Querol.

Juan Milián Querol

Gràcies, president. No tenia intenció de respondre la següent tanda de compareixences, però, bé, ja que se'm dóna l'oportunitat, ho faig ara.

La necessitat de recaptar no era a mitjà termini ni a llarg termini, era absolutament urgent. O sigui, era qüestió de vida o mort. I per això es van prendre moltes mesures, que no només ha deixat descontent el sector cultural, sinó que ha deixat descontent pràcticament tots els sectors del país, fins i tot també els nostres votants. Però això permetrà que després es puguin prendre mesures de correcció, mesures per al creixement de tots els sectors, com demostren ara les negociacions, que estan donant resultats, que estan arribant a bon port. Que permetran que els propers mesos, com ja ha anunciat el secretari d'Estat de Cultura, el senyor José María Lasalle, i, fins i tot també, el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, que és al cap i a la fi qui té la clau de la caixa, es redueixi tot l'IVA cultural al 10 per cent, al voltant del 10 per cent un altre cop.

Moltes gràcies.

(Marc Vidal i Pou demana per parlar.)

El president

Molt breu, senyor Vidal. Aprofitant aquest torn extraordinari...

Marc Vidal i Pou

És que m'ha citat explícitament. El que és passa que no és exactament la pregunta que jo li havia fet, però ens emplaçava, als partits, si era un moviment tàctic, el del 4 per cent.

Jo no puc respondre pels altres. Jo tinc clar que si tinguéssim qualsevol capacitat per decidir en aquest país que la cultura hagués de tenir un 4 per cent, és evident que la nostra aposta és decididament perquè determinats serveis que són bàsics, que són drets de ciutadania, tinguin l'impost molt més baix i, en canvi, altres servis com el joc, de Barcelona World, doncs, tinguin el que hauria de tenir, que no és el que esperem. *(Veus de fons.)* Perdó, perdó.

El president

Moltes gràcies. No obrim més fronts. Moltes gràcies, senyor... *(Teresa Vallverdú Albornà demana per parlar.)* Sí, senyora Vallverdú. Vostè no ha estat esmentada.

Teresa Vallverdú Albornà

No he estat esmentada, però com que s'ha parlat de la proposta que s'havia fet...

El president

S'ha obert un segon torn.

Teresa Vallverdú Albornà

...amb una intenció... És a dir, nosaltres, que som el grup promotor de la proposta..., jo el que li puc assegurar és que realment si nosaltres tinguéssim la capacitat, que és la capacitat que voldríem tenir, de legislar a partir d'aquí, és a dir que en aquesta Catalunya independent poder decidir quin és el tipus d'IVA per a cada sector, nosaltres apostem claríssimament per un IVA del 4 per cent en el sector cultural.

No ho podem fer de cap altra manera. De moment tenim aquestes eines i les utilitzem, tant de bo ben aviat en tinguem unes altres i puguem demostrar que això que vostè ens demana és realment el que volem fer.

El president

Moltes gràcies. Els agraeixo, senyor Daura, senyor Novell, senyora Roca, senyor Folch, senyor Voltas, la seva paciència i les seves aportacions. Els agraeixo haver estat aquí, entre nosaltres.

Gràcies. I bona tarda.

La sessió se suspèn a un quart de sis de la tarda i cinc minuts i es reprèn a dos quarts de sis i vuit minuts.

El president

Bé, reprenem la Comissió de Cultura i Llengua amb aquest seguit de compareixences diverses que duraran avui i demà, amb relació a la qüestió de l'IVA cultural.

Vull saludar i donar la benvinguda al que és la darrera de les tongades de les compareixences d'avui. I donar la benvinguda, naturalment, al senyor Salazar, gestor cultural; al senyor Xavier Fina, consultor cultural; a la senyora Francesca Llopis, presidenta de la Unió de Asociaciones de Artistas Visuales, i artista visual, i al senyor Blai Mesa, activista visual i gestor cultural.

Com saben, tots vostès tenen, perquè ja se'ls n'ha informat així, un torn de cinc minuts, els que compareixen a títol personal, i set minuts, els que compareixen en nom d'alguna associació. Després, els grups parlamentaris tenen tres minuts per formular-los preguntes i consultes a tots vostès. I després vostès disposaran d'un segon torn de quatre minuts i de cinc, en el seu cas, per fer les respostes. I aquí, en principi, si no hi ha cap incident parlamentari, s'acabaria la sessió d'avui, i l'endemà la reprendríem.

Compareixença

de Pep Salazar, gestor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00189/10)

Per tant, en primer lloc, el senyor Pep Salazar té la paraula.

Pep Salazar Garcia (gestor cultural)

Molt bé, bona tarda. Moltes gràcies, senyor president, senyors diputats. Jo he fet sis breus reflexions entorn a l'augment de l'IVA cultural, amb una petita introducció. Temo que repetiré diversos dels arguments que han dit companys que han estat en les presentacions aquest matí i aquesta primera hora de la tarda, però al final el tema és força tècnic. Per tant, té un debat, segons com, limitat.

Bé, el tracte fiscal de la cultura sota l'IVA general l'ubica ideològicament sota l'etiqueta d'entreteniment, i no pas de cultura amb valor propi afegit pròpiament dita com a element a protegir. La cultura, en majúscules, és necessària per enfortir el pensament crític, autònom, lliure i divers de l'individu i els valors democràtics i de la ciutadania col·lectiva. És, sens dubte, la millor eina de cohesió i creixement social encara ara. Estem davant d'un moment d'extrema urgència on no ens podem permetre que s'entengui la cultura com alguna cosa residual, anecdòtica, només apta per a esperits ociosos i butxaques plenes, en detriment de la cultura com una ànima de comunitat, com a columna vertebral d'un país i com una eina de projecció internacional. Per tant, he dibuixat sis episodis de reflexió.

El primer dibuixa un trencament de l'ecosistema empresarial. Una de les conseqüències més important de l'augment de l'IVA cultural ha estat la dràstica reducció de marges de benefici en les empreses culturals.

L'ecosistema empresarial del sector cultural i creatiu és fràgil atesa la seva intangibilitat de producte. Això dificulta estructuralment la inversió empresarial ja que no és possible ni per marges interns de benefici, ni atès el context econòmic..., de línies de crèdit bancari o d'aportacions d'administracions públiques avui en dia.

El segon és que passem de sector de mercat i motor econòmic a mercat marginal. L'augment de l'IVA genera una forta contradicció conceptual. Si en els últims anys les diverses administracions públiques han alertat el sector cultural de la reducció d'aportacions públiques fonamentant els funcionaments empresarials privats, tot i que encara no tenim resoltes qüestions de mecenatge o patrocini amb avantatges per als inversors en cultura, el salt de tretze punts en l'IVA ha ofegat la sostenibilitat empresarial.

Avui només hi ha tres possibles escenaris de futur immediat: el retorn al que és públic, que avui en dia no es dona de cap de les maneres; la marginalitat cultural, econòmicament parlant; o, encara pitjor, la crua realitat, que es tradueix amb la desaparició d'empreses culturals. Moltes empreses culturals han desaparegut, estan desapareixent i poques creixeran.

El tercer episodi és la diferenciació entre sectors dins de l'àmbit cultural pròpiament dit. És una obvietat que dins de l'àmbit cultural hi ha subsectors que poden fer front de manera més o menys sòlida a l'augment de l'IVA. Així, determinats sectors minoritaris, i sobretot d'indústries creatives emergents, han viscut de manera traumàtica l'augment de l'IVA i han quedat absolutament desprotegits davant de la duresa fiscal de l'economia de mercat. Per no parlar de projectes de recerca i innovació en cultura, que continuen estant a la cua i que haurien d'encapçalar la llista, perquè si no hi ha innovació, si no hi ha recerca, poca cultura podrem avançar.

En el fons, aquest fenomen és una conseqüència de la perillosa confusió fiscal entre entreteniment i cultura. No és lògic una mateixa imposició fiscal entre propostes de nous formats arriscades, minoritàries, i, per exemple, un circ de franquícia internacional. O encara menys lògica és la diferenciació entre sectors, com, per exemple..., ja han parlat prèviament els especialistes en el sector editorial sobre l'IVA reduït de què gaudeix el sector editorial, però només en el format clàssic, no així en el format digital, cosa que és francament estranya, perquè els formats digitals, i abans també ho he sentit a la sala, són formats, per tant, cultura.

El quart episodi és l'efecte altaveu negatiu que ha tingut l'augment de l'IVA. La pujada de l'IVA ha generat un efecte psicològic negatiu en la gent davant de les polítiques de preus, sense consultar directament ofertes i preus reals. La sensació que tot serà més car, que no és gens real ja que la majoria de sectors culturals han realitzat esforços titànics assumint el diferencial dins del preu final de l'entrada o producte. Per tant, restant marges de producció, que a la curta han portat a reduir volum d'oferta al ciutadà. Per tant, estem anant a una societat minvada de capacitat cultural; per tant, a una societat menys preparada, en definitiva.

El cinquè episodi que he dibuixat és l'allunyament de la fiscalitat cultural europea, un clàssic comparatiu, bàsicament. Que, més enllà dels diversos IVA que s'apliquen als països de la Unió Europea, hi ha una clara coincidència: l'IVA cultural té un tracte diferenciat en la gran majoria dels casos. Per exemple: 20 per cent, al Regne Unit; 10 per cent, a Itàlia; 9 per cent, a Irlanda; 7 per cent, a Alemanya; 5,5 per cent, a França. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Només Portugal té un IVA superior a l'espanyol. Bé... *(Rialles.)*

El president

Ha tingut temps d'exposar els cinc episodis. No sé si li quedava alguna cosa?

Pep Salazar Garcia

Me'n quedava un...

El president

Li recordo que després tindrà un torn. I que, en qualsevol cas, li recordo, com a la resta de compareixents, que si disposen de la seva intervenció escrita ens anirà molt bé que ens la facilitin per als treballs posteriors de la comissió.

Pep Salazar Garcia

Així ho farem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, doncs.

Compareixença

de Xavier Fina, consultor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00216/10)

Senyor Fina, té la paraula.

Xavier Fina Ribó (consultor cultural)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, no m'entretindrè massa en la introducció perquè això dels cinc minuts és poca cosa. I els admiro i, en part, els planyo, perquè suposo que anem repetint força el mateix. Inclús m'he entretingut aquest matí..., aquest matí m'he entretingut a escoltar una mica i..., bé.

Jo sóc consultor cultural i professor de polítiques culturals. I m'atreveixo, diguem-ne, a fer una intervenció on tractaré dos temes de forma molt sintètica: una mirada més des de les polítiques culturals i una mirada més tècnica, perquè a través de la meua empresa, i entenc que aquest matí se n'ha parlat, és a través de la qual es va fer l'estudi de Faeteda que ha presentat el senyor Daniel Martínez i que entenc que està entre

la documentació... Doncs, aquí ha desaparegut el logo, diguem-ne, però en una anterior encara hi som, i som nosaltres. Per tant, com que d'això entenc que n'han parlat, si se m'esgoten els cinc minuts que no sigui per aquesta segona part.

Respecte a política cultural, una prèvia. Jo crec que el canvi que hi va haver sobre l'IVA va ser un error polític, i un error polític, amb la boca petita potser, però que ha sigut reconegut per la força política de govern que la va fer. I, en tot cas, encara que no es reconegui l'error, sí que es reconeix la voluntat d'esmenar allò que potser diuen que no va ser un error, però que, en tot cas, s'arreglarà. Perquè, a més a més, allò coincidia amb un moment en el qual no només va passar això sinó que el que passava és que els recursos públics disminuïen, la crisi afectava el consum, greus problemes de finançament –finançament vull dir no que els recursos públics disminueixin, sinó que subvencions atorgades no es donen als agents culturals, i, per tant, s'està arribant i s'estava arribant, i encara hi som, a un col·lapse important. I en aquell moment només faltava que arribés l'afegit de l'IVA. Per tant, va ser un error i estic convençut que se solucionarà.

Perspectives. Una: és un problema des de la perspectiva de l'accés. És una perspectiva des de la perspectiva de l'accés a la cultura i és un problema que els mateixos agents culturals hi hem de reflexionar, perquè en bona mesura hi ha un problema, en la cultura i en la política cultural, que és que massa sovint la política cultural és poc redistributiva, eh? És a dir, les polítiques públiques han de ser redistributives. I tenim a vegades un problema que no som prou redistributius, és a dir, no van a parar a aquelles rendes que més ho necessiten. Per tant, aquí apunto una reflexió, perquè no és directament redistributiva, necessàriament redistributiva, la política cultural. Però, en tot cas, només li falta que s'augmenti l'IVA perquè encara ho sigui menys.

Segona qüestió: problemes des de la perspectiva simbòlica. És a dir, augmentar l'IVA o disminuir-lo és tota una declaració d'intencions. I recordo que l'Estat espanyol és signant de la Convenció sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, que és el nom que té en aquests moments allò que abans en dèiem «l'excepció cultural». I que ve a dir que la cultura és una mercaderia, però que no només és una mercaderia, i que és una mercaderia o un servei d'una altra característica. Espanya és signant d'aquest conveni, que obliga jurídicament a tractar la cultura d'una altra manera.

Des de la perspectiva estratègica, quin model de desenvolupament volem? Estem parlant d'un aspecte de coneixement, estem parlant d'un model determinat de creixement en el qual la cultura, la creativitat són importants. I això no s'aconsegueix mitjançant l'augment de l'IVA.

I, finalment, però no menys important, però, finalment, des d'una perspectiva sectorial. Des d'una perspectiva sectorial vol dir: la cultura és un sector econòmic d'activitat important, que genera riquesa i que genera ocupació. D'això, ja s'han ocupat de parlar-ne, i en

parlaran, els representants sectorials, aquests que tenen set minuts, diguem-ne. Però, en tot cas, és important aquesta perspectiva sectorial.

Des d'un punt de vista més tècnic, primer, no hi ha un IVA cultural. Ja s'hi ha insistit, però vull subratllar-ho. No hi ha un IVA cultural. Diferents sectors de la cultura tenen un IVA diferent, en funció de decisions que són difícilment explicables. A mi em genera una mica de problema això de la cultura i l'entreteniment, perquè al darrere d'aquesta divisió hi ha un judici de valor que, finalment, dius: «I qui decideix el que és cultura i el que és entreteniment», no? Perquè un *best-seller* algú pot decidir que és entreteniment, i té l'IVA, no reduït, sinó súper reduït, i en una obra de teatre en un cas pot ser... Bé, no m'entretindrè, per no gastar més temps, però entenc que m'entenen quan dic que el judici de valor em preocupa.

Segona. La mitjana de l'IVA europeu en el cas de l'espectacle és del 9 per cent. Del 9 per cent, la mitjana, traient Espanya. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

El president

Pot acabar. Mig minut més –mig minut més. Li recordo que té un altre torn després.

Xavier Fina Ribó

Només una cosa a dir. Aquest matí sentia a parlar molt dels tretze punts. L'IVA no ha augmentat un 13 per cent, ha augmentat tretze punts, que vol dir un 162,5 per cent –un 162,5 per cent–, que sobre el preu de l'entrada significa un 12,04 per cent, eh? Una.

I, segona, l'elasticitat renda és un factor important en el consum cultural. Sempre hem dit que elasticitat preu no és massa important, però tots els economistes diuen, diem, que finalment, quan s'arriba a un determinat llinar en el preu, l'elasticitat preu, diguéssim, ja és superior a 1, perquè ja arriba a un nivell en el qual el consum particular ho fa dependre també del preu.

Moltes gràcies per la seva amabilitat.

El president

Li ho agraeixo molt. Li ho agraeixo i, a més a més, el tranquil·litzo en un sentit, i crec que parlo en nom de tots els portaveus, perquè les expectatives que teníem a l'inici podien dur-nos a pensar que hi hauria reiteració, i cregui'm que, fins ara, tots agraïm moltíssim les aportacions que estan fent, que ens sorprenen i crec que ens seran molt útils. I, per tant, estigui absolutament tranquil, que potser sí que hi ha un fil conductor en algun punt, però tots vostès estan fent unes aportacions de molt valor que estic convençut que seran molt valorades per tots els grups.

Compareixença

de Francesca Llopis, presidenta de la Unió de Asociaciones de Artistas Visuales i artista visual, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00217/10)

Senyora Llopis, té la paraula.

Francesca Llopis Planas (presidenta de la Unió de Asociaciones de Artistas Visuales i artista visual)

Bona tarda. Hem de denunciar l'eterna reivindicació, no resolta, de les condicions laborals i fiscals i seguretat social dels artistes visuals, com la desgravació fiscal, on els governs no es volen implicar. Per descomptat, demanem la rebaixa urgent de l'IVA cultural, per tal de garantir l'accés universal, professionalització, aprenentatge, i afavorir la creació.

La precarietat del sector de les arts visuals és clarament..., és alarmant, no? Només cal recordar els darrers estudis que va fer el Conca i els resultats de l'enquesta que va promoure l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya, conjuntament amb la *unión*, que és una associació a nivell estatal d'artistes visuals, sobre l'economia dels protagonistes de les arts visuals, no?, que la mitjana em sembla que era..., que arribava a ser d'uns..., no sé si arribava als 3.000 euros a l'any, no?

No tot és a causa de la crisi, com tampoc exclusivament de l'IVA, més aviat diríem que és una malaltia endèmica del país. Això, sí, aquest IVA ha estat definitiu per acabar d'enfonsar el precari sistema.

Poseu sempre..., els polítics, d'alguna manera, sempre posen per davant dels discursos la nostra gran capacitat creativa. En canvi, a causa de les adverses condicions que patim i l'actual IVA, ens veiem obligats a marxar del país. No sé si us adoneu del que això significa. Els majors ingressos per l'IVA cultural no han aportat cap millora als pressupostos i a l'atenció dels artistes visuals. Més aviat hem vist com els incipients centres d'art contemporani han quedat bloquejats, no s'ha fet conveni amb Hangar, centre de referència d'investigació i creació visual del nostre país, creat per nosaltres, amb la vostra col·laboració. No es respecta el codi de les bones pràctiques, fonamental per nosaltres, i, en canvi, hem vist com s'ha aconseguit un aïllament provincià com mai s'havia vist, no?

Denunciem especialment la darrera mesura del ministeri, amb la rebaixa de l'IVA del 10 per cent sobre la compra directa de l'art. Això s'ha explicat molt malament. És a dir, la gent es pensa que actualment aquesta rebaixa s'ha fet per a tot l'IVA que està dirigit a l'art contemporani. En canvi, s'havia d'explicar clarament que aquest IVA del 10 per cent només s'aplica a la compra directa a l'artista, no inclou la venda mitjançant els intermediaris o galeristes. I són els professionals, al costat nostre, encarregats de la difusió de l'obra. El que sí que cal constatar és que aquest IVA afavoreix l'increment de la circulació del diner negre i l'exportació de valors, i redueix la capa-

citat competitiva dels agents de l'art contemporani del nostre país.

No és una rebaixa pertinent, ha creat una confusió i una certa animadversió cap al sector en general de l'art contemporani, ja que és una demanda que sempre hem compartit amb tot l'àmbit de la cultura.

Patim retallades pressupostàries alarmants, que van més enllà de l'efecte IVA, i una clara desconsideració envers la cultura i les polítiques públiques, mercantilització, negoci i banalització, on es bescanvien els drets aconseguits amb grans esforços en els trenta últims anys amb negoci privat, no? Ho constatem a la Generalitat i al Govern de l'Estat, on els pressupostos s'han reduït en un 50 per cent respecte a fa sis anys.

La pujada de l'IVA és una mesura clarament política contra el sector. Cal recordar que l'IVA és un impost indirecte que paguem tots per igual. La pujada té uns efectes regressius socials i, pel que entenem, són productes o serveis de primera necessitat, on s'hauria d'aplicar el tipus reduït. També, quan parlem d'art contemporani.

Els encoratjo a revertir la situació, per tal de dignificar els artistes i promoure un emmirallament per a la millora de la nostra societat. Ens podem plantejar, com en l'educació i la salut, l'exempció de l'IVA? Us deixo sobre la taula aquesta pregunta.

Som europeus o no? Si ho som, equiparem-nos als països que són els nostres referents, i situem la cultura en el tipus reduït.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

de Blai Mesa, artista visual i gestor cultural, amb relació a la Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura (tram. 353-00218/10)

Té la paraula el senyor Blai Mesa.

Blai Mesa Rosés (artista visual i gestor cultural)

Jo crec que no som europeus. (*Veus de fons.*) Que no som europeus, estem molt lluny. Jo, no per ser insensible amb la resta dels col·legues del món de la cultura, parlaré també del món de les arts visuals, que és el que conec, i crec que hi ha moltes coses que es poden compartir amb el món de la música, del teatre, de la literatura, etcètera, encara que, certament, en el país en què vivim, Catalunya, la indústria editorial, la indústria de les arts escèniques tenen un pes que el món de les arts visuals fa anys que no té, no?

Pel que fa al món de les arts visuals, jo crec que estem en un escenari de confusió, i aquest és el producte en el qual polítiques com la de l'IVA que estem discutint, doncs, han aparegut. Un IVA així tindria sentit en un context en el qual hi hagués un mercat fort,

hi hagués un volum de diners circulant que justificués que l'Estat volgués generar uns ingressos, un rèdit d'aquest volum de diners. Però estem en un mercat, precisament, molt feble, i que bàsicament és subsidiària. La producció artística en aquest país bàsicament és subsidiària de les administracions i d'iniciatives públiques. Per tant, això és un contrasentit.

Si tu vols llençar un mercat potent... Aquí, a Barcelona, el cas del LOOP, no?, una fira internacional de vídeo. És una fira en què les xifres de venda són mínimes; en canvi, la inversió pública és molt gran. Aleshores, no té sentit. Si tu vols generar un mercat, revitalitzar un mercat que des dels anys vuitanta està molt castigat, no ho faràs generant un sobrecost sobre el producte que es genera en aquest mercat.

Llavors, entenc que està desfasat, i és producte realment d'una confusió. D'una confusió, possiblement, que és hereditària d'un context de riquesa, que és la riquesa patrimonial d'un país que ha generat artistes que es cotitzen en el mercat internacional, com Picasso, Dalí, Miró... És a dir, tenim aquest patrimoni i estem projectant sobre el context contemporani un mercat, precisament, d'uns artistes que quan van ser cotitzats va ser quan van anar a fora. O sigui, quan van ser cotitzats al mercat de fora va ser quan aquí, després, al cap de cinquanta anys, se'ls ha revalorat. Per tant, hi ha una confusió total –total. Ens estem equivocant d'estratègia com a país aquí.

I, dit això, crec que la reflexió de fons és que hem de revisar com entenem la figura de l'artista i com la considerem dintre del mercat productiu. I, a partir d'aquí, podrem arribar potser a valoracions més justes de quin és el valor afegit que ells generen, i quins són els impostos sobre aquest valor afegit.

El president

Moltes gràcies. És el torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Teresa Vallverdú.

Teresa Vallverdú Albornà

Moltes gràcies. Jo, en primer lloc, com he anat fent al llarg de tota la sessió aquest matí i aquesta tarda, els vull agrair a tots vostès la seva presència, i sobretot el seu discurs i els seus aclariments i l'exposició clara dels seus punts de vista.

No tinc gaire preguntes a fer justament per això, perquè m'ha quedat molt clar tot el que ens han exposat.

Sobre la intervenció del senyor Pep Salazar, la veritat és que no podíem estar més d'acord amb la seva consideració de la cultura com una eina necessària per un pensament crític, com una eina de cohesió social, com la columna vertebral d'un país, com l'element constructor de ciutadans que pensen, i que, per tant, poden influir després sobre les polítiques generals, no?

Per tant, nosaltres també creiem que aquesta decisió és una decisió que té un rerefons absolutament ideològic. És la nostra opinió, evidentment, eh? Molt interessants, els cinc punts que ens ha dit. Espero el sisè ara, en el torn de rèplica.

Sobre la intervenció del senyor Xavier Fina, ja li ho dic, no li faré preguntes, sinó destacar el fet que vostè parlava d'aquest impost, que també en parlava la senyora Francesca Llopis, d'un impost no progressiu. Que, per tant, el que fa és vetar l'accés a la cultura a una gran part de la població, la població més dèbil, la població que segurament necessita més incentius, en aquest cas, i que, contràriament, es troba amb més dificultats i amb més problemes. Per tant, és un impost que és absolutament negatiu en aquest sentit de facilitar l'accés a la cultura.

Li volia preguntar també a la senyora Llopis si vostè creu que aquesta rebaixa, el fet d'haver posat ara el 10 per cent, el que ens comentava de la compra directa d'art a l'artista sense passar pels galeristes..., si es podria interpretar –o no, eh?, no ho sé– com un..., o si té el risc de començar a atomitzar tot el sector cultural. És a dir, fa una mica la sensació, o almenys a mi me la fa, que també pot servir..., començant a reduir per segons quins elements i provocant determinats enfrontaments i determinades incomprendiments, que això serveixi també per aturar demandes conjuntes de tot el sector cultural. No ho sé..., els ho deixo no només a vostès, sinó una mica en general.

Compartim també l'opinió expressada per tots vostès que és un servei de primera necessitat, i que aquest IVA del 4 per cent per nosaltres és una demanda que mantindrem, malgrat rebaxes a altres tipus, menors de l'actual, però més alts del nostre objectiu.

Res.

Moltes gràcies per la seva intervenció.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Doncs, moltes gràcies, president. I, moltes gràcies també als compareixents.

El senyor Xavier Fina deia que havia estat un error polític. Sí, però segurament també un error matemàtic, no?, de no saber fer els comptes i veure com al final les sumes i les restes no eren les previsible. Perquè, tal com se'ns ha demostrat aquest matí el representant de Focus, doncs, hem fet «un pa com unes hosties», si se'm permet l'expressió, perquè al final s'ha recaptat menys, molt menys, del que en principi es preveia.

Ens ha semblat molt interessant la seva pregunta, el seu interrogant, sobre les polítiques culturals. Si no eren poc redistributives, no? I, per tant, *sensu* contrari, si no estàvem creant polítiques elitistes, d'alguna manera, no?, suposo? (*Pausa.*) Exacte, és el que ens volia dir.

No, no cal anar a buscar gaires tractats, eh?, senyor Fina. Jo abans feia referència, a les compareixences anteriors, a la Constitució espanyola i a l'Estatut, on es recull molt clarament que l'accés als béns culturals és un dret. I, per tant, els poders públics el que han de fer és facilitar-ne l'accés i no pas, com en aquesta oca-

sió, dificultar-lo, no? És cert, s'ha apujat un 162 per cent. No és..., segons com es fan els càlculs, va així això, eh?

I, al senyor Blai Mesa, és interessant... També, diu: «Segurament un IVA fort tindria sentit si el sector ja ho fos, no?, de fort?» He entès això, més o menys...? (*Veus de fons.*) «Si el mercat», sí. Però jo no sé si dis-crepar..., ja hi reflexionarem, eh?

Des del nostre punt de vista, un IVA elevat segurament tindria sentit per aquells béns culturals que s'han convertit en un bé d'intercanvi comercial, i, fins i tot, de luxe, no? I, des d'aquest punt de vista, m'agradaria saber la seva opinió sobre la darrera mesura que el Consell de Ministres del Govern espanyol ha pres, en el sentit de reduir, precisament, les obres d'art, no? Però, és clar, totes les obres d'art? No sembla que sigui massa lògic, sobretot en aquelles obres d'art que per si soles ja tenen..., o que constitueixen aquest mercat que sí que ja té un alt valor i que, per tant, s'han convertit veritablement en obres de luxe. En tot cas, segurament, s'hauria hagut de diferenciar. I segur que es pot fer d'alguna forma a l'hora d'establir polítiques fiscals quant a esdeveniments culturals i obres d'art, no?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Juan Milián.

Juan Milián Querol

Sí. Gràcies, president. I benvinguts. Moltes gràcies als quatre compareixents. Són els últims compareixents del dia, però han mantingut l'interès alt en les seues intervencions.

Home, jo, abans de re, voldria respondre alguns..., algun mantra, no?, que s'ha anat repetint durant el dia, i sobretot amb els diputats que m'han precedit en la paraula, i segurament amb el diputat que em seguirà, no?, que parlaven d'uns certs interessos ocults i foscos per part del ministeri amb aquesta pujada de l'IVA.

Abans la diputada Vallverdú parlava d'ideologia. Home, la nostra ideologia, i s'ha demostrat empíricament..., abaixar impostos ajuda a augmentar l'activitat econòmica i, indirectament, ajuda també a recaptar més per part de les administracions públiques, no? És la famosa corba de Laffer, a la qual feia referència en anteriors compareixences. Però crec que tothom pot entendre que les primeres mesures que va prendre el Govern d'Espanya quan va entrar a governar perseguien l'interès general, perseguien salvar el país d'un rescat o d'una intervenció que semblava imminent. I que si no s'hagués fet, ara seria impossible que poguéssim estar parlant de mesures de correcció, que poguéssim parlar que ara es podrà rebaixar o reduir un altre cop l'IVA, perquè sense aquelles mesures ara no podríem adoptar mesures ni de correcció, ni de creixement.

I, en aquest sentit, jo crec que la cultura serà prioritària en aquest tipus de mesures. I crec que serà prioritària perquè ho demostra, com ho han dit alguns

compareixents aquest matí, que les negociacions i acords entre els ministeris i diferents sectors culturals estan arribant a bon port, arribaran a la reducció del que denominem «IVA cultural», encara que no existeixi com a tal, no?, al 10 per cent, com han reconegut també, per altra banda, el secretari d'Estat de Cultura i el ministre d'Hisenda, no?, que al final és el que mana en aquest sentit.

Però la qüestió, vostès ho han dit, no és només l'IVA. Hi ha un efecte crisi, amb diferents derivades, amb la reducció de recursos públics, que això produeix una reducció també de l'oferta en aquells sectors més lligats a l'Administració pública, i una reducció també de la capacitat adquisitiva dels consumidors de la cultura, no? Al final, cinc milions d'aturats són cinc milions de persones que no poden consumir, no poden anar al cinema, no poden anar al teatre, no poden comprar obres d'art, no poden anar a concerts, etcètera, no? És un efecte crisi que s'ha de vèncer, no?

I existeix, i ho demostra el sector del llibre, que mantenint el 4 per cent, amb l'IVA superreduït, doncs, demostra que les vendes en aquest sector també cauen en picat, no? Per tant, s'han de prendre més mesures, a part de la mateixa reducció de l'IVA, no? S'han de prendre..., s'han pres mesures, com el Pla de proveïdors, que també ha ajudat molts petits empresaris també del món de la cultura. S'han de prendre mesures i incentius fiscals que promoguin el mecenatge, i, de fet, jo crec que aquí s'ha de refer totalment el model tributari –acabo de seguida, president– actual, que té problemes estructurals, no? Anar més cap a l'incentiu que no pas cap a abandonar una mica la subvenció, no? Abans he parlat també de l'Avantprojecte de llei de propietat intel·lectual.

Però, bé, finalment, atès que som diputats del Parlament de Catalunya i que la nostra feina és controlar i instar el Govern de la Generalitat, jo vull acabar preguntant-los quines mesures podria fer o prendre el Govern de la Generalitat per a pal·liar els efectes de la crisi sobre els sectors que vostès representen.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Moltes gràcies, senyor president. Molt agraït per la seva presència aquesta tarda aquí, i per la informació que ens han donat.

Com que tenim ja unes quantes compareixences al llarg del dia, crec que hi ha alguns punts de coincidència, i m'agradaria, malgrat que sigui repetitiu, veure si hi estarien d'acord. Per algunes de les intervencions que vostès han fet, jo interpreto que estarien d'acord en què la mesura té un fort component altament ideològic, políticament ideològic, diguem-ne, malgrat que s'ha qualificat d'error d'una manera jo crec que suau

–això és una opinió meva. Però altament ideològic, per exemple, en la confusió del concepte «cultura i entreteniment», que per aquí ha sortit. Abans ha sortit en «l'efecte allionador pel sector», alguns sectors ho han dit clarament d'aquesta manera. I alguns han dit també «a disminuir la capacitat crítica de la població», diguem-ne.

No sé si vostès hi estarien d'acord o no. Sent malpensats, vull dir, si ha de tenir un efecte allionador, potser a veure si és que ara ens voldran seguir allionant si ara els demanem la rebaixa des de Catalunya. No ho sé. Bé, això és una opinió també que la deixo anar.

Un segon punt de coincidència..., suposo que vostès estarien d'acord que hi hagués un IVA reduït del 4 per cent sense que haguéssim de fer la diferenciació clara ni de sectors ni de, tal com es deia per aquí, si és clarament entreteniment o clarament cultural, sinó que en bloc hi hagués..., que no hi hagués una diferenciació de sectors dins de l'àmbit. Són preguntes genèriques, concretes.

Respecte del que vostè ha dit, senyor Salazar, de la falta d'inversió en recerca i innovació, com podríem fer-ho? És a dir, podríem fer un tractament fiscal específic en aquests temes? De quina manera podríem abordar-ho, això?

I, senyor Fina, vostè parlava, precisament, de polítiques culturals poc redistributives. No sé si podria fer-nos alguna ampliació o alguna pinzellada.

I no he acabat d'entendre el tema d'elasticitat renda, que, en aquest sentit, si ens en pogués fer alguna ampliació, doncs, li ho agrairia.

Senyora Llopis, m'ha dit una cosa que sospitàvem, que és que aquesta rebaixa del 10 per cent pot acabar afavorint l'increment de circulació del diner negre. Vostè ho ha dit clarament. Per què no me'n fa una pinzellada una mica més detallada, de què vol dir això, per estar una miqueta a l'aguait, no?

I, senyor Mesa..., també li ho han preguntat per aquí. Vostè deia que tindria sentit si hi hagués un mercat fort, la pujada del 21 per cent. Des de la perspectiva de la cultura com a dret de ciutadania, també hauríem de pensar en això? O, independentment del mercat, l'IVA cultural, pel fet que la cultura és un dret, pel fet que la cultura és de primera necessitat, hauria de ser hiper-reduïdíssim, igual que ho és qualsevol altre producte de primera necessitat?

Els les he llançat així, a raig, les preguntes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. És el torn de la senyora Carina Mejías, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carina Mejías Sánchez

Moltes gràcies, president. Agrair al senyor Salazar, al senyor Fina, a la senyora Francesca Llopis i al senyor Blai Mesa les seves intervencions, que, com bé s'ha dit, encara que hagin sigut curtes, no han estat menys inte-

ressants. I que, com que ja portem tot el dia amb intervencions, tenim una visió ja clara de quina és la manera en què ha afectat el sector, com també feia referència algun dels informes a què el senyor Fina s'ha referit, no?, la situació que viu la cultura en aquest moment.

Jo crec que no és tant un moment de fer diagnosi, perquè crec que la diagnosi tots la tenim bastant present, sinó de mirar a veure com passem al tractament i mirem d'intentar arreglar aquesta situació que viu en aquests moments el sector, que, evidentment, l'increment de l'IVA cultural ha tingut un impacte important en la gestió dels sectors culturals o ha tingut efectes importants, com és la recaptació molt menor del que s'esperava, pèrdua de taquilles... Després, de la recaptació de l'impost de successions, i també pèrdua de llocs de treball. Aquesta és una diagnosi que jo crec que tots tenim clara. Però a mi m'agradaria saber exactament de quina manera podem també passar al tractament o a aplicar mesures de tractament.

I el senyor Fina s'ha referit abans que no hi ha un IVA cultural, sinó que hi ha determinats sectors culturals amb diferents IVA. I ha parlat d'una cosa que m'interessaria molt que expliqués, que és l'elasticitat preu, no? És a dir, en funció de quin tipus de cultura s'ofereix, doncs, aquesta elasticitat de preu pot afavorir que hi hagi un increment de demanda o no. I, per tant, en aquest sentit, a mi m'agradaria que m'expliqués com veu que això es pot aplicar i de quina manera beneficiaria el sector.

Perquè, per exemple, jo li donaré una dada. El sector del cinema ha estat també un dels perjudicats com a conseqüència d'aquest increment de l'IVA, i s'han perdut moltes taquilles, i havia baixat molt l'afluència de la demanda de pel·lícules, no? Però, per exemple, quan fan una tasca promocional i diuen: «Escolti, a partir d'ara posarem l'entrada del cinema a 3 euros», és a dir, que és accessible a sectors socials amb una renda molt més limitada, com és el sector de la joventut, l'increment de demanda és exponencial i totes les sales estan plenes. S'estava referint a això quan parlava d'elasticitat de preus? O hi ha algun tema més que es pot afegir a aquesta idea de l'elasticitat de preus que pot afavorir que, a part de la diagnosi i de totes les possibilitats que hi hagi a l'abast polític, pugui donar solució a aquesta rebaixa de l'IVA en el sector cultural com a sector econòmic importantíssim, que aporta gairebé un 4 per cent del producte interior brut al conjunt del producte interior brut nacional, i es puguin afavorir també altres mesures que permetin la millora en la demanda del sector?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, president. També moltes gràcies, a tots vostès per ser avui aquí, per fer-nos arribar, doncs, les se-

ves reflexions i les seves aportacions. De fet, si bé és cert que hi han coincidències, no?, després de divuit –em sembla que n’hem fet ara ja– compareixences..., doncs, en alguns punts, lògicament, seria molt estrany que parlant d’un mateix tema no hi hagués una coincidència.

Però també és veritat el que deia el president abans, que hi ha..., cada u hi té el seu propi accent i hi han, en un conjunt, aportacions que, quan ens entrem a posar negre sobre blanc de tot el que estem recollint, doncs, de ben segur la fotografia serà molt més de gran angular i el coneixement serà molt més profund. No només en el tema de l’IVA, que és el que ens ocupa, sinó també en altres àmbits, que també és bo, doncs, de ser complementaris i de reflexionar-hi després, no?

De fet, la majoria dels que estem aquí, exceptuant algun grup polític, doncs, en aquest tema concret de l’IVA demanem exactament el mateix. I l’objectiu final és el mateix, no? Per tant, doncs, com més compartim totes aquestes reflexions i aportacions, més fàcil potser tindrem la possibilitat de convèncer qui hem de convèncer en aquest sentit.

De fet, parlar l’última té aquest problema també, eh? Que, per no repetir, ara vaig saltant moltes coses que he anat anotant i que, amb el poc temps que tenim, doncs, només em faltaria haver de repetir-ho.

Però sí que, en aquest sentit, amb el que deia, les reflexions que heu fet, i les que feia el senyor Salazar, molt interessants. I que ja..., com ja li ha demanat la senyora –ai!, ni em surt el nom a aquestes hores (*rialles*)– Vallverdú, doncs, ja no ho faré.

En el cas del senyor Fina, que amb aquesta vessant que té de professor..., eh?, que ens ha fet aquí una classe magistral, amb tot l’esquema, potser el resum seria aquest, no?: Quin model de societat volem? A partir d’aquest missatge que vostè feia, doncs, al darrere hi ha una política cultural o una altra, no? El que passa és que aquí, mentre no tinguem un futur més clar, hem de fer compatibles dos models. I, per una banda, arreglem unes coses, i, per una altra banda, se n’espantem d’altres.

Jo diria que, en el cas de la senyora Llopis i del senyor Mesa, hi ha un tema que potser donarà resposta... Vostès han fet una intervenció, que l’han centrat, en part, en tota la dificultat que viu l’artista, el creador, en aquest moment, no? I que és certa, i que és així. I que potser l’estudi que està fent el Consell Nacional de la Cultura i les Arts sobre l’Estatut de l’artista i el creador, en part –en part–, podrà ajudar..., que compartim, eh?, la diagnòsi que han fet, i per això l’estudi aquest sobre..., està en curs, diguéssim.

Per tot plegat, eh?, una mica desordenat, perquè ja els deia que això de parlar l’última té aquests problemes, però sí que si bé vostès han apuntat algunes propostes més genèriques, i tampoc es tracta d’anar passant la pilota, com el senyor Milián proposava, a nosaltres el que ens preocupa és el bé del sector cultural. I, per tant, és igual que ho hagi de fer..., si ho ha de fer el Govern català, doncs, també seria bo saber-ho.

Quines creuen que serien aquelles propostes que podrien ajudar a paliar aquest efecte devastador que ha tingut l’increment de l’IVA cultural?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara vostès poden respondre. Abans de res li dec una disculpa al senyor Salazar, perquè jo havia retingut que la seva argumentació constava de cinc punts, no de sis. I quan he sentit que el cinquè entrava just en la campana, m’ha semblat que ja havia acabat, i ara m’he adonat que no, que havia sigut injust amb vostè. I, per tant, disculpi’m.

Pep Salazar Garcia

Cap problema. Disculpadíssim, òbviament. El punt està escrit i els el passarem, evidentment. Crec que, per sort, el sisè punt era el punt de números. Per tant, hi ha gent que en sap molt més, de números, que no pas jo. Per tant, me’l salto directament. D’acord? (*Pausa.*)

I vaig a unes conclusions, i les intentaré fer recollint les seves impressions i el seu *feedback*.

S’ha parlat de la cultura com a element de primera necessitat. Jo entenc elements de primera necessitat l’educació, clarament, i la sanitat, clarament –dos sectors que estan exempts d’IVA. Per tant, clarament, i sé que és illús i sé que és somiar, demano que, si mai el Parlament català pogués legislar sobre aquest tema, legislés cap a l’exempció d’IVA. Ja ni el 4 per cent, ni el 2 per cent, ni el superreduït. Per què? Perquè és un element de primera necessitat pel ciutadà, perquè si un ciutadà no té accés a l’educació, no té accés a la sanitat, no té accés a la cultura, rarament podrem generar un ciutadà que tingui accés a una pedagogia de la innovació, que tingui accés a una pedagogia del laboratori, com a tal, com a formació del ciutadà.

I amb això intento respondre la pregunta o el comentari del diputat Marc Vidal, que deia: «Què podem fer per aportar més innovació i recerca?» S’estan fent moltes coses, s’està treballant molt fortament des de la ciutat de Barcelona com a capital del país, s’està treballant molt fortament. De fet, hi ha hagut un procés..., la ciutat de Barcelona està en un procés de selecció de candidatura de la capital d’innovació europea, amb dos, crec, dos o tres projectes diferents que s’han presentat. Per tant, s’estan fent moltes coses.

Què es pot fer més? Evidentment, es pot fer pedagogia de la innovació, de no innovar per innovar, serveis i no innovació, continuat amb recerca. I, a més a més, amb una altra erra, que és la responsable, és a dir, la innovació i recerca responsable. Per tant, cada ciutadà ha de ser una eina i ha de ser una peça clau en un laboratori, que és el que crec jo en què hem de convertir la societat.

I per què laboratori? Perquè al final en la societat on estem vivim s’estan formant ja teranyines. És a dir, hem de trencar amb els sectors establerts, hem d’intentar fer-ho... He sigut el primer que ha parlat de sectors establerts, evidentment, i també entenc que em

contradic. Però hem d'intentar transversalitzar els sectors perquè la cultura, com a eina, a més a més, avançada, sempre, i pionera, està ara mateix transversalitzant molts d'aquests sectors.

I això ho recullo també en una cosa que em toca professionalment. Jo sóc gestor cultural i organitzador d'esdeveniments. Quan organitzem esdeveniments tenim un embolic amb l'IVA tremend, perquè les entrades tenen un IVA suportat diferent que la restauració, que també és una font d'ingressos, diferent de la contractació internacional d'artistes, que és una necessitat que tenim, i diferent, després, de les prorates que hem d'aplicar a les coses que estan exemptes d'IVA, perquè també en tenim, perquè també fem *workshops*, fem educació, dintre dels esdeveniments. Per tant, està tot creuat, està tot lligat. És una teranyina que no podem..., que és molt difícil de desfer.

Per tant, és complex, és un repte gegant, és un repte molt complex. Segurament és un repte gegant i complex pels mateixos actors i gestors en primera persona de la cultura, que som nosaltres. Però, tot i així, els demano que siguin valents, que no tinguin por, i que ens escoltin i que prenguin la importància de l'efecte negatiu que estem vivint en el sector en tota la seva dimensió, que és molt gran, realment és molt gran. I és molt gran la capacitat que tenim de generar, de crear, d'innovar i de fer país. És molt més gran aquesta capacitat positiva que no pas la capacitat negativa per uns temes impositius, fiscals.

I res més. Només agrair la seva atenció i els minuts que ens han deixat, perquè entenc que també és molt d'agrair que el Parlament de Catalunya obri les portes en aquestes sessions de dos dies sencers a parlar d'aquest tema, que és clau, important i columna vertebral.

Gràcies.

El president

L'agraïment és nostre, en tot cas. Sí, els agraeixo molt la seva participació.

Senyor Fina.

Xavier Fina Ribó

Si és ideològic o no és ideològic? No ho sé, diguem-ne. Des del punt de vista de la ideologia en majúscules –en majúscules–, jo entenc que no. És a dir, des del punt de vista ideològic, de quina és la concepció fiscal que..., jo entenc que jo... Hi estic d'acord. Des del punt de vista d'anul·lar la capacitat crítica de la ciutadania, si hagués de dir alguna cosa, també diria que no, perquè em semblaria massa..., diguem-ne, em semblaria una ingenuïtat, la veritat. Em semblaria una ingenuïtat, em semblaria naïf per part del Govern espanyol fer això.

Però quan parlem d'ideològic en el fons de què parlem? En el fons del que parlem... –i, perdonin, perquè això és solemne, diguem-ne–, però del que parlem és dir: «El Govern espanyol està enfadat amb alguns dels agents del món cultural, i, producte d'aquesta, diguéssim, incomoditat, un dia el ministre no assisteix

als Goya i un altre dia diuen “*éstos de la cultura se van a enterar*”?» I ho dic en castellà, perquè estan a Madrid, diguem-ne. Jo no ho descartaria, però no en tinc cap constància i m'agradaria pensar que no, diguem-ne.

Per tant, vull pensar que no. Vull pensar que no, però a vegades llegeixes coses que et fan pensar el contrari. Honestament ho dic. Però és un judici de valor que no m'atreveixo a anar més enllà.

Sobre primera necessitat, no primera necessitat..., i ho lligo amb què podria fer el Departament de Cultura. Jo crec que tots plegats, i ara em permetran que no sigui gens corporatiu, juguem a una confusió que estaria bé de tant en tant trencar una mica, que és la següent. Hi ha una perspectiva sobre el que és la cultura de política cultural com a servei, i hi ha una altra perspectiva sobre el que és la cultura de política cultural com a sector d'activitat. Evidentment, les dues perspectives tenen vincles, les dues perspectives..., una alimenta l'altra, òbviament, però són dues perspectives. Aleshores, el que no podem fer és sempre estar dient que tot allò que fem les empreses i els professionals de la cultura és un bé de primera necessitat, perquè..., bàsicament no ho podem dir perquè no és cert. Som un sector d'activitat molt important, molt important, que genera innovació, que genera maneres diferents de veure les coses. I per això mateix, perquè això ha de ser estratègic, li hem de donar suport i hem de rebaixar l'IVA.

Quan parlem de béns de primera necessitat, parlem també d'alguns serveis culturals que ens capaciten per ser ciutadans i ciutadanes lliures i crítics, i això té una perspectiva molt similar a la de l'educació. Però a vegades no..., ens fem una mica de trampes al solitari, si se'm permet, el sector en el conjunt, i diem: «No, no..., tot allò que fem des de...» No ho dic pel Pep, eh? (*Veus de fons.*) Gens, eh? No, no, no. Ho dic pel sector, perquè el Pep està d'acord amb mi en això. N'estic segur... (*Veus de fons.*) No, vull dir que ho dic pel sector quan defensa, en nom de determinades coses, l'interès, diguéssim, com a servei públic d'aquella... No, a allò s'hi ha de donar suport perquè és una empresa molt important o són unes empreses molt importants, que s'han de protegir.

Completament d'acord amb el tema del càlcul mal fet, perquè... O sigui, va ser..., jo ja ho he dit. Bàsicament he dit que no va ser ideològic, per tant, aquí el PP té raó. Ara, després dic: «Ei, no va ser ideològic, però va ser erroni –erroni–, perquè ja no només és la recaptació, de la qual no tenim les dades últimes...» És que, clar, si a la recaptació hi sumes el que suposa això de menys ingressos en forma d'impost de societats i d'IRPF, i a això, a més a més, hi restes el que suposa com a prestacions socials derivades de l'atur i de les prestacions que genera això, evidentment va ser un mal negoci. I aquest mal negoci jo crec que és un dels elements fonamentals pels quals es corregirà. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Oh, l'elasticitat! (*Rialles.*) Un moment..., l'elasticitat. (*Remor de veus.*) Perdó, l'elasticitat.

El president

Els micros no baixen aquí... (*Rialles.*)

Xavier Fina Ribó

L'elasticitat. El que es diu, el que diuen els experts, és que hi ha una important elasticitat renda. Això, què suposa? Que com més disminueix la renda, més disminueix el consum cultural. Per què? Té un comportament com de bé de luxe, el consum cultural. Per tant, aquells consums que en funció de la renda més disminueixen són aquells dels quals més podem prescindir. Elasticitat, renda alta.

Precisament..., o vinculat una mica no a l'elasticitat renda, sinó també que la major part dels consums culturals els fa... –la major part, eh?–, o un determinat tipus de consum cultural el fa gent que té un alt capital cultural, i aquest capital cultural molt sovint va unit al capital econòmic, el que suposa és que és bastant..., no hi ha elasticitat preu. És a dir, l'augment dels preus no reverteix directament en una disminució de la demanda. Això té un límit, que és el que estem vivint ara, amb la crisi, en el qual la classe mitjana, que té capital cultural, es troba en una situació determinada.

I en el cas del cinema –en el cas del cinema– són fenòmens que m'agradaria veure fins a quin punt són fenòmens més vinculats al màrqueting i a la comunicació d'aquells dies aïllats, on es fa, diguéssim, una filosofia del *low-cost*, i d'una manera de viure aquella oportunitat d'aquell dia, que no pas a un tema d'elasticitat o no elasticitat del preu. I ja entenem que el cinema té un comportament una mica diferent.

Ho dic d'una altra manera, en una frase final. No tinc tan clar que determinades ofertes teatrals o de dansa contemporània tinguessin molta cua de gent pel fet que el preu de les entrades fos més alt o més baix.

El president

Moltes gràcies. Senyora Llopis.

Francesca Llopis Planas

A veure, jo, quan he parlat d'aquest tema del 10 per cent, de l'aplicació de l'IVA cultural del 10 per cent en els artistes..., el que s'ha de tenir molt en compte és que aquesta aplicació es fa just abans de la fira internacional que es diu ARCO, no?, a Madrid. Que no només hi ha ARCO, sinó que hi ha Just Madrid..., n'hi ha diverses al mateix temps. Això ha creat una confusió tal que la gent es pensa que anirà a comprar a ARCO i tindrà un IVA del 10 per cent. Doncs, no. Perquè els que estan a ARCO són galeristes, no?, i, per tant, ells no són els artistes. Clar, llavors seguiran amb la ruïna que han tingut fins ara des de fa uns anys, i sobretot amb aquest IVA del 21 per cent.

Quan em preguntàveu pel tema dels diners negres... És a dir, un artista, en principi, no és un marxant ni és una persona que es dedica a fer negocis. És un artista, no?, la seva feina és una altra. El que es dedica a fer

aquest tipus de prestació és el galerista, que és el que sap com s'ha de fer tota aquesta feina.

Per tant, si l'artista és el que ha d'assumir, o el que ha de defensar, o el que ha de lluitar perquè el paguin o no-sé-què, aquí es trobarà amb un problema. Per tant, acabarà, possiblement, acceptant unes condicions que no són les bones, i segurament correrà el diner negre, que és el que passa i és el que ha passat fins ara.

Llavors, l'altra situació que s'ha donat, i que se seguirà donant, perquè l'IVA del 21 per cent és el que s'aplica, és que els galeristes agafen residència fora d'Espanya i venen fora d'Espanya, perquè tenen un IVA diferent. O sigui, tenen un 8 o un 9 per cent, depèn del país on es facin residents. Si se'n van a Andorra, si se'n van a França, si se'n van a Itàlia, on sigui. Residents, no... Per tant, ja és una pèrdua d'ingressos en el país de tot aquest tipus de transaccions, no?

També als artistes els compensa més marxar fora i apuntar-se en un sistema fiscal francès com, per exemple, La Maison des Artistes, que regularitza tota la situació fiscal dels artistes, o a Alemanya, que no aquí, que has d'estar donat d'alta com a autònom, que tens unes prestacions socials mínimes. I, a més, em sembla que existeixes com a torero en la declaració a hisenda, no? (*Rialles.*) Sí, són toreros o no sé què més, eh? Jo sóc torera..., però, bé, la cosa és que... (*L'oradorariu.*)

I, llavors, finalment volia dir que..., bé, a part que aquest IVA no afavoreix en absolut la competitivitat en aquest sector, sobretot perquè és un sector molt desafavorit.

I l'altre tema és aquest estudi famós que la Generalitat està encarregant de l'Estatut de l'artista. Aquest estudi ja està fet. O sigui, ja s'ha fet, s'ha encarregat, està hiperelaborat. S'ha fet un estudi en tot el sector de les arts, no solament l'art contemporani, i és una pèrdua d'energia. Ho denuncio directament. O sigui, d'energia, de diners i de pressupost. El que s'hauria de fer és veure què és el que la Generalitat pot fer actualment amb les seves competències amb els artistes visuals, i això està bàsicament dirigit al tema de l'ensenyament, perquè totes les altres competències fiscals fins ara les té el Ministeri d'Hisenda, no? O sigui, nosaltres no podem decidir res sobre els impostos. El que sí que podem decidir és sobre les prestacions dintre del sector de l'ensenyament.

Per tant, ho repeteixo, aquest Estatut de l'artista que n'estan fent aquest estudi no serveix de re i és una..., vaja, ja està fet, està totalment elaborat i s'estan pagant uns diners que no s'haurien d'invertir en això sinó en altres coses, que bona falta ens fan.

El president

Moltes gràcies. Finalment, senyor Mesa.

Blai Mesa Rosés

Sí. Responent a la pregunta de l'afirmació que em semblava justificable una pujada de l'IVA en el cas que hi hagués un mercat fort, primerament aclarir que jo em referia sempre al món de les arts visuals,

que –crec que ho he aclarit al principi de la meva intervenció– és el món que jo conec.

Si a mi em pregunteu quin és el preu que hauria de tenir l'accés a un museu o a un centre d'art públic, crec que, lògicament, hauria de respondre al criteri que allò és un bé públic, que allò respon a un patrimoni públic, i que potser per a un parat o un jubilat o una persona que té uns ingressos baixos el cost hauria de ser zero. Si un col·leccionista privat en un context d'una subhasta de compra i venda vol accedir a un bé de luxe per tindre'l a casa seva, llavors crec que l'impost hauria de ser, doncs, no del 20, sinó potser del 25 o del 30... No ho sé, no estic capacitat per dir quin percentatge, no?

En tot cas, crec que el valor de la cosa es construeix en el context en el qual circula. Aquesta és la meva opinió.

I, després, el tema de què pot fer la Generalitat...? La veritat, amb la Francesca hem estat a la *unión* seguint el tema de l'Estatut de l'artista, hem seguit molt de prop el tema de la Llei del mecenatge, i jo fa quinze anys que em dedico a la gestió cultural en el tema de les arts visuals, i la meva opinió és que el que pot fer

la Generalitat ara mateix és fer la seva –fer la seva–, perquè amb el ministeri no hi ha manera, i les polítiques... Una política central com és la Llei del mecenatge, que són eixos claríssims a França o a Alemanya, o la Llei de l'Estatut de l'artista, com a Alemanya..., tot el sistema cultural alemany s'estructura en base del reconeixement de l'artista com un professional. Que a Espanya no s'hagi aconseguit en anys i anys i anys de democràcia..., doncs, ja fem la nostra, i ja està. I deixem-ho estar.

El president

Moltes gràcies. Els agraeixo moltíssim les seves aportacions i el seu temps. Demà continuarem la comissió. Se suspèn... (*Veus de fons.*) Demà a les deu, sí, demà a les deu.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set del vespre i cinc minuts.